

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ 47, Θεσ/νίκη | GR 544 54 | ISSN 1105-6282

Τεύχος 149-150 | Απρίλιος - Αύγουστος 2020

Η Ενθρόνιση
του Μητροπολίτη Ίμβρου
και Τενέδου Κυρίλλου Β΄

Άρχων Ευταξίας
ο Ιωακείμ
Καμπουρόπουλος

Ξεκίνησαν οι εργασίες
για το Γηροκομείο
στην Ίμβρο

Διπλό
τεύχος

Περιεχόμενα

Όλα γίνονται για κάποιον λόγο Νέο Διοικητικό Συμβούλιο στην Ιμβριακή Ένωση Ένα περίεργο Καλοκαίρι Γιατί!!! Αποφοίτηση τελειόφοιτων του Λυκείου Ίμβρου Νέος συντονιστής εκπαίδευσης στα ομογενειακά σχολεία της Τουρκίας, Γιάννης Γιγουρτσής Μεγάλοι ευεργέτες Ευχάριστη περιπέτεια Ο ρόλος των Διεθνών Οργανισμών στην Ελληνοτουρκική κρίση Δελτίο Τύπου: Θλίψη κι απογοήτευση για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε Ισλαμικά τεμένη	3-4 5 6 7 8-10 11 11 12-13 14-15 16	Ο Χρήστος Γεωργίου χειροθετήθηκε «Αναγνώστης» Ενθρονίστηκε ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλος Προσκύνημα στο Βατοπαίδι Άρχων Ευταξίας της Μ.τ.Χ.Ε. ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος «Ομογενειακή παιδεία: προβλήματα και αναγκαιότητες» Αφανείς ήρωες: Γιάννης Λιγδάς “Για άλλη μια φορά δεν χορτάσαμε την Ίμβρο” Κοινωνικά Ευστράτιος Ζεγκίνης (1938 -2020) Τα Μυροβόλα Μύρα Εόρτιο Δημήτρης Δεμιρτζής	16 17-32 33 34-37 38-40 41 42 43 44-45 46 47
---	--	--	--

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Πρώτη κυκλοφορία: 10 Σεπτεμβρίου 1982
Ιδιοκτήτης

ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Δημητσάνας 47, Θεσσαλονίκη GR 544 54 | Τηλ: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Υπ. Έκδοσης:

Επιτροπή περιοδικού «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ»

Διευθυντής: Παύλος Σταματίδης
Αρχισυντάκτης - Φροντιστής: Γεώργιος Κομνηνάρας
Μόνιμος Αρθρογράφος: Γεώργιος Χριστοφορίδης
Οικονομική Διαχείριση: Αθηνόδωρος Συρόπουλος,
Βάντσος Κωνσταντίνος
Διόρθωση: Ελένη Θεοφάνους, Γεώργιος Κομνηνάρας
Συνεργάτες φωτογραφίας: Κωνσταντίνος Γ. Βάντσος,
Δημήτριος Αραμπατζής,
Κωνσταντίνος Π. Γραφιαδέλλης,
Βασίλειος Γιάντας, Βασιλική Ξεινού

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος: Παύλος Σταματίδης | **Α' Αντιπρόεδρος:** Κωνσταντίνος Βάντσος
| **Β' Αντιπρόεδρος:** Χρήστος Ρεκτινής | **Γεν. Γραμματέας:** Γεώργιος Χρι-
στοφορίδης | **Ταμίας:** Αθηνόδωρος Συρόπουλος | **Ειδ. Γραμματέας:** Ελένη
Κανάκη | **Αν. Ταμίας:** Ιωάννης Δαμδάς | **Μέλη:** Κωνσταντίνα Μακαρίου,
Γεώργιος Φυντάνης, Βασίλειος Κανάρης, Φίλιππος Μήτσας.

Σχεδιασμός - Επιμέλεια Εντύπου

Τεκέογλου Φωτεινή

Συνδρομές

Εσωτερικού 15 € | Ευρώπης: 30 € | Αμερική - Αφρικής: 40 \$ | Αυστραλία: 60 \$
Αρ. λογ. Τραπεζής Eurobank EFG: IBAN GR330260094000040200479856

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

First publication: September 10, 1982
Publisher

IMBROS UNION OF MACEDONIA - THRACE

Dimitsanas 47, Thessaloniki GR 544 54 | Tel: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Managing Editor:

Commission review "IMVRIOTIKA"

Director: Paul Stamatidis
Editor - Manager: George Komninaras
Permanent Author: George Christoforidis
Financial Management: Athinodoros Siropoulos,
Konstantinos Vantsos
Editing: Eleni Theofanous, George Komninaras
Photography Partners: Konstantinos Vantsos,
Dimitrios Arampatzis,
Konstantinos Grafiadellis,
Vasilios Giantas, Vasiliki Ksinou

Management Board

President: Paul Stamatidis | **A' Vice President:** Konstantinos Vantsos
| **B' Vice President:** Christos Rektinis | **General Secretary:** Georgios
Christoforidis | **Cashier:** Athinodoros Siropoulos | **Special Secretary:**
Eleni Kanaki | **Deputy Cashier:** Ioannis Damdas | **Members:** Konstantina
Makariou, Georgios Fintanis, Vasilios Kanaris, Filippos Mitsas.

Design - Brochure Editing

Tekeoglou Fotini

Payments should be send to the:

Greece 15 € | Europe: 30 € | America - Africa: 40 \$ | Australia: \$ 60
Bank Account Number: Eurobank EFG: IBAN GR330260094000040200479856

Όλα γίνονται για κάποιον λόγο

Το παρόν τεύχος του περιοδικού μας είναι διπλό, καθώς είχαμε να καλύψουμε και την ύλη του τεύχους που δεν εκδόθηκε λόγω της πανδημίας, η οποία αποδιοργάνωσε όλο το φετινό προγραμματισμό της Ένωσης. Δεν διαμαρτυρόμαστε, απλά προσαρμοζόμαστε στις επιταγές των καιρών. Όλα όσα μας συμβαίνουν θεωρώ ότι γίνονται για κάποιον λόγο, ίσως είναι μια δοκιμασία. Μέσα σε αυτό το κλίμα είχαμε εξαιρετικά γεγονότα, άλλα χαρούμενα κι άλλα δυσάρεστα.

Αναμφισβήτητο το μεγαλύτερο γεγονός για μας τους Ιμβριούς και Τενεδίους ήταν η ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτη μας. Μία εβδομάδα μετά το άνοιγμα των συνόρων, αρχές Ιουλίου, πάτησα το πόδι μου στο νησί κι αμέσως μόλις έφτασα πήγα να υποβάλλω τα σέβη μου στον Νέο Μητροπολίτη. Μπήκα από την πίσω πόρτα κι αντίκρυσα κάτι πρωτόγνωρο. Πάνω από δέκα μικρά παιδιά έτρεχαν, έπαιζαν, φώναζαν μέσα στους διαδρόμους και στην αυλή. Οι μαμάδες όλες κάτι έκαναν, συμάζευαν, κουβαλούσαν πράγματα. Οχλαγωγία, φασαρία και μέσα σ' αυτόν τον «μικρό χαμό» βλέπω να κατεβαίνει ο Δεσπότης και πριν προλάβω να πάω κοντά του μαζεύτηκαν όλα τα παιδιά γύρω του. Ένα κοριτσάκι του λέει.... είδες τα καινούρια μου παπούτσια; Έσκυψε και μίλησε σ' όλα τα μωρά τα αγκάλιασε και μετά μου έριξε ένα χαμόγελο για το καλωσόρισμα. Ενθουσιάστηκα γιατί αντίκρυσα μια άλλη Μητρόπολη, γεμάτη ζωή, γεμάτη κόσμο και οι πόρτες όλες ορθάνοιχτες. Στη συνέχεια τα είπαμε όλα, σοβαρά, αστεία, φάγαμε ήπιαμε. Τα είπαμε πολλές φορές στη διάρκεια της εικοσαήμερης παραμονής μου στο νησί. Να'σαι γερός Δεσπότη μου!

Το γεγονός όμως που μας χάλασε και μας χαλάει μέχρι και σήμερα είναι η ένταση μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας. Και το πιο ανησυχητικό είναι ότι η ένταση αυξάνεται. Ελπίζω ότι θα πρυτανεύσει η σύνεση και η λογική και ελπίζω να βρεθεί λύση στη διένεξη. Εν μέσω πανδημίας, που δημιουργεί πολλαπλά προβλήματα και στις δύο χώρες, και μιας μεγάλης οικονομικής κρίσης που πέρασε η Ελλάδα και ετοιμάζεται να μπει η Τουρκία, αυτό που έλλειπε είναι μία σύρραξη μεταξύ τους. Ας αναλογιστούν πόσα χρόνια θα γυρίσουν πίσω, σε πολλούς τομείς. Αντιλαμβάνομαι τα ποικίλα προβλήματα, όμως η λύση δεν μπορεί να είναι ο πόλε-

μος. Είμαστε γείτονες και μόνο να κερδίσουμε έχουμε ο ένας απ' τον άλλον, όταν επικρατεί ειρήνη. Οι «σύμμαχοι» θα φύγουν κάποια στιγμή και εμείς θα δώσουμε ο ένας στον άλλον ένα ποτήρι νερό.

Οι κάθε είδους φανατισμοί πρέπει να εκλείψουν, δεν ωφελούν κανέναν. Εμένα προσωπικά με θλίβει η μετατροπή της Αγίας Σοφίας και η Μονή της Χώρας σε ισλαμικά τεμένη. Δεν μπορώ να αντιληφθώ τι εξυπηρετεί. Και τα δύο αυτά μνημεία κατασκευάστηκαν ως Εκκλησίες. Με το πέρασμα του χρόνου και με απόφαση της Τουρκίας έγιναν μουσεία. Τώρα τι εξυπηρετεί αυτή η μετατροπή δεν το αντιλαμβάνομαι. Σε κάθε περίπτωση εμένα μου αρκεί ένα μικρό εκκλησάκι πάνω στο βουνό και μόνος ακόμα, για να κάνω την προσευχή μου. Στο κάτω κάτω η επαφή μας με το Θεό, της κάθε θρησκείας βρίσκεται στη συνείδηση μας. Η αγάπη για τον συνάνθρωπο νομίζω ότι είναι από τα πρώτα μελήματα της κάθε θρησκείας. Ας δώσουμε θέση στον Ουμανισμό και στον σεβασμό για τον διπλανό μας.

Σήμερα όλοι οι άνθρωποι πρέπει να δώσουμε τα χέρια για να αντιμετωπίσουμε τον άορατο εχθρό που είναι η πανδημία. Ο covid-19 είναι ένας ύπουλος εχθρός, γιατί άλλους τους προσβάλλει και πεθαίνουν κι άλλοι δεν έχουν συμπτώματα, αλλά μεταδίδουν τη νόσο. Πρέπει να πειθαρχήσουμε στους ειδικούς και όλα τα κράτη να συμφωνήσουν σε υγειονομικά πρωτόκολλα, να συνεργαστούν για να βρουν το εμβόλιο και τα φάρμακα που θα γιατρέψουν τους ανθρώπους. Έχουν αρχίσει να καταρρέουν οικονομίες, αυξάνεται η πείνα και η ανέχεια. Μόνο ο πόλεμος μας έλειπε!

Στην πατριδα περιμέναμε τον Οικουμενικό Πατριάρχη μας, ο οποίος ήρθε όπως πάντα και ήταν όλο δώρα, πνευματικά και υλικά. Τέλεσε την ενθρόνιση του Μη-

τροπολίτη μας με κάθε μεγαλοπρέπεια και επισημότητα και μας είπε πολλά και όμορφα. Το πιο όμορφο όμως ήταν η ανακοίνωση Του, με δάκρυα στα μάτια, για την έναρξη των εργασιών για το γηροκομείο, το οποίο θα γίνει με ιδίους πόρους από τον Παναγιώτατο (τις αμέσως επόμενες ημέρες ο Μητροπολίτης κάλεσε τους μηχανικούς και ξεκίνησαν τα σχέδια και οι πρώτες εργασίες). Το πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη του Γηροκομείου στο νησί γίνεται εύκολα αντιληπτό όταν αναλογιστεί κανείς ότι αυτός που μένει μόνος του στο νησί αναγκάζεται να φύγει από την γενέτειρά του και να πάει στο Μπαλουκλί και ακόμα πιο μακριά. Με τη λειτουργία του Γηροκομείου όμως δεν θα φύγει από την μονάκριβη Πατρίδα του. Θα μείνει στον επίγειο παράδεισό του μέχρι να πάει στον Επουράνιο.

Ο Πατριάρχης μας αναγνωρίζοντας τη μεγάλη προσφορά του Ιωακείμ Καμπουρόπουλου στη λειτουργία των Σχολείων τον χειροθέτησε ως Άρχοντα Ευταξία της Μ.τ.Χ.Ε. Ήταν το επιστέγασμα των προσπαθειών του, μαζί με πολλών άλλων συμπατριωτών, στην επίτευξη του θαύματος της επαναλειτουργίας των Σχολείων μετά από 50 χρόνια. Άξιος!

Ένας από αυτούς που προσέφεραν πολλά στην υπόθεση «ΠΑΙΔΕΙΑ στην ΙΜΒΡΟ» είναι ο Σταύρος Γιωλτζόγλου, Συντονιστής Εκπαίδευσης για τα μειονοτικά Σχολεία στην Τουρκία. Δυστυχώς έληξε η θητεία του και αποχωρεί από τη θέση του. Ευχαριστούμε για όλα «τον φίλο μας για πάντα» και το όνομά του διαρκώς θα αναφέρεται όταν μιλάμε για τα Σχολεία μας στο νησί.

Οπωσδήποτε χρήζει ιδιαίτερης μνείας η ευλογία του Γέροντα Εφραίμ και της Αδελφότητας της Μονής Βατοπεδίου. Είναι πάντα αρωγοί στα Σχολεία της Ίμβρου και στο έργο της Ιμβριακής Ένωσης.

Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ» είχα γράψει ότι κανένας Ίμβριος δεν είχε μολυνθεί από τον ιό. Δυστυχώς όμως η μοίρα θέλησε να πάρει από κοντά μας έναν Άξιο συμπατριώτη, τον Άρχοντα Μαΐστρο, τον Ευστράτιο Ζεγκίνη που μολύνθηκε από τον covid-19. Η Ιμβριακή Ένωση, η Ίμβρος, το Ευλάμπιο, το Οικουμενικό Πατριαρχείο θρηνούν για έναν σπάνιο άνθρωπο κι επιστήμονα (εντός των σελίδων του τεύχους γίνεται ιδιαίτερη αναφορά).

Μέσα στο κλίμα της πανδημίας με όλη την αναστάτωση που προκάλεσε και προκαλεί ακόμη, πραγματοποιήθηκε η αναβληθείσα Εκλογολογιαστική Γενική Συνέλευση στην Ιμβριακή Ένωση. Το ξεχωριστό γεγονός της συνέλευσης ήταν η τελευταία επίσημη ομιλία του απερχομένου Γεν. Γραμματέα Γεωργίου Κομνηνάρα μετά από τόσα χρόνια προσφοράς στην Ένωση. Συνεργαστήκαμε σαν αδέρφια, ονειρευτήκαμε κι αγωνιστήκαμε μέρα και νύχτα. Όμως ο Γιώργος δεν θα φύγει από κοντά μας και θα είναι συνοδοιπόρος στον αγώνα μας για την Πατρίδα. Μετά την ομιλία του, με δάκρυα στα μάτια χάρισε στην Ιμβριακή Ένωση μία πλακέτα που έγραφε τα εξής: Θερμά ευχαριστώ την Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης –Διοικητικό Συμβούλιο και μέλη– που στα χρόνια των θητειών μου στο Δ.Σ. εισέπραξα ότι δεν αγοράζεται με χρήματα. Γιώργος Κομνηνάρας Γ.Γ. ΙΕΜΘ. Σ' ευχαριστούμε Γιώργο! Πολλά νέα πρόσωπα και νέοι σε ηλικία στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Από την πλευρά μου θέλω να ευχηθώ στα νέα πρόσωπα καλή δύναμη. Να έχετε βαθιά μέσα στην καρδιά σας την Ίμβρο κι όλα θα πάνε καλά. Προσωπικά θέλω να ευχαριστήσω τόσο τα μέλη της Ένωσης όσο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για την εμπιστοσύνη τους στο πρόσωπό μου για την επανεκλογή μου στη θέση του Προέδρου. Όπως και σε όλη μου τη διαδρομή θα κάνω ότι καλύτερο μπορώ για την Πατρίδα μας.

Τα γραφεία της Ιμβριακής Ένωσης είναι ανοιχτά και η γραμματεία της Ένωσης λειτουργεί κανονικά. Την 1η Οκτωβρίου θα βγει ανακοίνωση για τη λειτουργία των τμημάτων ανάλογα με την πορεία της πανδημίας και τα υγειονομικά πρωτόκολλα. Ωστόσο η περίοδος αυτή μας δίνει την ευκαιρία να ασχοληθούμε με θέματα που είχαμε παραμελήσει, όπως να βελτιώσουμε κάποιες υποδομές στο κτήριο της Ένωσης.

Θα μαζευτούμε πάλι, πάλι θα αγκαλιαστούμε και θα μιλήσουμε για την Ίμβρο και θα κάνουμε τα γλέντια μας, τα Ιμβριώτικα γλέντια μας με φίλους και συμπατριώτες. Μόνο να προσέχετε όλοι σας για να είμαστε πάλι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.

Πάυλος Σταματίδης
Άρχων Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε.
Πρόεδρος Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο στην Ιμβριακή Ένωση

Με κάθε προφύλαξη (αποστάσεις, γάντια, μάσκες και αντισηπτικά) πραγματοποιήθηκε η αναβληθείσα (λόγω κορονοϊού) Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση στην Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης. Μετά το πέρας της Συνέλευσης ακολούθησε η ψηφοφορία. Εξαιρετικό γεγονός η μεγάλη συμμετοχή του κόσμου, εάν και ήταν μεσοβδόμαδα (Τετάρτη 3 Ιουνίου) και εν μέσω των αυστηρών μέτρων λόγω πανδημίας.

Τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας ήταν τα εξής:

Για το ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ (11μελες)	
1ος	ΣΤΑΜΑΤΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2ος	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
3ος	ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ του ΦΩΤΙΟΥ
4ος	ΡΕΚΤΣΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
5ος	ΚΑΝΑΚΗ ΕΛΕΝΗ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
6ος	ΒΑΝΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
7ος	ΔΑΜΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
8ος	ΜΗΤΣΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ
9ος	ΚΑΝΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
10ος	ΦΥΝΤΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
11η	ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ του ΙΩΑΝΝΗ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ	
12η	ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΒΕΝΕΤΙΑ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
13ος	ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΑΣΤΕΡΙΟΥ
14ος	ΛΙΓΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ
15ος	ΜΑΛΙΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Για την ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	
1ος	ΚΟΜΝΗΝΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
2ος	ΓΡΑΦΙΑΔΕΛΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ
3ος	ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ	
4ος	ΚΑΤΣΟΥΔΗΣ (ΧΑΤΣΟΥΔΗΣ) ΧΡΗΣΤΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μετά το πέρας της ψηφοφορίας ο πρώτος σε σταυρούς προτίμησης Παύλος Σταματίδης κάλεσε τους εκλεγμένους στην πρώτη συνεδρίαση για συγκρότηση του ΔΣ σε σώμα (όπως ορίζεται από το καταστατικό).

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΕΜΘ	
Πρόεδρος	ΣΤΑΜΑΤΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ
Α΄ Αντιπρόεδρος	ΒΑΝΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β΄ Αντιπρόεδρος	ΡΕΚΤΣΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γεν. Γραμματέας	ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ταμίας - Νομικός Σύμβουλος	ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
Ειδ. Γραμματέας	ΚΑΝΑΚΗ ΕΛΕΝΗ
Αναπ. Ταμίας	ΔΑΜΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Μέλος	ΜΗΤΣΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
Μέλος	ΚΑΝΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Μέλος	ΦΥΝΤΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Μέλος	ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Καλή επιτυχία

Ένα περίεργο Καλοκαίρι

Ο παραπάνω τίτλος αντικατοπτρίζει το φετινό καλοκαίρι σε όλον τον κόσμο

Εμάς τους Ίμβριους, που το βλέμμα μας είναι στραμμένο προς την αγαπημένη πατρίδα, μας θλίβει το γεγονός ότι εφέτος, λίγοι Ίμβριοι και φίλοι μας επισκέφθηκαν-προσκύνησαν τα Άγια χώματά μας, για τα οποία ζούμε και αναπνέουμε.

Βέβαια σημαντικά γεγονότα διαδραματίστηκαν στο νησί μας. Δεν σταμάτησε ο χρόνος να κυλά και να γράφει την ιστορία του.

Έτσι έχουμε νέο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου, νέους απόφοιτους του λυκείου της Ίμβρου, νέο Άρχοντα της Μ.τ.Χ.Ε., νέο Αναγνώστη της Μητρόπολής μας, αναβίωση πολλών εθιμών κλπ.

Οι καμπάνες στις εκκλησιές μας συνέχισαν να χτυπούν, η ζωή να συνεχίζεται μέσα στον γενικό φόβο από την πανδημία του covid-19.

Η Ιμβριακή Ένωση ανέστειλε τη λειτουργία των τμημάτων της πριν από το γενικό κλείσιμο για την προστασία του πληθυσμού. Δεν σταμάτησε βέβαια τις δραστηριότητες που μπορούσαν να ολοκληρωθούν από μακριά και ακόμη με ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. αποφάσισε να παραχωρήσει το πνευματικό της κέντρο, στο εθνικό σύστημα υγείας για όσο χρόνο θα ήθελε να το χρησιμοποιήσει.

Τα κοινωνικά δίκτυα έχουν την τιμητική τους. Γράφτηκαν πολλά, βγήκαν πολλά χρήσιμα συμπεράσματα, βγήκε και πολλή χολή και πικρία σε κοινή θέα, προπαντός για θέματα που πρέπει να σιωπούμε.

Είχαμε και γεγονότα που μας "πόνεσαν" όπως είπε και ο Οικουμενικός Πατριάρχης μας, που μας γύρισαν πίσω, τα "χτυπήματα" που ζούμε, με τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος και το ακόμη πιο πρό-

σφατο, τη μετατροπή και της Μονής της Χώρας σε τέμενος. Μη λησμονούμε ότι αυτά τα μοναδικά μνημεία κτίστηκαν ως Χριστιανικοί Ναοί.

Η απaráμιλλη παγκόσμια ομορφιά βιάσθηκε από μια χώρα, που προσπαθεί να εδραιωθεί ως ένα κράτος δυτικού τύπου, με την προσήλωσή της στο δίκαιο, την ειρήνη και την ασφάλεια, όπως αυτή όμως το ερμηνεύει.

Οι πράξεις της αποτελούν την επιτομή της διγλωσσίας.

Ας υπερασπιστούμε λοιπόν την φυσική και πολιτισμική μας συνέχεια ορμώνοντες από τη ζωή και το έργο του Βυζαντινού φιλόσοφου Γεωργίου Γεμιστού Πλήθωνος.

Ιδιαίτερο κομμάτι για μένα, το πρώτο μισό του 2020 ήταν, ότι μετά από πολλά έτη προσφοράς μου στην Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης, στη φετινή εκλογοαπολογιστική συνέλευση της Ι.Ε.Μ.Θ. δεν ζήτησα την ψήφο των συμπατριωτών μας φρονώντας ότι έχει ωριμάσει ο χρόνος να προωθηθούν, ως νέα μέλη στο διοικητικό συμβούλιο της Ι.Ε.Μ.Θ. νέοι από το τμήμα νεολαίας της.

Είναι μία δύσκολη απόφαση αυτή που πήρα, παλεύοντας η καρδιά μου με το λογισμό μου.

Εισέπραξα αυτά τα χρόνια, ότι δεν αγοράζεται με χρήματα.

Τι να πρωτοθυμηθώ από τους αγώνες που κάναμε, έχοντας ως μπροστάρη τον Ιμβριολάτρη Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τον ηγέτη Πρόεδρο και Άξιο Άρχοντα Οσιάριο της Μ.τ.Χ.Ε. Παύλο Σταματίδη, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των συλλόγων μας στην Ελλάδα, στην Κωνσταντινούπολη, στην Ίμβρο, τους Διευθυντές, καθηγητές, δασκάλους των σχολείων μας στην Ίμβρο, τους γονείς, τους μαθητές και όσους συνέβαλαν στην αναγέννηση της πατρίδας Ίμβρου, για το ξεκίνημα μετά από πενήντα πέτρινα χρόνια των σχολείων μας καθώς και τον επαναπατρισμό συμπατριωτών μας στην αγαπημένη Πατρίδα.

Η συγκίνηση που με διακατέχει είναι ανείπωτη και εύχομαι ολόψυχα, στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο υγεία σωματική και πνευματική, για τη συνέχιση των πολυτίμων υπηρεσιών προς τους απανταχού Ίμβριους, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, την Ομογένεια, την Ορθοδοξία, τη Μητέρα Εκκλησία και φυσικά την ερατεινή Ίμβρο μας, τον επίγειο παράδεισό μας.

Αγαπητοί συμπατριώτες μου, ελπίζω να μην σας απογοήτευσα.

Η Ίμβρος είναι ιδέα και οι ιδέες δεν πεθαίνουν.

Γεώργιος Κομνηναράς
Πρώην Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Γιατί;!!!

Ένα τεράστιο γιατί που βασανίζει τις σκέψεις και στοιχειώνει στις ψυχές όλων των Ιμβρίων που βρίσκονται σκορπισμένοι στα πέρατα της Οικουμένης, μακριά από την Πατρίδα τους!

Το πρώτο γιατί, πηγάζει από την συνθήκη της Λωζάννης. Γιατί παραχωρήθηκε η Ίμβρος στην Τουρκία, ένα νησί με αμιγή Ελληνικό πληθυσμό από αρχαιοτάτων χρόνων και χωρίς να ρωτηθούν οι κάτοικοι του!

Το δεύτερο γιατί, δημιουργείται στις σκέψεις των Ιμβρίων όταν παραδίδεται η διοίκηση του νησιού από τον Έλληνα Έπαρχο στον Τούρκο Διοικητή κατά παράβαση της συνθήκης της Λωζάννης που προβλέπει ρητά την αυτοδιοίκηση της Ίμβρου, αυτοδιοίκηση απαρτιζόμενη από στοιχεία του ντόπιου πληθυσμού!

Το τρίτο γιατί έρχεται τα αμέσως επόμενα χρόνια, με την ψήφιση του νόμου περί Νήσων που καταστρατηγεί τα ουσιώδη άρθρα της συνθήκης της Λωζάννης, χωρίς να υπάρξει καμία αντίδραση από την Ελλάδα και τις εγγυήτριες δυνάμεις που συνυπέγραψαν τη συνθήκη!

Το τέταρτο, ίσως πιο μεγάλο γιατί, φωλιάζει στις σκέψεις των Ιμβρίων από το επάρατο 1964, με την έγκριση και εφαρμογή από την τότε τουρκική κυβέρνηση του Eritme programi, του προγράμματος διάλυσης των ελληνικών κοινοτήτων με την αναγκαστική απαλλοτρίωση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων, το κλείσιμο των ελληνικών σχολείων και την απαγόρευση διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας που σηματοδοτούν την απαρχή του εκπατρισμού των Ιμβρίων!

Το πέμπτο γιατί έχει σχέση με τη δημιουργία ανοιχτών αγροτικών φυλακών στο νησί και τη μεταφορά σ αυτές εγκληματιών βαρυποινητών που αφήνονται να κυκλοφορούν ελεύθεροι, ενσπείροντας τον φόβο, κλέβοντας, βαιοπραγώνοντας και δολοφονώντας τους ανυπεράσπιστους Ιμβρίους που τρομοκρατημένοι σπεύδουν να εγκαταλείψουν το βίός τους, την πατρίδα τους, νιώθοντας ανασφαλείς ακόμα και μέσα στα ίδια τους τα σπίτια!

Το έκτο γιατί που γεμίζει με πίκρα τις καρδιές των Ιμβρίων σχετίζεται με την αδιαφορία των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων που παρακολουθούν με αδιαφορία να εκτυλίσσεται το δράμα των Ιμβρίων χωρίς να πράττουν οτιδήποτε, απεμπολώντας τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει από τη συνθήκη της Λωζάννης!

Το έβδομο γιατί ως απόρροια των προηγούμενων, φωλιάζει στις ψυχές των Ιμβρίων που κατέφυγαν στην Ελλάδα κι έχει να κάνει με την άρνηση των Ελληνικών προξενικών αρχών να δώσουν άδεια εισόδου (βίζα) στους κατατρεγμένους Έλληνες της Ίμβρου που αναγκάζονται να περνάνε με μικρές βάρκες παράνομα στη Λήμνο και τη Σαμοθράκη διακινδυνεύοντας πολλαπλά τη ζωή τους. Εδώ δημιουργείται ένα παράδοξο, από τη μια η Τουρκία διώχνει με κάθε μέσο τους Ιμβρίους από τη πατρίδα τους κι από την άλλη η Ελλάδα εμποδίζει τη φυγή τους αποκλείοντας κάθε δυνατότητα νόμιμης διαφυγής!

Το όγδοο γιατί γεννιέται στις ψυχές μας με την εγκατάσταση των Ιμβρίων στην Ελλάδα και την αδιαφορία της Ελληνικής πολιτείας για την παροχή βοήθειας προς

τους νεοπρόσφυγες που ήρθαν με μια βαλίτσα στο χέρι, χωρίς να υπάρχει καμία πρόνοια για την εγκατάσταση κι αποκατάσταση τους. Αξίζει να επισημάνουμε πως μέχρι σήμερα οι Ιμβριοι δεν έχουν χαρακτηριστεί πρόσφυγες από το Ελληνικό κράτος ούτε έτυχαν κάποιων ευεργεσιών!

Το ένατο γιατί σχετίζεται με την αδιαφορία του πολιτισμένου κόσμου του εικοστού αιώνα, του αιώνα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για την καταπάτηση στοιχειωδών ανθρωπίνων ελευθεριών και στέρση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και στην κατοχή περιουσίας, χωρίς να συγκινηθεί, χωρίς να διαμαρτυρηθεί κανένας διεθνής οργανισμός, καμία διεθνής οργάνωση!

Το τελευταίο χρονικό διάστημα κι αφού κινητοποιήθηκαν τα Ιμβριακά σωματεία έγιναν κάποιες αναφορές για την κατάσταση που επικρατεί στο νησί από Ευρωπαίους αξιωματούχους!

Το δέκατο γιατί και ίσως το πιο ψυχοφθόρο, είναι αυτό που στοιχειώνει στις ψυχές αυτών που έφυγαν και βασανίζει τις σκέψεις αυτών που επέζησαν. Είναι το μεγάλο γιατί που μένει εδώ κι έναν αιώνα αναπάντητο!

Γιατί να συμβούν όλα αυτά σε μας, έναν φιλήσυχο λαό που ζούσαμε ειρηνικά χωρίς να ενοχλούμε κανέναν, ασχολούμενοι με την καλλιέργεια της τραχιάς Ιμβριακής γης, με την κτηνοτροφία και την αλιεία, όντας αυτάρκεις κι ολιγαρκείς από τη φύση μας, δίχως να απαιτούμε και να επιβαρύνουμε κανέναν και το κυριότερο δίχως να αμφισβητούμε το status που μας επιβλήθηκε!

Τα τελευταία χρόνια λέχθηκε από επίσημα χείλη πως αδικηθήκαμε, πως δικαιούμαστε επανόρθωση για αυτά που υποστήκαμε τόσα χρόνια.

Κάποια δειλά βήματα έγιναν, δεν αρκούν, περιμένουμε την πλήρη δικαίωση μας!

Γεώργιος Χριστοφορίδης
Γεν. Γραμματέας Ιμβριακής Ένωσης

Αποφοίτηση τελειόφοιτων του Λυκείου Ίμβρου

Στις 5 Ιουνίου 2020 πραγματοποιήθηκε η τελετή αποφοίτησης των 8 τελειόφοιτων του Λυκείου Ίμβρου. Λόγω της πανδημίας η τελετή έλαβε χώρα στη Μητρόπολη της Ίμβρου παρουσία του Μητροπολίτη, του Λυκειάρχη, των Καθηγητών με πολύ λίγο κόσμο και με πολύ μεγάλη προφύλαξη.

Η εκδήλωση ήταν συγκινητική από κάθε άποψη και ιδιαίτερα ο λόγος των μαθητών που ανέφεραν με-ταξύ άλλων:

«Σήμερα, βιώνουμε μια αποφοίτηση διαφορετική από τις άλλες. Μια αποφοίτηση στην οποία δεν μπορούμε να αγκαλιαστούμε, να φιληθούμε, να γιορτάσουμε με τον συνηθισμένο για μας τρόπο. Δεν μπορούμε να κάνουμε χειραψίες, δεν μπορούμε να νιώσουμε ο ένας τον παλμό του άλλου. Ίσως λοιπόν αυτός ο αποχαιρετιστήριος λόγος είναι η μοναδική ευκαιρία να εκφράσουμε όλα όσα νιώθουμε, όλα όσα θέλουμε να πούμε. {...}

Αν από όλα αυτά τα χρόνια που πορευόμαστε μαζί, εντοπίζαμε κάτι κοινό, αυτό είναι σίγουρα η ανάγκη μας να κάνουμε όνειρα, να τα μοιραζόμαστε, να τα αισθανόμαστε και να τα κυνηγάμε. Είναι επίσης αυτός ο άνεμος της αλλαγής, που περιμένουμε να έρθει και να ανατρέψει για άλλη μια φορά τη ζωή μας. Και λέμε για ακόμη μια φορά, γιατί ο ίδιος άνεμος πριν μερικά χρόνια μας σήκωσε και μας προσγείωσε στην Ίμβρο, στο ίδιο σχολείο, στην ίδια τάξη, στα ίδια (μονά) θρανία.

Ήταν ο άνεμος που μας προσέφερε πολλά μαθήματα ζωής, η πλειοψηφία των οποίων οφείλεται στην ποικιλομορφία του τμήματός μας. Τρεις, τέσσερις και εν τέλει οκτώ νέοι μαθητές, με διαφορετικούς χαρακτήρες και αντιλήψεις δημιουργήσαμε μια όμορφη “ανομοιομορφία” –όπως την έλεγαν και οι καθηγητές μας– που δεν εμφανίστηκε πέρσι, που γίναμε οκτώ, αλλά υπήρχε από την πρώτη στιγμή, από όταν ήμασταν μόνο τρεις. {...}

Αυτός ο άνεμος μας έφερε στην Ίμβρο, η οποία δεν είναι μονάχα το νησί των σχολικών μας χρόνων, είναι

το ίδιο μας το σπίτι. Εδώ μάθαμε ότι όταν πέφτουμε, ξανασηκωνόμαστε, ότι στην ζωή υπάρχει και το γέλιο και το κλάμα. Εδώ μάθαμε να πιστεύουμε στις δυνάμεις μας αλλά και να αναζητούμε την βοήθεια των άλλων. Αυτός ο άνεμος θα συνεχίσει να φυσάει και να μας σπρώχνει προς την Ίμβρο, το πανέμορφο αυτό νησί. Τίποτα δεν θα μας κλείσει τον δρόμο.... Θα γυρνάμε πάντα στις ρίζες μας και θα προσπαθούμε να βοηθάμε, με όποιον τρόπο μπορούμε, τον τόπο μας.

Ο νέος άνεμος αλλαγής μπορεί να είναι δυνατός αλλά δεν θα καταφέρει ποτέ να μας χωρίσει... Με το φύσημά του δεν θα χαθούμε, δεν θα διασκορπιστούμε, αβοήθητοι, σαν τα φθινοπωρινά φύλλα. Δεν είμαστε φύλλα, είμαστε δέντρα με ρίζες γερές, οι οποίες μας συγκρατούν και μας προστατεύουν. Και αυτές οι ρίζες είναι το νησί μας, το σχολείο μας, η οικογένειά μας, οι φίλοι μας, οι εμπειρίες και τα μαθήματα που πήραμε όλα αυτά τα χρόνια. {...}

Σήμερα λοιπόν, αυτός ο δυνατός άνεμος ολοκληρώνει τον κύκλο του για εμάς, και περιμένουμε να έρθει να φυσήξει ένας άλλος άνεμος αλλαγής που θα ταραξεί τα γαλανά νερά μας, θυμίζοντάς μας πως η ζωή είναι μια περιπέτεια. Και χρειαζόμαστε την περιπέτεια στη ζωή μας. Χρειαζόμαστε την φουρτούνα της θάλασσας, το γαλάζιο του ουρανού, το δυνατό σφύριγμα του ανέμου, τις μυρωδιές της άνοιξης, την σκληρότητα του χειμώνα, την ξεγνοιασιά του καλοκαιριού, εικόνες τόσο κοντά στην Ίμβρο...».

Τους οκτώ μαθητές της 12ης τάξης, που είναι οι: Παναγιώτης Γεωργίου, Ευστρατία Βάντσου, Βασιλική Κατάκαλου, Αλέξανδρος Κασαβέτης, Παναγιώτης Κάππας, Πέτρος Φραγγατζής, Φιλήμων Χαραλαμπίδης αποχαιρέτησαν με περισσή συγκίνηση ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, ο Λυκειάρχης κ.Ιωακείμ Καμπουρόπουλος, η Φιλόλογος κα Ανθούλα Κώστα και οι συμμαθητές τους από την 9η και 11η τάξη.

Καλή σταδιοδρομία

Με 59 μαθητές ξεκινάει η σχολική χρονιά στα Ελληνικά μειονοτικά σχολεία της Ίμβρου

Εάν και πέρυσι αποφοίτησαν 8 μαθητές/τριες από το Λύκειο της Ίμβρου σε σύνολο 52 από όλες τις βαθμίδες εντούτοις φέτος ξεκινάει η σχολική χρονιά με 59 μαθητές/τριες. Αναλυτικά οι μαθητές και οι μαθήτριες για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης από την ίδρυση τους μέχρι σήμερα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΙΜΒΡΟΥ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΝΑ ΤΑΞΗ						
Έτος	Νηπιαγωγείο	Δημοτικό	Γυμνάσιο	Λύκειο	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ
2013-14		4			4	
2014-15		2			2	
2015-16		5	7	8	20	
2016-17		8	8	14	30	3
2017-18	4	9	9	17	39	8
2018-19	7	10	13	17	47	3
2019-20	7	8	14	23	52	8
2020-21	7	13	19	20	59	

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ			
Έτος	Προνήπια	Νήπια	ΣΥΝΟΛΟ
2017-18	3	1	4
2018-19	4	3	7
2019-20	3	4	7
2020-21	2	5	7

ΔΗΜΟΤΙΚΟ					
Έτος	Α' Τάξη	Β' Τάξη	Γ' Τάξη	Δ' Τάξη	ΣΥΝΟΛΟ
2013-14	2	1		1	4
2014-15		1	1		2
2015-16	3		2		5
2016-17	1	3	2	2	8
2017-18	2	1	3	3	9
2018-19	2	2	3	3	10
2019-20	2	2	2	2	8
2020-21	5	3	3	2	13

ΓΥΜΝΑΣΙΟ					
Έτος	Α' Τάξη	Β' Τάξη	Γ' Τάξη	Δ' Τάξη	ΣΥΝΟΛΟ
2015-16	3	2	1	1	7
2016-17	0	4	2	2	8
2017-18	3	0	5	1	9
2018-19	4	3	1	5	13
2019-20	4	6	3	1	14
2020-21	4	5	6	4	19

ΛΥΚΕΙΟ					
Έτος	Α' Τάξη	Β' Τάξη	Γ' Τάξη	Δ' Τάξη	ΣΥΝΟΛΟ
2015-16	1	4	3	0	8
2016-17	3	1	7	3	14
2017-18	2	4	3	8	17
2018-19	2	4	8	3	17
2019-20	5	2	8	8	23
2020-21	3	6	3	8	20

Όπως γίνεται αντιληπτό από τους παραπάνω πίνακες καταγράφεται ξεκάθαρα ανοδική τάση. Είμαστε ευτυχείς και χαρούμενοι που βλέπουμε προσπάθειες ετών να καρποφορούν. Το Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης εύχεται καλή και παραγωγική χρονιά σε μαθητές και εκπαιδευτικούς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΜΒΡΙΩΝ
Ελ. Βενιζέλου 80, ΤΚ 17122
Νέα Σμύρνη – ΑΤΤΙΚΗ
τηλ: 210 9347957
φαξ: 210 9345096
info@imvrosisland.org
www.imvrosisland.org

ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ
Δημητσάνας 47, ΤΚ 54454
Κάτω Τούμπα – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
τηλ: 2310 989654
φαξ: 2310 936180
info@imbrosunion.com
www.imbrosunion.com

**ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΙΜΒΡΟΥ**
Παναγία, Ίμβρος
17760 Gökçeada-ÇANAĞKALE
Τηλ: +90 286 887 35 79

ΚΟΙΝΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΙΜΒΡΙΑΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Πέμπτη, 6 Αυγούστου 2020

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ Η ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΜΒΡΟΥ ΜΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΑ

Ένα σημαντικό πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι οικογένειες των «επισκεπτών μαθητών» του ελληνικού μειονοτικού σχολείου της Ίμβρου, με αποκλειστικά δηλαδή ελληνική υπηκοότητα, βρήκε επιτέλους λύση 5 χρόνια μετά την επαναλειτουργία του ύστερα από μισό αιώνα. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που ψηφίστηκε στις 28 Ιουλίου 2020 προβλέπει **την πλήρη ισοτιμία των πιστοποιητικών σπουδών των ομογενειακών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της Τουρκίας με αυτά της Ελλάδας.**

Συγκεκριμένα, το άρθρο 16 του νόμου 4713/2020 «Εκσυγχρονισμός της ιδιωτικής εκπαίδευσης και άλλες επείγουσες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων» (ΦΕΚ Α' 147/29.7.2020) ορίζει: «Η παρ. 6 του άρθρου 14 του ν. 2640/1998 (Α' 206) τροποποιείται ως εξής: «**6. Τα πιστοποιητικά σπουδών που χορηγούνται στους μαθητές ελληνικής υπηκοότητας από τα ομογενειακά σχολεία Κωνσταντινούπολης και το Ελληνικό Γυμνάσιο-Λύκειο Ίμβρου από την έναρξη λειτουργίας τους με τα οποία βεβαιώνεται η περάτωση σπουδών σε αυτά, είναι ισότιμα προς τα απολυτήρια Γυμνασίου και Λυκείου της ημεδαπής.**»

Με την προαναφερόμενη διάταξη, οι απόφοιτοι του σχολείου της Ίμβρου εξομοιώνονται πλέον πλήρως με τους αποφοίτους των υπόλοιπων ελληνικών σχολείων, όσον αφορά τη συνέχιση των σπουδών τους σε ΑΕΙ εκτός Ελλάδος καθώς και την ανεμπόδιστη πρόσβασή τους στην αγορά εργασίας. Παράλληλα καλύπτονται αναδρομικά και όσοι «επισκέπτες μαθητές» έχουν ήδη αποφοιτήσει από το 2017 μέχρι σήμερα.

Η εξέλιξη αυτή αναμένεται να συμβάλει στην περαιτέρω βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας των σχολείων της Ίμβρου, τα οποία ξεκίνησαν τη λειτουργία τους με το Δημοτικό Σχολείο το 2013 με μόλις 4 μαθητές, ενώ το σχολικό έτος 2019-2020 ολοκληρώθηκε με 52 μαθητές σε όλες τις βαθμίδες, από το νηπιαγωγείο μέχρι το λύκειο. Μέχρι το 2019 έχουν αποφοιτήσει 14 μαθητές που σπουδάζουν όλοι σε ΑΕΙ της επιλογής τους, όπως αναμένεται να συμβεί και με τους 8 αποφοίτους της χρονιάς που έληξε.

Τα ιμβριακά σωματεία της Ελλάδας καθώς και ο Εκπαιδευτικός και Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ίμβρου, διαχειριστικός φορέας των σχολείων μας, ευχαριστούν θερμά την **Υπουργό Παιδείας κ. Νίκη Κεραμέως** για την έμπρακτη στήριξη αυτού του μικρού θαύματος που συντελείται στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, καθώς και όλους τους φορείς αλλά και τους απλούς πολίτες σε Ελλάδα και Τουρκία οι οποίοι, σε πείσμα των καιρών, έχουν ευαισθητοποιηθεί και συντρέχουν την προσπάθεια με κάθε τρόπο.

Με τιμή

Για το Σύλλογο Ιμβριών

Στέλιος Πούλαδος
Πρόεδρος ΔΣ

Για την Ιμβριακή Ένωση
Μακεδονίας-Θράκης

Πάυλος Σταματίδης
Πρόεδρος ΔΣ

Για τον Εκπαιδευτικό και
Πολιτιστικό Σύλλογο Ίμβρου

Ιωακείμ Καμπουρόπουλος
Πρόεδρος ΔΣ

Νέος συντονιστής εκπαίδευσης στα ομογενειακά σχολεία της Τουρκίας, Γιάννης Γιγουρτσής

Ο κ. Γιγουρτσής επιστρέφει στην Κωνσταντινούπολη, όπου μέχρι πριν λίγα χρόνια υπηρετούσε ως καθηγητής στην Μεγάλη του Γένους Σχολή, έχοντας πλήρη γνώση των όσων καλείται να αντιμετωπίσει. Ο ίδιος αναφέρει ότι είναι δύσκολη η συγκυρία, λόγω και των εξελίξεων στα Ελληνοτουρκικά, αν και όπως επισημαίνει, για την ομογένεια τα τελευταία χρόνια η κατάσταση στην Πόλη είναι πολύ καλύτερη απ' ό,τι στο παρελθόν.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Γιάννης Γιγουρτσής γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης και φοίτησε στο Παγκρήτιο Εκπαιδευτήριο, από το δημοτικό ως και το λύκειο. Μετά την αποφοίτησή του σπούδασε Φιλολογία, Ιστορία και Θεολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Από τα φοιτητικά του χρόνια ως τώρα ασχολείται ερευνητικά με θέματα της νεότερης λογοτεχνίας και ζητήματα της ιστορίας του ελληνισμού στην Ύστερη Βυζαντινή και Οθωμανική περίοδο. Σήμερα εργάζεται ως φιλόλογος στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και συγχρόνως διδάσκει Ελληνική Γλώσσα και Εισαγωγή στον Ελληνικό Πολιτισμό στο Πανεπιστήμιο Καντίρχας, στην Κωνσταντινούπολη, όπου ζει περίπου μία δεκαετία.

Μεγάλοι ευεργέτες

Ευεργέτες ανακηρύχθηκαν ο Δημήτριος Ταρακτσής και η Γεωργία Γιαβρίδη - Ταρακτσή. Η Ιερά Μητρόπολη Ίμβρου και Τενέδου και ο Εκπαιδευτικός και Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ίμβρου έχουν τη χαρά να ανακοινώσουν την ανακήρυξη των Δημητρίου Ταρακτσή και γεωργίας Γιαβρίδη - Ταρακτσή ως μεγάλων ευεργετών για τη δωρεά όλης της περιουσίας τους στην Ίμβρο (συνολικά 7 ακίνητα), εις μνήμην του πατέρα και συζύγου π. Κωνσταντίνου Ταρακτσή, με σκοπό τη στήριξη των Ελληνικών σχολείων της Ίμβρου

Το Δημοτικό Σχολείο Ίμβρου εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του στην κ.Μίρας Atuna κάτοικο των Αγίων Θεοδώρων και μέλος του ΔΣ του χωριού για τη δωρεά του προσωπικού της πιάνου στο σχολείο μας. Η διευθύντρια και οι εκπαιδευτικοί του σχολείου.

Εὐχάριστη περιπέτεια

Θύμησες παλαιῶν ἐθίμων μας!

Ἐφέτος τό καλοκαίρι τοῦ 2020 στήν Ἴμβρο ἦταν πολύ διαφορετικά ἀπό ἄλλα χρόνια. Σάν νά μήν ἔφτανε ὁ κορωνοϊός πού ἔγινε ἡ κύρια αἰτία γιά νά μᾶς λείψουν τά ξηνητεμένα παιδιά τῆς πατρίδας, ἦρθε καί ἡ Μητέρα Ἐκκλησία πού μᾶς ἔστειλε ἕναν καινούργιο Δεσπότη, πού δέν ξέρεις ἀπό πού νά τόν πιάσεις.

Μέσα στά ἄλλα πολλά πού ἔχει μέσα στό κούτελό του, τοῦ βάλθηκε νά ξαναζωντανέψει καί παλιά ἔθιμα. Καί σάν νά μήν μᾶς ἔφτανε ἡ κούραση τοῦ Δεκαπενταυγούστου πού ξεπατωθήκαμε τῆς Παναγίας, χάρη στήν ἐπιμονή τοῦ Μητροπολίτη Ἰμβρου καί Τενέδου κ. Κύριλλου (τοῦ νέου) ἀπόγευμα τῆς Παναγιάς βρεθήκαμε στή Μπαλωμένη. Μερικοί ριψοκίνδυνοι μέ τό ἡλιοβασίλεμα μεταβήκαμε μέ αὐτοκίνητα καί κάτω ἀπό ἀντίξοες συνθήκες, περί τούς πεντήκοντα, διαφορετικά ἄτομα, μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά νία Σχοινοῦδιστοῦ στό Μάρμαρο, ξεφτελίζοντας τήν ἀπότομη ἀνηφούρα τῆς γέροι καί νέοι.

Στά μισά τῆς ἀνηφούρας, γιά μένα τοῦλάχιστον ἔσπευσε σέ βοήθειά μου ὁ παπαδόπαις Τρύφων, τόν ἔστειλε φαίνεται ἡ Παναγιά, ὁ ὁποῖος μέ ἕνα 4Χ4 μέ ἀνέβασε μέχρι τό ξωκλήσι.

Κί' αὐτή ἡ ταλαιπωρία τῆς μετάβασης ἐπειδή τυγχάνω νά εἶμαι ἀπό τούς παλιούς, μέ πολλές ἀλλοτινές ἀναμνήσεις πού ἐπιδιώκουμε νά ἐπαναφέρουμε στή ζωή παλαιά ἔθιμα. Λεχθήτω βεβαίως στό μεταξύ ὅτι γί' αὐτή τήν προσπάθεια δεχθήκαμε οὐκ ὀλίγα σχόλια, παντός εἴδους σχόλια, κακόβουλα καί καλόβουλα, σχόλια καί κουτσουμπουλιά, πού ἀνακάτεψαν τό μεταξύ ὑπαρκτοῦς καί ἀνυπαρκτοῦς δασονόμους καί χωροφύλακες, σκοπός νά μᾶς ἀπογοητέψουν καί παρεμποδίσουν. Παρόλα πού ἐμεῖς σπεύσαμε προηγουμένως νά πάρουμε τήν ἀπαιτούμενη ἄδεια ἀπό τόν νέο Ἐπαρχο τοῦ νησιοῦ, τόν ὁποῖο ἐπισκεφτήκαμε ἐθιμοτυπικῶς. Ἀλήθεια μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία γιά ἀκόμα μιά φορά νά διαπιστώσω πόσο εὐκόλο εἶναι νά καταργήσεις ἕνα ἔθιμο, ἀλλά καί πόσο δύσκολο, ἄλλο τόσο δύσκολο, εἶναι νά τό ἐπαναφέρεις!

Πάντως γιά νά εἶμαι εἰλικρινής ἐγώ δέν περιμένα τόση ἀνταπόκριση καί προθυμία γιά τήν προσπάθεια αὐτή μετά τό ἔτος 1974. Καί πράγματι παρά τίς περιπέτειες περάσαμε πολύ ὁμορφα καί ἐγώ πού πρωτοστάτησα στό γεγονός εἶμαι ὑπέρ τό δέον εὐχαριστημένος ἀπό τό ἀποτέλεσμα. Θάταν δέ ἀκόμα καλύτερα ἂν δέν ἀσθενοῦσε-ἀδιαθεγοῦσε ὁ ἅγιος Ἰμβρου, ὁπότεν ἀναγκάστηκα νά τελέσω ἐγώ τήν νυκτερινή θεία λειτουργία.

Ὅμως στήν Μπαλωμένη ἐφέτος μαζί μέ τίς ἄλλες ἐκπλήξεις παρετήρησα καί κάτι τό διαφορετικό. Αὐτό πού εἶδα μέ τά

μάτια μου, τό καλοπαρατήρησα, είναι τό πόσο γρήγορα μεγάλωσαν τά πλατάνια σέ 'κείνο τό ντούμπουρο.

Τότε ήρθε στό νοῦ μου τό παρακάτω ανέκδοτο. Κάποτε λέγει ὁ Νικόλας Κανάκης ταξιδεύοντας μέ νταλικά σταμάτησε γιά ξεκούραση στήν Ἀσπροβάλτα, θά πρέπει νάταν γύρω στό 1988, ὅπου βρῆκε καί πήρε τρία νεόφυτα πλατάνου. Τά ξερίζωσε καί τά πήρε μαζί του καί ὅταν ἔφτασε στή Θεσσαλονίκη βρῆκε τόν μακαριστό μπάρμπα Γιάννη τόν Βάντσο (Γιαννικό) καί τόν ὑποχρέωσε ὅταν θά πήγαινε στήν πατρίδα νά τά σπείρει στήν

Μπαλωμένη γιά νά ξαποστάζουν στόν ἥσκιο τους οἱ προσκυνητές καί ἐπισκέπτες τῆς Παναγίας.

Ὁ μπάρμπα Γιάννης ἔκαμε τό χρέος του μέ τό ἀζημίωτο, πλήν ὅμως ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος δέν του 'κοψε τό ξερό του καί νά τά περιφράξει, ὥστε νά μήν γίνουν βορᾶ τῶν ἐλεύθερων-ἀδέσποτων ζώων τοῦ μπάρμπα Θανάση τοῦ Μεσαδιανοῦ πού ἔφαγαν καί τίς ρίζες τους!

Ὅταν ἀργότερα ὁ Γιαννικός, Θεός συγχωρέσε τον, διαπίστωσε τό ἀποτέλεσμα, πικραθείς θέλησε νά ἀποκαταστήσει τή ζημιά. Βρῆκε ζῶο, συνήθως περπατοῦσε μιά ζωή, μέ τό ὅποιο μετέβη στοῦ Δαμασκηνοῦ τό Λαγκάδι (τοῦ Μισαδιοῦ), κάτω ἀπό τή πλαγιά τοῦ Βλάχου, σταμάτησε κάτω ἀπό τό ἐκεῖ θεόρατο πλατάνι καί ἀνεβαίνοντας στό σαμάρι τοῦ ζώου ἐπιχειροῦσε νά ξεσφεντήσει δύο κλαδιά γιά νά τά ξανασπείρει. Τό ζῶο ὅμως, ζῶο ἄλογο γάρ, θυμήθηκε ὅτι πεινοῦσε καί μετακινήθηκε, ὅπότεν ἔμεινε κρεμασμένος ὁ Γιαννικός γιά αρκετή ὥρα μή τολμών νά πηδήξει ἀπό τόσο ψηλά, φοβούμενος μήν σκορπήσει...

Αὐτά συνέβησαν πρὶν 30 περίπου χρόνια. Σήμερα ὁ μπάρμπα Γιάννης δέν ζεῖ, ἔχει πρό πολλοῦ διαλυθεῖ εἰς τά ἔξ ὦν συνετέθη, μιά καί ἦταν πραγματικά ἐξουθενεμένος ἀπό τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς καί τῆ φτώχεια, τά πλατάνια ὅμως μεγάλωσαν καί μάλιστα τό πρὸς βοριάν κάτω ἀπό τήν πρώτη βρῦση, τό ὅποιο περιμένει χορηγὸ νά του ἐπεκτείνει τό ἴσιωμα ὅπου θά μποροῦν οἱ προσκυνητές καί φιλέοργοι νά κάθωνται καί νά διασκεδάζουν.

Ἄν κανεῖς ἔχει ἀμφοβολία στά λεγόμενά μου, ἄς προγραμματίσει γιά τό προσεχές καλοκαίρι γιά νά διαπιστώσει τήν πραγματικότητα.

Τέλος γιά μᾶς βέβαια ἡ φετινὴ προσπάθεια ἀπέδωσε καί τό προσεχές καλοκαίρι περιμένουμε, εἴμαστε βέβαιοι, τό ὄλονύκτειο πανηγύρι νά εἶναι πολὺ πιό πετυχημένο, πολυπληθές καί 'ξελιγμένο. Νόμιζω ἔτσι τό θέλει καί ἡ Μπαλωμένη.

Αὔγουστος, 2020.

† Ὁ Μητρ. Μύρων Χρυσόστομος

Σημείωση: Τό παρόν χρονογράφημα ἀφιερῶται στόν κ. Χρήστο Μπογιατζή, τόν πολλά κοπιῶντα γιά τά κοινά τῶν Ἀγριδίων.

Ο ρόλος των Διεθνών Οργανισμών στην Ελληνοτουρκική κρίση

Γίνεται εύκολα αντιληπτό πως εν μέσω μίας κοινωνικοπολιτικής κρίσης και μίας αναμφισβήτως τεράστιας και αδιάλειπτης οικονομικής ύφεσης αυξάνονται οι αντιπαλότητες και οι εντάσεις μεταξύ των κρατών, και δη των γειτονικών κρατών.

Αυτό ουσιαστικά σημαίνει πως η ατελέσφορη προσπάθεια άμβλυνσης των αντιπαραθέσεων του παρελθόντος έχουν ισχυρό αντίκτυπο σήμερα, υπό την έννοια ότι οι αντιπαραθέσεις αυτές σε συνδυασμό με τις εντάσεις, που λαμβάνουν χώρα στη σύγχρονη εποχή και πιο συγκεκριμένα τα τελευταία χρόνια, γεννούν την ανησυχία μίας οριστικής ρήξης των σχέσεων μεταξύ γειτονικών κρατών και λαών και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

Ο λόγος αφορά στις εντάσεις που εγείρονται και στα προβλήματα που εμφανίζονται λόγω αντικρουόμενων συμφερόντων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, καθώς και στις ενέργειες, στις οποίες δύναται να προβεί η διεθνής κοινότητα, έτσι ώστε να επιτύχει την αποκλιμάκωση αυτών των εντάσεων.

Ειδικότερα, η ανυπαρξία ουσιαστικής πρωτοβουλίας για την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών με τα γειτονικά κράτη στο παρελθόν από πλευράς Ελλάδας και η μη συμπερίληψη της Τουρκίας στη διακρατική συμφωνία του 2020 για τον αγωγό «EastMed» έχουν αναπόδραστα δημιουργήσει εντάσεις στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Από την άλλη πλευρά, οι πασιφανώς προκλητικές δηλώσεις τα τελευταία χρόνια, η υπογραφή του μνημονίου μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης, ο μη σεβασμός των ελληνοτουρκικών συνόρων στον Έβρο και η πλεύση του τουρκικού «Oruc Reis» στην ελληνική υφαλοκρηπίδα έχουν ως αποτέλεσμα την κλιμάκωση των εντάσεων στην περιοχή και την περαιτέρω υπονόμευση των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Είναι ευρέως γνωστό πως προβλήματα υπήρχαν πάντοτε μεταξύ των δύο χωρών. Παρά ταύτα, τους τελευταίους μήνες η κατάσταση έχει ξεφύγει, διότι τα δύο κράτη δεν μπορούν να συμφωνήσουν για την αποτελεσματική διευθέτηση των εν λόγω διαφορών, γεγονός, που καθιστά απαραίτητη την ουσιαστική εμπλοκή-ανάμειξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ορ-

γανισμού του Βορειοατλαντικού Συμφώνου (NATO) και του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Αρχικά, πρέπει να τονιστεί ότι μάλλον δεν έχει γίνει πλήρως αντιληπτό στο σύνολο των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πως τόσο τα ελληνικά σύνορα όσο και τα ελληνικά συμφέροντα είναι και ευρωπαϊκά σύνορα και ευρωπαϊκά συμφέροντα αντιστοίχως. Αυτό ουσιαστικά σημαίνει πως στην περίπτωση που η Ελλάδα υποστεί βλάβη, η βλάβη αυτή θα πλήξει και άλλα κράτη της Ένωσης ή ακόμη και ολόκληρη την ένωση τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο.

Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που η Ελλάδα υποστεί ζημία από ένα μη κράτος-μέλος της Ένωσης, η πολιτική αστάθεια και η οικονομική επιβάρυνση, που θα επέλθουν, δύνανται να δημιουργήσουν στα υπόλοιπα κράτη-μέλη ένα αίσθημα απομόνωσης και απουσίας οποιασδήποτε ευρωπαϊκής συνοχής κι ευρωπαϊκής ταυτότητας.

Μήπως λοιπόν πρέπει οι αρχηγοί ορισμένων κρατών της Ένωσης να αποδείξουν επιτέλους την ουσιαστική στήριξη τους στις δύσκολες καταστάσεις, που βιώνουν τα υπόλοιπα κράτη μέλη και να τοποθετηθούν ευθέως και συλλογικά, έτσι ώστε να καταστεί λυσιτελής η αντιμετώπιση των τεκταινόμενων, που λαμβάνουν χώρα στους κόλπους των ελληνοτουρκικών σχέσεων;

Παράλληλα, εύλογα εγείρεται το ερώτημα για το ποια πρέπει να είναι η θέση του NATO αναφορικά με τις εντάσεις, που επικρατούν μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, χώρες οι οποίες αποτελούν και οι δύο κράτη μέλη της εν λόγω Συμμαχίας.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συνθήκης του NATO κάθε συμμαχικό κράτος δύναται να επικαλεστεί το άρθρο 4 και να ζητήσει την καθοδήγηση και τη συμβουλή του Οργανισμού, όταν σύμφωνα με αυτό τίθεται υπό απειλή η ασφάλειά του. Αν αναλογιστεί λοιπόν κανείς το περιεχόμενο του εν λόγω άρθρου σε συνδυασμό με το περιεχόμενο του άρθρου 5 σύμφωνα με το οποίο η επίθεση κατά ενός μέλους σημαίνει την επίθεση κατά όλων των μελών εύκολα μπορεί να οδηγηθεί στο συμπέρασμα πως η ένταση μεταξύ δύο κρατών μελών χρήζει έμπρακτης ανάμει-

ξης του Οργανισμού, έτσι ώστε να βρεθεί λύση στο οποιοδήποτε ακανθώδες ζήτημα, το οποίο ταλανίζει τα δύο αυτά κράτη μέλη.

Τέλος, προβληματικός σε ένα αυστηρό πλαίσιο δύναται να χαρακτηριστεί ο ρόλος του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για ζητήματα που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την υπονόμευση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

Συγκεκριμένα, η υπερβολική διαλλακτικότητα σε πολλές περιπτώσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου Δικαιοσύνης, η έλλειψη αυστηρότητας σε ορισμένα άρθρα του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, που παρέχει τη δυνατότητα ευελιξίας ως προς τη χρήση του λεξιλογίου, το οποίο χρησιμοποιούν τα κράτη με σκοπό να δικαιολογήσουν την εκάστοτε παραβίασή τους, και η παράλυση σε ουκ ολίγες περιπτώσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας μέσω της χρήσης του δικαιώματος αρνησικυρίας από ένα μόνιμο κράτος μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας για την επίτευξη των δικών του συμφερόντων, όπως αυτό πηγάζει από το άρθρο 27 παράγραφος 3 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, αποδεικνύουν ότι ο ΟΗΕ αντιμετωπίζει δυσκολίες στη διευθέτηση ορισμένων νομικών ζητημάτων, που εγείρονται στα πλαίσια διεθνών διαφορών.

Επομένως, η αδυναμία της Ελλάδας και της Τουρκίας να δώσουν ένα τέλος στις μεταξύ τους διαφορές σηματοδοτεί την επιτακτική ανάγκη περαιτέρω ανάμειξης και μεγαλύτερης και έμπρακτης εμπλοκής των τριών αυτών οργανισμών, έτσι ώστε αφενός να επιτευχθεί η αποκλιμάκωση των εντάσεων στα ελληνοτουρκικά ζητήματα και αφετέρου να μην καταστούν ανεπαρκείς η προσφορά και η συνεισφορά των οργανισμών αυτών.

Σημειωτέον ότι στους κόλπους τέτοιου είδους εντάσεων ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους, που караδοκούν, είναι ο ευτελισμός των μειονοτικών ομάδων, που ζουν σε καθένα από τα δύο κράτη. Οι μειονότητες μπορούν ουσιαστικά να χαρακτηριστούν «αποδιοπομπαίοι τράγοι», όταν λαμβάνουν χώρα επεισόδια, που κλιμακώνουν τις εντάσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι Έλληνες της Ίμβρου, οι οποίοι εκδιώχθηκαν στο παρελθόν από τις πατρογονικές τους εστίες, ενώ παράλληλα δημεύτηκε η περιουσία τους και απαλλοτριώθηκαν οι εύφορες εκτάσεις τους.

Βέβαια, στις μέρες μας έχουν γίνει τεράστιες προσπάθειες από πλευράς Ιμβριών για την άρση των αδικιών, τις οποίες οι ίδιοι υπέστησαν στο παρελθόν. Ο συνεχής αυτός αγώνας των Ιμβριών έχει αποφέρει καρπούς σε ορισμένους τομείς ζωτικής σημασίας, όπως για παράδειγμα η επανάλειψη των ελληνικών σχολείων όλων των βαθμίδων στο νησί και η επιστροφή στην πατρίδα πολλών οικογενειών.

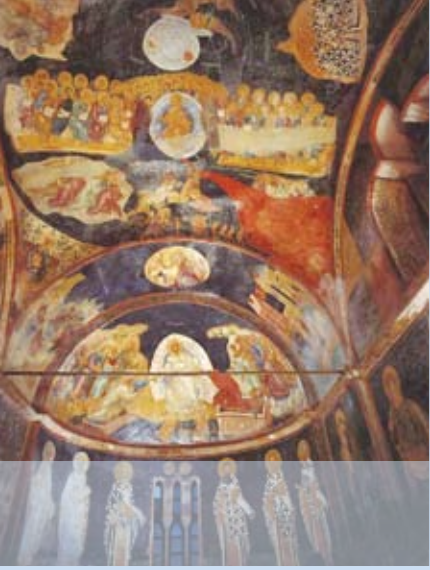
Εντούτοις, καθίσταται σαφές πως όταν λαμβάνουν χώρα περιστατικά, τα οποία αδιαμφισβήτητα οξύνουν τις εντάσεις μεταξύ των δύο κρατών, οι Έλληνες, που ζουν στο νησί και γενικότερα όλες οι μειονοτικές ομάδες στο έδαφος των κρατών αυτών, όχι μόνο δεν έχουν τη δυνατότητα να επιτύχουν τους στόχους τους, να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και κατ'επέκταση να βελτιώσουν το βιοτικό τους επίπεδο, αλλά έρχονται αντιμέτωποι με αβεβαιότητα, ανησυχία, συνειρμούς για επανάληψη των παλαιότερων άσχημων συμβάντων, πιθανή αδυναμία κάλυψης βιοποριστικών αναγκών, αμφισβήτηση της ασφάλειας, και εν γένει της αξιοπρέπειας.

Προδήλως, επιβάλλεται τα δύο κράτη να θέσουν με την ουσιαστική αρωγή τρίτων κρατών και διεθνών οργανισμών τα ζητήματα που τους αφορούν επί τάπητος, έτσι ώστε να επιτευχθεί η άμβλυνση των εντάσεων και η διευθέτηση των διαφορών, που επικρατούν μεταξύ τους σε μία εποχή, την οποία μάλιστα διέρχεται μία θανατηφόρα πανδημία, ειδάλλως οι συνέπειες θα είναι αναμφίβολα οδυνηρές.

Γεώργιος Σταματίδης

Γεν. Γραμματέας του τμ. Νεολαίας
της Ιμβριακής Ένωσης

Μεταπτυχιακός Φοιτητής του Διεθνούς Δικαίου
του Α.Π.Θ.

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

Θλίψη κι απογοήτευση για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε Ισλαμικά τεμνίη

Δευτέρα, 24 Αυγούστου 2020

Οι αποφάσεις για τη μετατροπή των δύο αιώνιων συμβόλων του Χριστιανισμού, της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε ισλαμικά τεμνίη, σύμβολα τα οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τη βυζαντινή αυτοκρατορία, αποτελούν αναμφίβολα υπονόμηση αφενός του σεβασμού και αφετέρου της αναγνώρισης των Εκκλησιών αυτών ως μνημεία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, ενέργειες στις οποίες είχε προβεί το σύγχρονο τουρκικό κράτος

Η Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης επιθυμεί να εκφράσει τη θλίψη και την απογοήτευσή της για τις εν λόγω αποφάσεις, οι οποίες κυρώθηκαν νομικά, και την ανησυχία της για τον κίνδυνο διάψευσης των προσδοκιών μας ως προς την ειλικρίνεια του μηνύματος που μας έχουν πολλαπλώς απευθύνει οι τουρκικές αρχές για επιστροφή και ισονομία, αλλά και της βούλησης της πλειοψηφίας της τουρκικής κοινωνίας, όπως τουλάχιστον την εισπράττουμε εμείς στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου στον οποίο μετέχουμε εδώ και πολλά χρόνια.

Ελπίζουμε στην άρση των συγκεκριμένων αποφάσεων, έτσι ώστε να επανέλθουν τα δύο αυτά μνημεία στην προτέρα κατάσταση.

Με τιμή

Ο Πρόεδρος
Παύλος Σταματίδης

Ο Γεν. Γραμματέας
Γεώργιος Χριστοφορίδης

Ο Χρήστος Γεωργίου χειροθετήθηκε «Αναγνώστης»

Στις 16 Αυγούστου ο Χρήστος Γεωργίου χειροθετήθηκε «Αναγνώστης» από τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Στις 26 Οκτωβρίου θα πραγματοποιηθεί η χειροτονία του ως Διάκος με τριπλό συλλειτουργό από τον Οικουμενικό Πατριάρχη, τον Άγιο Μύρων και τον Άγιο Ίμβρου και Τενέδου. Και πρώτα ο Θεός μετά από ένα χρόνο θα χειροτονηθεί Ιερέας.

Ο Χρήστος Γεωργίου μαζί με τη σύζυγο και τα τρία παιδιά του ήταν από τις πρώτες οικογένειες που εγκαταστάθηκαν στην Ίμβρο για να φοιτήσουν τα παιδιά του στα σχολεία της Ίμβρου. Πάντα κοντά στην Εκκλησία, δεν έκρυψε ποτέ την επιθυμία του να γίνει Ιερέας. Κατά την παραμονή του στο νησί εγγράφηκε στη Θεολογική Σχολή της Θεσσαλονίκης και πριν λίγες ημέρες αποφοίτησε με Άριστα. Με πολλά εφόδια πλέον μπαίνει στους κόλπους της Εκκλησίας και εμείς ως Ιμβριακή Ένωση ευχόμαστε στο μέλος μας καλή διακονία. ΑΞΙΟΣ!

Ενθρονίστηκε ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλος

Φωτογραφίες: Δημητρίου Αραμπατζή και Βασιλικής Ξεινού

Σε συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα και κατά την καθιερωμένη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση τελέστηκε το μεσημέρι του Σαββάτου, 18 Ιουλίου 2020, στον Μητροπολιτικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην πρωτεύουσα της Ίμβρου, Παναγία, η ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Ίμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου.

Στην τελετή ενθρονίσεως παρέστη ο Ίμβριος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο προκάτοχος του νέου Ποιμενάρχη, Σεβ. Μητροπολίτης Μοσχονησίων κ. Κύριλλος, οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Θερμών κ. Δημήτριος, Αμορίου κ. Νικηφόρος, Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Αραβισσού κ. Κασσιανός, κληρικοί και Άρχοντες Οφφικιάλοι, ο Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη κυρία Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου, οι Πρόεδροι και εκπρόσωποι Ιμβριακών Σωματείων από την Αθήνα ο Στέλιος Πούλαδος και από την Θεσσαλονίκη Παύλος Σταματίδης (Αρχων της Μ.τ.Χ.Ε.) ο Δήμαρχος της νήσου και εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, Εκπαιδευτικοί, μαθητές και μαθήτριες των Ομογενειακών σχολείων, καθώς επίσης και πιστοί από την Ίμβρο, την Πόλη, αλλά και Ίμβριοι από την Ελλάδα.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απευθυνόμενος στο νέο Μητροπολίτη της Γενέτειράς του, σημείωσε ότι η Μητέρα Εκκλησία τον εξέλεξε για να συνεχίσει το έργο του Προκατόχου του, αλλά και για να βάλει την δική του σφραγίδα στα εκκλησιαστικά πράγματα της Επαρχίας του.

«**Η** Εκκλησία γνωρίζει την αφοσίωσή σου εις αυτήν και την αγάπη σου διά τον συνάνθρωπο», είπε ο Παναγιώτατος και αναφέρθηκε στην πορεία του Μητροπολίτου κ. Κυρίλλου από την ημέρα που η Μητέρα Εκκλησία του ανέθεσε, το 2013, όταν ακόμα ήταν Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, την ανασύσταση και ποιμαντική φροντίδα της εκκλησιαστικής κοινότητας Σμύρνης.

Η ανταπόκρισίς σου εις την κλήσι αυτή υπερέβη τας προσδοκίας μας. Η ποιμαντική σου διακονία εγένετο με ταπεινώσι, φαντασία και ευαισθησία, με σεβασμό προς τα τοπικά δεδομένα, με ορθή εκτίμησι των ιστορικών συνθηκών.

Η καρποφορία των προσπαθειών σου διά την προσέγγισι των πιστών και την οργάνωσι της λατρευτικής ζωής, διά την ανάδειξι της πνευματικής και πολιτισμικής κληρονομιάς του Γένους, ήτο εντυπωσιακή και έθεσε τον θεμέλιο λίθο διά την ανασυγκρότησι της

Ιεράς Μητροπόλεως Σμύρνης. Ηργάσθης επί τριετίαν όλην και κατώρθωσες να εγγίσης τας ψυχάς των ανθρώπων, των νέων και των εν ηλικία, των ημετέρων και των ξένων, και να κερδίσης την εμπιστοσύνη όλων. Πάντοτε ανοικτόκαρδος, πράος, διακριτικός, άφησες εποχήν εις την γην της Ιωνίας», σημείωσε ο Παναγιώτατος.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην απόφαση της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, της 29ης Αυγούστου 2016, όταν εξέλεξε τον κ. Κύριλλο, Επίσκοπο Ερυθρών, αλλά και στην τοποθέτησή του, το 2017, ως Πνευματικού του πληρώματος της Εκκλησίας στην Πόλη, και αργότερα, τον Ιούνιο 2019, στον διορισμό του σε Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης και Τοποτηρητή της Ιεράς Μητροπόλεως Προύσης.

Και ιδού! Σήμερα ενθρονίζεσαι εις την Μητρόπολι Ίμβρου και Τενέδου. Η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος σε ετοποθέτησεν εις μία ιδιαίτεραν Επαρχίαν του

Οικουμενικού Θρόνου, την ιστορική και μαρτυρική Ίμβρο και την Τένεδο. Η πνευματικότητα, η σεμνότητα, η κοινωνικότητα και η ποιμαντική σου πείρα προοιωνίζονται μία θεάρεστη ποιμαντορία.

Οι Ίμβριοι, οι εν τη νήσω και οι ανά την οικουμένην, συνδέουν μεγάλας προσδοκίας και ελπίδας με τον νέο Ποιμενάρχη της Γενετείρας των. Ήδη, κατά τους πρώτους τέσσαρες μήνες της παρουσίας σου εδώ, εις την δύσκολη περίοδο της πανδημίας, έχεις δώσει ευόρκως την καλήν μαρτυρίαν σου. Εκέρδισες τας καρδιάς των ανθρώπων με τον δυναμισμό και το πηγαίο ενδιαφέρον σου, εστάθης εις το πλευρόν των Ίμβριων και των Τενεδίων έργω και λόγω.

Ηγάπησες τον τόπο μας, όσον και όπως τον ηγάπησαν και τον εφρόντιζαν οι γηγενείς κάτοικοι. Είμεθα βέβαιοι, ότι αι ψυχαί των προγόνων μας συνεφραίνονται μαζί μας κατά την εύσημον ταύτην ημέραν και καλωσορίζουν μαζί με εμάς τον νέο Επίσκοπο και Ποιμενάρχη.

Σε υποδεχόμεθα όλοι οι Ίμβριοι, άγιε αδελφέ, εις μίαν Ίμβρον, η οποία κατά τα τελευταία έτη γνωρίζει μία πραγματική αναγέννησι. Δοξάζομεν τον εν Τριάδι Θεόν, ο οποίος μας ηξίωσε να ζήσωμεν όλα αυτά, τα οποία προ ολίγων ετών ακόμη εφάνταζαν αδύνατα και αδιανόητα. Αι πύλαι των ναών μας είναι ανοικταί. Ακούεται ο γλυκός ήχος της καμπάνας. Ανεκαινίσθησαν και λειτουργούνται πολλά εξωκκλήσια μας. Και το μείζον πάντων: Επαναλειτουργούν τα σχολεία μας, εις τα οποία προσετέθη, διά πρώτη φορά εις την ιστορία της Ίμβρου, και Λύκειο. Ηυξήθη ο αριθμός των ομογενών κατοίκων της νήσου. Με την χάριν του Θεού και άλλα πολλά ημπορούν να επιτευχθούν”.

Ο Παναγιώτατος προέτρεψε το νέο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου στο επίκεντρο του έργου του, μαζί με την λειτουργική ζωή και την πνευματική μέριμνα, να βρίσκονται τα σχολεία και η νεολαία της νήσου. “Τα σχολεία είναι η μεγάλη ελπίδα μας”, τόνισε και συνέχισε: “Γνωρίζομεν όλοι, ότι φωτισμένοι κληρικοί, με πρώτον τον Βαρθολομαίον Κουτλουμουσιανόν, εθεμελίωσαν την εκπαίδευσιν εις την Ίμβρο. Και σήμερα ο ρόλος της Εκκλησίας παραμένει κομβικός, εις μίαν εποχήν, κατά την οποίαν η παιδεία υποτάσσεται παγκοσμίως εις τον πραγματισμό, την χρησιμοθηρία και τον ατομισμό, αδιαφορεί διά την κοινωνική ευθύνη και αγνοεί την πνευματική διάσταση του ανθρώπου. Ήδη έχεις κερδίσει τους μαθητάς και τας μαθητριάς, αλλά και τους διδάσκοντας”.

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος τόνισε:

“Να είσαι βέβαιος, Ιερώτατε και αγαπητέ αδελφέ, ότι όλοι οι Ίμβριοι με πρώτον τον Ίμβριον Πατριάρχην θα είναι εις το πλευρόν σου. Είμεθα δεμένοι με την νήσον μας, όπως το βρέφος με την μητέρα του, εσώτατα, οργανικά. Τα κοινά βιώματα, τα ήθη και τα έθιμα, ο πόνος και αι θλίψεις, αι προσδοκίαι και αι ελπίδες, η ακλόνητη εμπιστοσύνη εις την πρόνοιαν του Θεού, μας ενώνουν και μας δίδουν δύναμι.

Το απέδειξαν αυτό όσοι έμειναν κατά τα πέτρινα χρόνια εδώ, εις τα άγια χώματα. Έμειναν, όχι επειδή δεν είχαν την δυνατότητα να φύγουν, όχι γιατί εφοβούντο την ξηνητιά, αλλά επειδή δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα, τα χωριά, τον πατρικό οίκο, τους τάφους των προγόνων, όλα αυτά τα ανεκτίμητα και ιερά, τα οποία αγαπού-

σαν πιο πολύ από τον εαυτόν τους. Χωρίς αυτούς τους ηρωικούς συμπατριώτες μας δεν θα υπήρχε σήμερα η ιδική μας Ίμβρος, η Χριστιανική ρωμαϊκή παρουσία μας εδώ και συ ο νέος ποιμενάρχης μας.

Την φιλοπατρία και καρτεροψυχία των Ιμβριών απέδειξαν και όσοι έφυγαν εις την ξενητιά, αλλά, όπου και αν ευρίσκοντο, είχαν στραμμένη την καρδιά και την σκέψι τους εις την χειμαζομένη μικρά πατρίδα και ωνειρεύοντο το νόστιμον ήμαρ, την γλυκείαν ημέρα της επιστροφής. Εδημιούργησαν δραστήρια σωματεία, τα οποία συνέβαλαν εις την διάσωση της ταυτότητός και την μετάδοσι του πολιτισμού της Ίμβρου εις την νέα γενεά. Οι σύλλογοί μας προσέφεραν και προσφέρουν πάρα πολλά εις την σημερινή αναγέννησι της Ίμβρου. Τελικώς, το «πρόγραμμα διάλυσης» του 1964 δεν διέλυσε, δεν εξουθένωσε, δεν ηλλοίωσε το ήθος και τον χαρακτήρα των Ιμβριών. Μάλλον, η δοκιμασία έγινε γυμνασία, πηγή εγρηγόρσεως και αποφασιστικότητας.

Να συνεργασθής με τους Συλλόγους μας, άγιε αδελφέ, ώστε να ενισχύωνται οικογένειες Ιμβριών του εξωτερικού να επιστρέψουν εις το νησί μας και να εγγράψουν τα παιδιά τους εις τα σχολεία μας. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος προς το μέλλον. Να τους αγκαλιάσης όλους. Είμεθα βέβαιοι, ότι με την συνεργασία αυτή θα κατορθώσετε πολλά.

Η «μεγάλη ιστορία» του «μικρού νησιού», κατά τον τίτλο του σπουδαίου βιβλίου των αρχαιολόγων Ηλία και Ιωάννας Ανδρέου, πρέπει να συνεχισθή. Να καλλιεργής αγαθάς σχέσεις με τας αρχάς του τόπου και τους λοιπούς κατοίκους της νήσου. Εις το θέμα αυτό έχεις μεγάλην πείραν και είχες μεγάλην επιτυχίαν, τόσον εις την Σμύρνην, όσο και εις την Πόλιν».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε ότι όλοι οι Ίμβριοι συνεχίζουν αλληλέγγυοι και αισιόδοξοι. "Η ερατεινή πατρίς μας καλεί. Ανήκομεν εις αυτή. Εδώ μας έταξε η πρόνοια του Θεού. Πορευόμεθα, με πρώτον τον νέον Επίσκοπον και Μητροπολίτην μας, ο οποίος θα γίνη, εάν δεν είναι ήδη, «Ιμβριώτατος»".

Νωρίτερα, είχε αναφερθεί και στον προηγούμενο ποιμενάρχη της Ίμβρου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κ. Κύριλλο.

"Κατά την ιερά αυτή στιγμή, αποχαιρετούμεν τον Μητροπολίτη πρώην Ίμβρου και Τενέδου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κύριο Κύριλλο. Άγιε Μοσχονησίων, διηκονήσατε θυσιαστικώς την Ιερά Μητρόπολι Ίμβρου και Τενέτου επί 17 και πλέον έτη, από τον Σεπτέμβριο του 2002 μέχρι την πρόσφατη μετάθεσί σας. Υπήρξατε ο καλός ποιμενάρχης και πνευματικός πατήρ, ο φίλος και συμπαραστάτης των πιστών. Μεγάλη υπήρξε η συμβολή σας εις την ανακαίνισι πολλών ενοριακών ναών και εξωκκλησίων μας, τα οποία στολίζουν και πάλιν το τοπίο της πατρίδος μας, λειτουργούνται και δοξάζεται εις αυτά το όνομα του Τριαδικού Θεού.

Σας ευχαριστούμεν δι' όλα αυτά, διά σύνολον το έργον σας και δι' όσα ετελέσατε διά το ποίμνιό σας εκ καθαράς καρδιάς και «εν τω κρυπτώ», κατά την εντολήν του Σωτήρος, χωρίς η αριστερά να γνωρίζη τι ποιεί η δεξιά, τα οποία γνωρίζει μόνον ο παντεπόπτης Κύριος, ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς, και θα ανταποδώση «εν τω φανερώ». Σας ευχαριστούμεν διότι επλουτίσατε την Επαρχίαν με καλούς νέους κληρικούς με φόβο Θεού και αγάπην διά τους Χριστιανούς μας. Σας ευχαριστούμεν διά την ανακαίνισιν των δύο αγιορετικών μετοχίων. Σας ευχόμεθα καλήν υγείαν και μακρότητα ευλογημένων ημερών".

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσέφερε ως δώρο, στον νέο ποιμενάρχη της Γενέτειράς του, μία Αρχιερατική ράβδο και μία Αρχιερατική στολή. Στη συνέχεια τον νέο Μητροπολίτη προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Μοσχονησίων και εκπρόσωποι των κληρικών της Μητροπόλεως, των προέδρων των κοινοτήτων και των κατοίκων του νησιού, των Ιμβριακών Σωματείων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, των εκπαιδευτικών της Ίμβρου, της νεολαίας και των μαθητών, καθώς και δήμαρχος της νήσου.

Προσφώνηση του π. Νικηφόρου εκ μέρους των κληρικών

*Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα της Θεοσωστου Επαρχίας Ίμβρου
και Τενεδου κύριε Κύριλλε,
Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλεστατοι άγιοι αρχιερείς,
Ευγενεστάτη κυρία Γενική Πρόξενι της Ελλάδος εν τη Πόλει
Εντιμολογιώτατη Προέδροι των Συλλόγων μας Αθηνών
και Θεσσαλονίκης
και λοιποί εκπρόσωποι των Ίμβριακών σωματίων.
Αγαπητοί φίλοι της Ίμβρου, αδελφοί Ίμβριοι και Τενέδιοι*

Ο ιερός κλήρος της Μητροπόλεως Ίμβρου και Τενεδου ανέθεσε στην ελαχιστότητά μου να τον εκπροσωπήσω με αυτήν την ταπεινή προσφώνηση κατά την αγιασμένη ώρα της ενθρονίσεως του νέου Ποιμενάρχου μας.

Γνωρίζετε, Παναγιώτατε, καλύτερα από τον κάθε ένα μας, ότι η ενθρόνιση, η εγκατάσταση ενός νέου ποιμενάρχου δεν είναι απλώς μια τυπική διαδικασία. Είναι η επίσημη έκφραση των ευχών του Πατριάρχου που προίτεινε και της Συνόδου που εξέλεξε, καθώς και η υποδοχή του κλήρου και του λαού που υποδέχεται τον άνθρωπο που ώρισε το Θέλημα του Κυρίου να διαποιμάνει την τοπική Εκκλησία εις τύπον και τόπον Χριστού.

Όμως, Παναγιώτατε, επιτρέψτε μου να γνωρίζω ότι για τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο τον Αγιοθοδωρίτη, τον Ίμβριο, η ενθρόνιση του Μητροπολίτου Ίμβρου και Τενεδου είναι ένα γεγονός ιδιαίτερης συναισθηματικής σημασίας και αξίας καθώς πολλές φορές στη σιγαλία της Ίμβριωτικής νύχτας τα κύματα μας φέρνουν τους παλμούς της καρδιάς Σας από τον Κεράτιο και τον Βοσπορο. Της καρδιάς Σας που ξέρει να αγαπά Ίμβριωτικά. Που αγαπά την Ίμβρο ως θησαυρό πολύτιμο και διαμάντι τιμαλφέστατο.

Γ' αυτό και η εκλογή του νέου Ποιμεναρχου μας εις διαδοχην του πολιού και Σεβασμιωτατου Αγίου Μοσχονησίων κυρίου Κυριλλου, του από Ίμβρου και Τενεδου, που λευκάνθηκε στη διακονία του αμπελωνος της Μητροπόλεως μας εκδαπανωντας όλες του τις δυνάμεις, η εκλογή του νέου Ποιμεναρχου μας λέγω φέρνει στο νου μου τη φράση των καλεσμένων στον γάμο της Κανα προς τον Οικοδεσπότη, με αφορμή το θαύμα που το έκανε ο Κύριος μετατρέποντας το νερό σε κρασί: Συ δε τετήρηκας τον καλόν οίνον έως άρτι.

Ανήκει λοιπόν στα θαύματα του Θεού η εκλογή και η κατάσταση Σας στην Ιερά Μητρόπολη Ίμβρου και Τενεδου, Σεβασμιώτατε! Ήταν ένα θαύμα του Θεού δια χειρων του Πατριαρχου μας και των Συνοδικών Παρέδρων! Ο καλός οίνος της Μητροπόλεως μας διατηρείται και με αυτή την εκλογή και καλούμαστε όλοι να απολαύσουμε του συμποσίου της πίστεως.

Σας υποδεχόμαστε όχι επειδή απλώς πρέπει, αλλά επειδή πρώτος Εσείς ήρθατε, και μας αγαπήσατε πριν ακόμη έρθετε. Η αγάπη σας προηγήθηκε της ελεύσεώς σας. Το χαμόγελο σας συμβαδίζει με το θέρος το φωτεινό της ενθρονίσεως σας, αλλά και την απαρχή της εκλογής σας. Και δεν είναι τυχαίο ότι εξελέγητε στις 9 Μαρτίου, ημέρα κατά την οποία γιόρταζε ο σημαντικότερος ως σήμερα Ποιμενάρχης που γνώρισε η Επαρχία μας αυτή, η πονεμένη και μαρτυρική Επαρχία μας, την ημέρα των Ονομαστηριων του Μητροπολίτου Μελιτωνος Χατζή. Του ανδρός εκείνου που πήρε την Ίμβρο σε στιγμές δύσκολες και την ωδήγησε με τον δυναμισμό και το όραμα του σε εύδιους λιμένες.

Σεβασμιώτατε,

Με τις ευχές του Πατριάρχου μας καλώς ορίσατε στα ίδια πλέον! Καλώς ορισατε στη νέα σας πατρίδα! Στην πατρίδα που είναι ευλογημένη να απολαμβάνει την αγάπη και την προστασία σας. Ένα αναφωνούμε αυτή την ιερή στιγμή κλήρος και λαός:

Άξιος!

Προσφώνηση του Προέδρου των Αγ. Θεοδώρων Ευστράτιου Ζούνη

*Εκ μέρους των Κοινοτήτων
και των Κατοίκων του νησιού*

*Παναγιώτατε,
Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας κ. Κύριλλε,
Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Αρχιερείς,
Ευλαβείς κληρικοί,
Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες,
Αγαπητοί φίλοι της Ίμβρου,
Προσφιλέστατοι Ίμβριοι και Τενέδιοι,*

Είναι μεγάλη ημέρα για τους κατοίκους της Ίμβρου σήμερα, ημέρα ενθρονίσεως του νέου Ποιμενάρχου μας Κυρίλλου. Τον υποδεχόμαστε με χαρά και πολλές προσδοκίες, σε μια στιγμή της πορείας του νησιού μας, κατά την οποία πολλά αλλάζουν προς το καλύτερο, ύστερα από πολλές δύσκολες δεκαετίες.

Χάρη σε εσάς, Παναγιώτατε, η μικρή πατρίδα μας βρίσκεται σε τροχιά ανάπτυξης, τα δύο κυριότερα χαρακτηριστικά της οποίας είναι η επαναλειτούργια των σχολείων μας και η αύξηση του αριθμού των ρωμιών κατοίκων της Ίμβρου. Για να συνεχισθή αυτή η πορεία χρειάζεται προσπάθεια, αγώνας, επιμονή και υπομονή,

Θυσίες και πίστη στην πρόνοια του Θεού και στη δύναμη και τη θέληση των Ιμβρίων.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας, οι κοινότητες μας και όλοι οι κάτοικοι θα συνεργασθούμε μαζί σας σε όλες τις πρωτοβουλίες σας, οι οποίες θα αποβλέπουν σε μία Ίμβρο που θα διασώζει την ταυτότητα και τις παραδόσεις της. Με κόπους πολλούς, εκτός από το Κάστρο, την παλαιά πρωτεύουσα της Ίμβρου και έδρα της Μητροπόλεως, σε

όλα τα χωριά μας διασώθηκε ένας πυρήνας γηγενών κατοίκων, γνήσιων Ιμβρίων, που αγαπούν πραγματικά τον τόπο και ξέρουν εδώ κάθε σπιθαμή γης. Χτυπά η καμπάνα, λειτουργούν οι εκκλησίες μας, ανάβουν τα καντήλια στους τάφους των προγόνων μας, ακούγεται η παραδοσιακή μας λαλιά. Στηρίζουμε σε εσάς Σεβασμιώτατε πολλές ελπίδες. Σας διάλεξε ο Πατριάρχης μας, και είμαστε βέβαιοι ότι η μεγάλη αγάπη για την πατρίδα του Τον οδήγησε στην καλύτερη δυνατή επιλογή. Σας υποδεχόμαστε λοιπόν επίσημα σήμερα. Σας γνωρίσαμε τους τελευταίους μήνες, κατά την έξαρση της πανδημίας, και ήδη σας θεωρούμε σάρκα εκ της σαρκός μας.

Αυτή τη συγκινητική στιγμή, αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τον προκάτοχό σας, τον άγιο Μοσχονησίω Κύριλλο, ο οποίος επί 18 χρόνια ήταν εδώ, Ίμβριος μεταξύ Ιμβρίων, και έδωσε στο νησί του, στην επαρχία του, πολλά. Τον αποχαιρετούμε με αγάπη και του ευχόμαστε υγεία και κάθε ευλογία.

Παναγιώτατε, άγιοι Αρχιερείς, αγαπητοί παρόντες, σας καλώ όλους εκ μέρους των κατοίκων του νησιού μας, να συνεχίσουμε όλοι μαζί τον καλόν αγώνα για τον καλό σκοπό της ανόρθωσης της Ίμβρου και της διασώσεως της σπουδαίας κληρονομιάς αυτού του ωραίου νησιού, με την μεγάλη ιστορία. Σας ευχαριστώ όλους σας για την παρουσία σας σήμερα στην τελετή ενθρονίσεως του νέου Ποιμενάρχου μας, σε καιρούς της συνεχιζόμενης απειλής του νέου κορωνοϊού. Αυτό δείχνει το μέγεθος της αγάπη σας για εμάς.

Ο Θεός να στηρίξη και να ευλογή τη διακονία και την ποιμαντορία του νέου Μητροπολίτου μας. Εις πολλά έτη άγιε Ίμβρου και Τενέδου.

Ά ξ ι ο ς !

Προσφώνηση του Προέδρου του Συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών Στυλιανού Πούλαδου

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Χαράς ευαγγέλια σήμερα για την πατρίδα μας. Ένας γόνος της Αιολίας, της Μυροβόλου Λέσβου, έρχεται να τιμήσει με την παρουσία του τον αρχιερατικό θρόνο της Πετροβράχας Ίμβρου. Η πορεία σας μέχρι τώρα, το πολύπλευρο έργο σας στα βασανισμένα χώματα της Ιωνίας και η ανάσταση της Μητροπόλεως Σμύρνης, η φροντίδα σας στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και πάνω από όλα η πατερική σας στάση ζωής, ευαγγελίζονται ένα καλύτερο μέλλον για την πονεμένη πατρίδα μας.

Σεβασμιώτατε,

Η Ίμβρος ήταν στη νεότερη ιστορία της πάντοτε ένας φτωχός τόπος που ζούσε από τη γεωργία. Γι' αυτό σε δύο πυλώνες στηριχτήκαμε πάντοτε για καθοδήγηση και έμπνευση: τον Μητροπολίτη μας και τους δασκάλους μας. Δυστυχώς, μέσα

στα μαύρα χρόνια του ξεριζωμού, η κοινότητά μας έμεινε ακυβέρνητη, έρμαιο της θύελλας που επακολούθησε. Άς όψονται οι αίτιοι γι' αυτό, είτε ξένοι είναι αυτοί, είτε -ενίοτε- δικοί μας.

Δόξα τω Θεώ όμως! Η αναγέννηση της πατρίδας μας που ξεκίνησε με τη σταδιακή επιστροφή των Ιμβρίων, τις άοκνες προσπάθειες των Ιμβριακών σωματείων της διασποράς και την παντοτινή ευλογία και φροντίδα του Οικουμενικού μας Πατριάρχη, του Βαρθολομαίου του «Ιμβριολάτρη», φέρει πλέον καρπούς πλουσιοπάροχους. Πρώτα είχαμε το άνοιγμα των σχολείων μας και την ανανέωση των χωριών μας με νέους ανθρώπους, παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς. Και τώρα έρχεται η δεύτερη μεγάλη στιγμή, αυτή της δικής σας ανάρρησης στον Μητροπολιτικό Θρόνο της Ίμβρου και της Τενέδου. Ναι, ελπίζουμε πολύ σε εσάς Σεβασμιώτατε, γιατί ο Μητροπολίτης για εμάς είναι ακόμη ο πραγματικός πατέρας των Χριστιανών, ο ανώτερος εκπρόσωπος της κοινότητάς μας, το κεντρικό σημείο αναφοράς μας.

Σεβασμιώτατε,

Ως Σύλλογος Ιμβρίων σας υποσχόμαστε, όπως και τα υπόλοιπα αδερφά σωματεία, ότι θα σταθούμε στο πλευρό σας στα πάντα, στα μικρά και στα μεγάλα. Για να οικοδομήσουμε ξανά με την ευλογία του Κυρίου και τις πρεσβείες της Παναγίας της Ιμβριώτισσας, πέτρα προς πέτρα, αλλά κυρίως ψυχή προς ψυχή το μέλλον της πατρίδας μας. Ένα μέλλον γεμάτο πίστη, ελπίδα, δημιουργία και γνήσια Ορθόδοξη πνευματικότητα.

Ά ξ ι ο ς !

Προσφώνηση του Προέδρου της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης Παύλου Σταματίδη

Παναγιότατε Πάτερ και Δέσποτα

Σεβασμιότατοι

Σεβασμιότατε Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου

Εξοχότατη Γενική Πρόξενος

Εξοχότατε Έπαρχε (Sayin Kaymakam bey),

Εξοχότατε Δήμαρχε (Sayin Belediye Baskani)

Σεβαστοί Πατέρες

Εντιμολογιότατοι Αρχοντες

Αγαπητοί μου συμπατριώτες,

Μεγάλη ημέρα ανέτειλε σήμερα, ημέρα χαράς, ημέρα αισιοδοξίας, ημέρα ευγνωμοσύνης που μας αξίωσε ο Θεός να παρευρισκόμαστε εδώ και πάλι όλοι μαζί μετά την δοκιμασία της πανδημίας, στην προσφιλή μας Πατρίδα, την μονάκριβη μας Ίμβρο, κάτω από τις στοργικές φτερούγες Του Πατέρα μας, Του Παππού μας, Του Πατριάρχη του Γένους μας.

Η χαρά μας σήμερα πολλαπλασιάζεται γιατί ένας Άξιος Ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου, ένας δοκιμασμένος κληρικός που ανέστησε από τις στάχτες την μαρτυρική Εκκλησία της Σμύρνης, ένας Αιγαιοπελαγίτης σαν κι εμάς, ένας κοντοχωριανός μας όπως αποκαλούμε τους Λέσβιους εμείς οι Ίμβριοι μιας και κάποτε ανήκαμε στον ίδιο νομό, ενθρονίζεται σήμερα από τον επιφανέστερο των Ιμβρίων στο Δεσποτικό Θρόνο της πολύπαθης Πατρίδας μας, της πολυαγαπημένης όλων μας και ιδιαίτερα του Πατριάρχη μας που Σας εμπιστεύεται τη Γενέτειρα Του!

Σεβασμιότατε, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών της Ιμβριακής Ένωσης, εκφράζοντας τα συναισθήματα όλων των Ιμβρίων του Βορειοελλαδικού χώρου, Σας ευχόμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας να είναι πολλά κι ευλογημένα τα έτη της ποιμαντορίας Σας, ανέφελα και δημιουργικά. Να γράφουν με χρυσά γράμματα στην ιστορία αυτού του πονεμένου αλλά Θεοφύλακτου τόπου που η πρόνοια του Θεού δεν τον εγκατέλειψε ποτέ!

Εις ανάμνηση της μεγάλης κι ελπιδοφόρου αυτής ημέρας για όλους μας, Σας προσφέρουμε αυτό το εγκόλπιο από την Αγιοτόκο Θεσσαλονίκη, με τις ευχές όλων μας να Σας συνοδεύουν σε όλο τον Αρχιερατικό Σας βίο.

Άξιος!

Προσφώνηση του Πρόεδρου της Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου Γιάννη Γιαννάκη

*Παναγιότατε,
Σεβασμιότατε Ίμβρου και Τενέδου
Σεβαστοί Ιεράρχες, αγαπητοί συμπατριώτες, κυρίες και κύριοι,*

Η Εταιρία Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου, εκφράζει τα θερμά της συγχαρητήρια για την ομόφωνη εκλογή σας, από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Θρόνου, ως νέου Μητροπολίτη, στην έδρα της αγαπημένης μας πατρίδας.

Σεβασμιότατε,

Έχοντας υπόψη σας, την πολυσήμαντη εκκλησιαστική, ιστορική και πολιτιστική παρακαταθήκη του τόπου μας, είμαστε βέβαιοι ότι θα αναδειχτείτε και εσείς άξιος συνεχιστής αυτής της παράδοσης.

Ξέρουμε ότι οι ευθύνες που αναλαμβάνετε είναι πολλές, αλλά πρέπει να γνωρίζετε ότι ανάλογες είναι και οι ευχές, οι προσδοκίες και οι ελπίδες των Ίμβριών και Τενεδίων.

Παρόλες τις κακουχίες που έχει υποστεί ο τόπος μας, τα τελευταία χρόνια, έχουν διασωθεί και "λειτουργούνται", έστω και ελαφρώς λαβωμένα, αλλά αναλλοίωτα στη μνήμη, και στις καρδιές μας, όλα σχεδόν τα υλικά και τα άυλα σύμβολα της εκκλησιαστικής, της πνευματικής, και της λαϊκής μας παράδοσης.

Η ενθρόνιση σας σήμερα, μας γεμίζει με αισιοδοξία και μας δημιουργεί τη βεβαιότητα ότι θα πορευτείτε και εσείς, με τόλμη και σοφία προς αυτή την κατεύθυνση...

Θα πράξετε ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν, ώστε να διαφυλαχτούν αυτές οι αξίες, οι ονειροφόρες εικόνες, ο πνευματικός πλούτος και το κύρος της εκκλησίας μας.

Σεβασμιότατε,

Όπως γνωρίζετε στον τόπο μας, συνυπάρχουν και συμβιώνουν ειρηνικά για αιώνες, άνθρωποι με διαφορετικές εθνοτικές καταβολές και θρησκευτικά πιστεύω. Αυτό αποτελεί πρόσθετο πνευματικό πλούτο και πολύτιμη πολιτιστική παρακαταθήκη, που πρέπει να διαφυλαχτεί και να ενδυναμωθεί.

Με λογισμό και με όνειρο, αλλά κυρίως με αγάπη, που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της πίστης μας, είναι σίγουρο ότι θα περιβάλλετε με κατανόηση και στοργή όλους τους κατοίκους των νησιών μας.

Αυτό επιτάσσει η θρησκεία μας, αυτό επιβάλλει ο πολιτισμός μας.

Είμαστε βέβαιοι ότι, μέσα στο πλαίσιο των υψηλών σας καθηκόντων, κυρίαρχη θέση θα προσλάβουν οι δράσεις υποστήριξης, που αφορούν στις επερχόμενες γενεές.

Τους νέους και τις νέες της πατρίδας μας. Αυτούς που εφοδιασμένοι με περισσή γνώση και έργα σωφροσύνης θα κληθούν από την ιστορία να δώσουν και αυτοί αύριο, το δικό τους παρόν.

Σεβασμιότατε,

Ευχόμαστε ολοψύχως η ποιμαντική σας διακονία, υπό τις ευλογίες και του Οικουμενικού μας Πατριάρχη, να ενισχύσει και να ενδυναμώνει το πολυσχιδές έργο, που τα τελευταία χρόνια επιτελείται στην επικράτεια της Ι. Μ. Ίμβρου και Τενέδου.

Γνωρίζοντας το ήθος, τις ικανότητες και τη σεμνότητα που σας διακρίνει, θεωρούμε ότι θα είστε ΑΞΙΟΣ συνεχιστής του έργου των προκατόχων σας, και κυρίως του νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων συμπατριώτη μας κ.κ. Κυρίλλου, ο οποίος επί πολλά έτη διαποίμανε, τον τόπο, σε δύσκολες ομολογουμένως συνθήκες, και άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη του, στην καθαγιασμένη υπόσταση των εκκλησιαστικών μας μνημείων.

Σεβασμιότατε,

Εμείς, ως Εταιρία Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου, δηλώνουμε ότι θα σταθούμε με σεβασμό και κατανόηση δίπλα σας, για το κοινό καλό του τόπου μας και του ευσεβούς πληρώματος των δύο νησιών.

Δεχθείτε τις πιο θερμές ευχές μας για υγεία, δύναμη, και υπομονή για μια ευλογημένη και καρποφόρα ποιμαντορία.

Ά ξ ι ο ς !

του Διευθυντή του Γυμνασίου και Λυκείου

Ίμβρου Ιωακείμ Καμπουρόπουλου

*Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Σεβασμιώτατε άγιε Ίμβρου και Τενέδου
Sayın Kaymakamım / Sayın Garnizon Komutanım / Sayın Belediye Başkanım /
Sayın İlçe Milli Eğitim Müdürüm*

Κα Γενική Πρόξενη της Ελλάδος στην Πόλη

Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι, Πανοσιολογιώτατοι, Αιδεσιμώτατοι

Αγαπητοί μαθητές, συνάδελφοι, γονείς και κηδεμόνες των μαθητών μας,

Αγαπητοί συμπατριώτες

Με την ιδιότητα του Προέδρου του Εκπαιδευτικού και Πολιτιστικού Συνδέσμου Ίμβρου, Ιδρυτή και Διαχειριστή των Ρωμείκων Σχολείων της Ίμβρου, αλλά και με την ιδιότητα του Διευθυντή του Ελληνικού Γυμνασίου και Λυκείου Ίμβρου, μου παραχωρήθηκε το βήμα για να καλωσορίσω κι εγώ τον νέο μας

Μητροπολίτη εκ μέρους της Σύνολης Εκπαιδευτικής μας κοινότητας και ευχαριστώ για την τιμή.

Η επταετία που προηγήθηκε και είδα και έζησα και μαρτυρώ, υπήρξε εξαιρετικά δυσχερής για τα Εκπαιδευτικά Πράγματα της Ίμβρου και για πολλούς λόγους. Υπέστημεν –και ας μου συγχωρεθεί η κατάχρηση των ιερών κειμένων της Εκκλησίας μας– και εμπτυσμούς, και κολαφισμούς, και ραπίσματα και ταπεινώσεις κάθε είδους, τα οποία –είναι αλήθεια– δεν υπομείναμε πάντα αβοήθητοι όπως επιτάσσει η ασκητική της Εκκλησίας μας. Δεν θα είχαμε καταφέρει να επιβιώσουμε ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ αν δεν μας σκέπαζε η χάρις του Θεού και το ανύστακτο ενδιαφέρον της Α.Θ.Π.ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΑΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΤΟΥ Α΄

Γι αυτό η αναγγελία της εκλογής Σας Σεβασμιώτατε, στην Ιστορική αλλά και Μαρτυρική Μητρόπολή μας, εξαιτίας του πλούσιου έργου, της αγάπης και προσφοράς Σας που αναγγέλεται από όλους τους τόπους και τις κοινότητες από τις οποίες περάσατε, κατήλθε ως δρόσος Αερμών από τα όρη και δρόσισε όλους τους κουρασμένους και ταλαιπωρημένους από τον καύσωνα της καθημερινότητας συμπατριώτες μας, ιδιαίτερα δε την εκπαιδευτική μας κοινότητα. Παρήλθεν ούτως ειπείν η σκιά του σκότους της χάριτος ελθούσης... Όλοι οι συνεργάτες μου στον Εκπαιδευτικό Μαραθώνιο Σεβασμιώτατε, πολύ περισσότερο η μετριότης μου, παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα, ουδέποτε διανοηθήκαμε την επανίδρυση και λειτουργία της Ελληνικής Εκπαίδευσης στην Ίμβρο, μακριά από την Εκκλησία, η οποία εκατοντάδες χρόνια τώρα πρωτοστατούσε στον τομέα αυτόν. Παναγιώτατε, κλίνουμε το Γόνυ της ψυχής και του σώματος και σας προσφέρουμε τα άνθη της ευγνωμοσύνης μας, γιατί μας αποστείλατε ποιμένα ικανό να άρει τις αμαρτίες του λαού του.

Ποιμένα που στην τετράμηνη ήδη και πλέον βιοτή του, εν τόπω καλουμένω Ίμβρο, απέδειξε ότι η Εκκλησία και η Μητρόπολη είναι το ανοιχτό σπίτι και η ανοιχτή αγκαλιά για όλους τους ανθρώπους. Παρακαλούμε δε Παναγιώτατε θερμότατα να διαβιβάσετε και εις την περί Υμᾶς Αγία και Ιερά Σύνοδο και στον καθένα εκ των σεπτών εκλεκτόρων μελών της Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων την Ευγνωμοσύνη μας, γιατί Υπό την Προεδρία Σας, αποφάσει κοινή και ομοφώνω απέστειλαν σε μας Επίσκοπο που μας επιτρέπει να αναφωνήσουμε το γραφικόν “Τοιούτος ημίν έπρεπεν αρχιερεύς, όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών...”

Σεβασμιώτατε Άγιε Ίμβρου και Τενέδου, τέσσερις μήνες της παρουσίας Σας εδώ επί σκοπόν νυχθημερόν των εκκλησιαστικών και όχι μόνο πραγμάτων ήταν αρκετός χρόνος για να βεβαιωθούμε για τον πλούτο της προσωπικότητάς σας και τη διάθεση της προσφοράς Σας στον καθένα από μας. Σημειώσαμε με ενθουσιασμό ότι πολλοί από τους μαθητές μας που δεν γνώριζαν την πόρτα της εκκλησίας και της Μητροπόλεως, τους τελευταίους μήνες απέκτησαν μόνιμη αναφορά, την Μητρόπολη. Πού τους χάναμε πού τους βρίσκαμε, είτε σε καμιά ακολουθία να φέλνουν με τον Μητροπολίτη είτε στη Μητρόπολη κύκλω της τραπέζης του. Αναρωτιέμαι αν υπάρχει άλλη Μητρόπολη στον κόσμο, την οποία παιδιά και έφηβοι να θεωρούν σπίτι τους. Σας καλωσορίζουμε λοιπόν Σεβασμιώτατε και με τον πιο επίσημο εκκλησιαστικό τρόπο εν τη ευσήμω ημέρα ταύτη, υποσχόμαστε κι εμείς με τις ταπεινές μας δυνάμεις να σταθούμε στο πλευρό Σας στα εύκολα και τα δύσκολα και αναφωνούμε μετά του λαού του Θεού το ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ. Ας είναι τα έτη της ποιμαντορίας Σας πολλά και ευλογημένα.

Προσφώνηση του Άρη Κουτρά εκ μέρους των Εκπαιδευτικών του Δημοτικού Σχολείου Ίμβρου

*Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Σεβασμιώτατε άγιε Ίμβρου και Τενέδου
Sayın Kaymakamım / Sayın Garnizon Komutanım / Sayın Belediye Başkanım /
Sayın İlçe Milli Eğitim Müdürüm*

Κα Γενική Πρόξενη της Ελλάδος στην Πόλη

Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι, Πανοσιολογιώτατοι, Αιδεσιμώτατοι

Αγαπητοί μαθητές, συνάδελφοι, γονείς και κηδεμόνες των μαθητών μας,

Αγαπητοί συμπατριώτες

Ως δάσκαλος του Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου Ίμβρου, του οποίου απόφοιτος υπάρχει και ο Ίμβριος Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, έχω την χαρά και την τιμή να απευθύνω δυο λόγια στους συμμετέχοντες στην λαμπροφόρο ημέρα της ενθρονίσεως του νέου Μητροπολίτη των νησιών μας.

Εδώ και τέσσερις μήνες Σεβασμιώτατε με την παρουσία Σας στη ζωή μας έχετε προσθέσει την αγάπη και τη χαρά που μας έλειπε, την ανοιχτή αγκαλιά και τη φιλοξενία που ομορφαίνει τη ζωή, την κατανόηση που γκρεμίζει τοίχους και ανοίγει προοπτικές.

Αν από τα παιδιά μαθαίνουμε την αλήθεια, αυτούς τους τέσσερις μήνες μάθαμε ότι ο Δεσπότης μας είναι ο καλός καγαθός ποιμένας, που δεν αισθάνονται οικεία μόνο οι ενήλικες, συνομίληκοι και κατά κόσμον σημαντικοί, αλλά και τα νήπια και τα μικρά παιδιά των πρώτων τάξεων του Δημοτικού. Ως δάσκαλος τους καταθέτω την μαρτυρία μου ότι άκουσα εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων αίνον κατά το ψαλμικόν, λόγια ευχαριστίας δηλαδή και ευγνωμοσύνης για το πρόσωπό Σας.

Μικρά και μεγάλα παιδιά κύκλω της τραπέζης Σας δεν αισθάνθηκαν καμία απόρριψη, αντιθέτως εισέπραξαν αγάπη, κατανόηση και αποδοχή και έλεγαν με θαυμασμό ότι ο δεσπότης δεν τους έκανε καμία παρατήρηση και καμία σύσταση αλλά τους καλοδέχτηκε και έπαιξε μαζί τους.

Παναγιώτατε Σας ευχαριστούμε που μας στείλατε δεσπότη καλό και ικανό να παρηγορήσει και να συμπαρασταθεί στον κάθε Ίμβριο, ανεξαρτήτως θέσης, καταγωγής ή μόρφωσης. Σας ευχαριστούμε που μας στείλατε άνθρωπο φίλο των γραμμάτων και των τεχνών.

Φίλο της Παιδείας, σύμμαχό μας στην καθημερινότητά, εμπυχωτή στις δυσκολίες, συγκυρηναίο στην προσωπική μας Via Dolorosa.

Σεβασμιώτατε

Σας ευχαριστούμε που στους τέσσερις μήνες που βρίσκεστε εδώ διανύσατε μαζί μας αγογγύστως μακρύ δρόμο που είχαμε καιρό να βαδίσουμε. Που μας πείσατε για τη διάθεσή Σας να είμαστε σύμμαχοι στον κοινό αγώνα της καθημερινότητας και στον κοινό αγώνα για την επιβίωση και γιατί όχι στην άνθηση της κοινότητάς μας. Μένουμε με ευγνωμοσύνη και Σας υποσχόμαστε να είμαστε δίπλα Σας συνεργάτες στο έργο της οικοδόμησης της μαρτυρικής μας κοινότητας και υπηρέτες του κοινού σκοπού με όλες μας τις δυνάμεις.

Άξιος!

Προσφώνηση

της μαθήτριας Γεωργίας Μπουλούδα εκ μέρους όλων των μαθητών

Παναγιώτατε,

Αυτή την χαρμόσυνη στιγμή, η πρώτη λέξη που βγαίνει αυθόρμητα από την καρδιά μας, είναι το «Ευχαριστώ». Σας ευχαριστούμε για την αγάπη Σας για το νησί μας, που είναι και η γενέτειρά σας. Σας ευγνωμονούμε για το στοργικό ενδιαφέρον Σας για την νεολαία της Ίμβρου, για τους μαθητές και τις μαθήτριες. Η μεγάλη αυτή αγάπη, Σας οδήγησε στο να επιλέξετε και να προτείνετε στην Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ερυθρών κύριο Κύριλλο ως Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου.

Από την πρώτη στιγμή που τον συναντήσαμε, είμασταν βέβαιοι ότι είναι ο δικός μας άνθρωπος, ο φίλος και συμπαραστάτης, ο πνευματικός πατέρας, που μπορούμε να εμπιστευθούμε, που νοιάζεται και προσεύχεται για μας. Μας πλησίασε, μας ενθάρρυνε, μας βοήθησε, μας άνοιξε την καρδιά του και τις πόρτες της Μητρόπολης.

Σεβασμιώτατε,

Στην μεγάλη αυτή ημέρα της ζωής σας, μαζί με τις ευχές και τις ευχαριστίες μας, σας δίνουμε και μία υπόσχεση: Όσα μας είπατε και μας συμβουλευσατε, ρίζωσαν στις ψυχές μας. Θα αποτελέσουν πυξίδα στη ζωή μας, η οποία θα δείχνει πάντοτε την Ίμβρο ως κατεύθυνση, στόχο, λιμάνι, κοινή πατρίδα. Γνωρίζουμε ότι είμαστε φορείς και συνεχιστές μιας πολύτιμης πνευματικής και πολιτισμικής κληρονομιάς, την οποία οφείλουμε να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού, να καλλιεργήσουμε και να αναδείξουμε. Ξέρουμε ότι αυτή η παρακαταθήκη των πατέρων μας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την Ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, που είναι γεμάτη φώς και αιώνιες αξίες. Όλα αυτά τα αγαπήσαμε, τα ενστερνιστήκαμε και προσπαθούμε να τα εφαρμόζουμε από τώρα. Γιατί ακούμε την Εκκλησία να λέγει, ότι οι νέοι δεν είναι μόνο το μέλλον, αλλά και το παρόν της ζωής της.

Σας αγαπάμε, Σεβασμιώτατε, και είμαστε βέβαιοι ότι θα δουλέψουμε δημιουργικά όλοι μαζί για την πρόοδο και για την συνέχιση της ανοδικής πορείας της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Παναγιώτατε, άγιοι Αρχιερείς, σεβαστοί Πατέρες, αγαπητοί φίλοι της Ίμβρου, εκλεκτοί συμπατριώτες

Ας ενώσουμε όλοι τις προσευχές μας, ο Θεός της αγάπης να χαρίζει στον νέο Ποιμενάρχη μας υγεία, δύναμη και κάθε άνωθεν ευλογία στη διακονία της Εκκλησίας και στη διαποίμανση λαού του Θεού στην Ίμβρο και την Τένεδο. Σας καλωσορίζουμε όλους στην όμορφη, ιστορική και μαρτυρική πατρίδα μας. Να χαιρόμαστε τον νέο Μητροπολίτη μας Κύριλλο.

Πολλά τα έτη σας, Σεβασμιώτατε.

Α ξ ι ο ς !

Επιβατήριοις λόγος

Και εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἅγιοι αρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἄρχοντες του Θρόνου και του λαού,

Προσφιλέστατοι Ἰμβριοι και Τενέδιοι της καρδιάς και των νησιῶν μας,

Με δοξολογία στο πάντιμο και μεγαλοπρεπές Ὄνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, θέτω ενωπιόν σας την χοϊκή χεῖρα μου στο ἄροτρο της ευλογημένης αυτής Επαρχίας του Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως, ὡστε να πορευθῶ πίσω ἀπὸ τα αποστολικά βήματα που θεμελίωσαν αυτήν την πίστη στα αγιασμένα χώματα της καθ' ἡμας Ανατολής.

Και εἶναι λοιπόν, ἡ Αἰγαιοπελαγίτιδα Επαρχία αυτή, ντυμένη σήμερα με του ουρανοῦ και της θάλασσας το γαλάζιο, το λευκό του ηλιακοῦ φωτός, και το πορφυροῦν ἀπὸ τις πύρινες γλώσσες του Αγίου Πνεύματος, εἶναι ντυμένη με ὅ,τι πιο ὄμορφο της χάρισε ὁ Δημιουργός ως Χάρη και ως φύση, εἶναι ντυμένη με τα χαμόγελα τῶν Ἰμβριῶν και Τενεδίων, οἱ οποίοι βιώνουν μια νέα ἡμέρα στα εκκλησιαστικά της Επαρχίας μας, βλέπουν το ἔργο του Χριστοῦ να ἔρχεται στο σήμερα ἀπὸ το παρελθόν και να δρασκελίζει με αποφασιστικότητα στο μέλλον, στα Ἐσχατα.

Αὐτὸ το χαμόγελο ἀλλά και την ἀπουσία του νιώθω ὅτι γεννήθηκα να διακονήσω σε ολόκληρη την ταπεινή μου ζωή. Ἄλλωστε, ἡ Ρωμηοσύνη μας μόνο με δάκρυα, κυρίως με δάκρυα, ἀλλά και χαμόγελα ψυχῆς, ἀποκαλύπτει πάντα το φιλότιμο που τη διακρίνει. Διότι ὁ Ρωμηός εἶναι φιλότιμος. Ἀμαρτάνει και μετανοεῖ. Ρυπαίνεται και ξεπλένει τις πτώσεις του στο βάπτισμα και στην εξομολόγηση, στο «Συγγνώμη!» Ὁ Ρωμηός, και χαίρεται και λυπάται σε μια σχέση των δύο καταστάσεων ἀλληλένδετη, σαν να μην ἔχουν ταυτότητα τα δάκρυά του, ἀπὸ πού ἔρχονται και προς τα που πηγαίνουν.

Σε ὅλη αυτή την ιδιοσυγκρασία και την ξεχωριστή ταυτότητά του, τον πιο σημαντικό ρόλο διαμόρφωσε ἡ Εκκλησία του Χριστοῦ. Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, ἡ Εκκλησία της Αναστάσεως ἡ οποία ἀπὸ τους Αποστόλους ἀκόμη κηρύσσει σε ἕνα κόσμο που ὅλο πέφτει, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ζωή και ἡ Ἀνάσταση, εἶναι το μέγα ἔλεος. Ἐτσι συνέβη και στην Επαρχία Ἰμβρου και Τενέδου. Ἀπὸ την εὐκλεία της Αθηναϊκῆς συμμαχίας και του αρχαίου κόσμου, ἀνεβήκαμε στο βάθρο της ἀνώτατης και υπέρτατης φιλοσοφίας! Διότι περάσαμε ἀπὸ την πλάνη των ειδώλων, στη λατρεία του μόνου και Ἀληθινοῦ Θεοῦ. Πέρασαμε ἀπὸ τα ἀγάλματα στον Ποιητή και Πλάστη. Ἀπὸ τις φιλοσοφικές θεωρίες, στην ἔμπρακτη ἀγάπη και ἑνσαρκη οικονομία του Θεοῦ. Και μόνο ἔτσι κατορθώσαμε να ἀκουμπήσουμε την αἰωνιότητα. Ὅ,τι ἀκουμπά στον Ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό, ἀγγίζει και ἐνδύεται την ἀφθαρσία και την αἰωνιότητα.

Σε αὐτὸν τον ρου της ἀτελεύτητης ιστορίας, ἀκούσα ἐκείνη την ἡμέρα του Μαρτίου, τη δική

Σας φωνή, Παναγιώτατε, να καλείτε την ελαχιστότητά μου μέσα στο ιερό βουλευτήριο των Σεκρέτων και να μου αναγγέλλετε την εκλογή μου υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ως Ποιμενάρχου της ιστορικής Επαρχίας αυτής, της και γενέτειράς Σας. Τότε η σκέψη μου έτρεξε αμέσως στον Προπάτορα Αβραάμ, άφησα αμέσως τη γη μου, και ποιά γη μου, αφού γη για τον Κύριλλό Σας είναι εκεί όπου με τάσσει το Θέλημα Σας. Το «έξελθε» και το «δέυρο» Σας, μου ήταν αρκετά, ώστε να υπακούσω ξανά και ξανά στο δεσποτικό Σας κέλευσμα με χαρά και αγαλλίαση.

Και τώρα, εδώ και λίγους μήνες, είμαι ήδη κοντά στην αγαπημένη μου πνευματική νύμφη, στην θεόσωστη εκείνη ολκάδα που ονοματίζει τον κληρικό Κύριλλο σε Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλο. Έτσι γνωρίζομαι αυτούς τους μήνες και έτσι θέλω να γνωρίζομαι έως τελευταίας μου αναπνοής.

Ένας ολόκληρος κόσμος γεμάτος από δάκρυα και χαμόγελα είναι το όνομα των δύο αυτών νησιών μας. Ένας ολόκληρος κόσμος βουτηγμένος στο πέλαγος του ελέους του Θεού. Ένας ολόκληρος κόσμος, στον οποίο ο Κύριος με έταξε, δι' ευχών Σας, ποιμένα και ευαγγελιστή. Αυτές οι δύο συντεταγμένες είναι το πρόγραμμα της ταπεινής ποιμαντορίας μου. Το πρόγραμμα μου είναι το πρόγραμμα της Εκκλησίας, της αιώνιας, της άχρονης, της Εκκλησίας του Χριστού. Βασίζεται επάνω στα δύο αυτά. Στην ιδιότητα του ποιμένα και στη διακονία του Ευαγγελιστή. Από τη στιγμή που αντίκρισα στο λιμάνι μας, Παναγιώτατε, τα μάτια αυτών των ανθρώπων, κατενόησα τον στίχο του Ψαλμωδού: ιδού εγώ και τα παιδιά ά μοι έδωκεν ο Θεός. Όπως είδα το νησί μας από το καράβι, σκέφθηκα: Κύριε, ας λύσω τον ιμάντα των υποδημάτων μου, μιας και φθάνω στο λιμάνι της Πρόνοιας Σου!

Και είδα τις δύο αυτές συνισταμένες του ποιμένα και ευαγγελιστή στο βλέμμα του άμεσου Προκατόχου μου, του ποιμενάρχου πλέον των ερατεινών Μοσχονησιών, του από Ίμβρου και Τενέδου Κυρίλλου. Στο πρόσωπο σας, Σεβασμιώτατε, από χρόνια πολλά ήδη, ηύρα παράκληση, παραμυθία, στοργή, σκέπη, ανοιχτές αγκάλες και ευρύχωρη καρδιά, ηύρα ένα χαμόγελο που με έκανε να δακρύζω από συγκίνηση. Με πολύ σεβασμό λοιπόν, επιτρέψτε μου Παναγιώτατε να σκύψω το κεφάλι μου μπροστά στον πολίο προκατόχό μου και να του ζητήσω ένα πράγμα:

Δέσποτα, τιμιώτατε Γέροντα, ευλογήσατε με όλη σας την ύπαρξη την ποιμαντορία της ταπεινότητός μου. Σας ευχαριστώ για όλα, τα φανερά και τα αφανή. Σας παρακαλώ για το κοινό μέλλον. Υποβάλλω τον βαθύτατο σεβασμό μου. Με δισταγμό και με ευλάβεια πατώ στα χώματα αυτά που σας γέννησαν και δέχθηκαν τη στοργι-

κή διαποίμανσή σας. Ο ποιμένας λοιπόν και ο Ευαγγελιστής των θαυμασίων του Θεού φιλοδοξώ να γίνω στις ζωές σας Ίμβριοι και Τενέδιοι. Έχω επίγνωση της ολιγότητος μου, αλλά συγχρόνως και της μεγαλωσύνης του Αρχιεπίσκοπου Χριστού και του Ευαγγελίου Του. Αυτή είναι η φιλοδοξία μου και δεν την αρνούμαι. Να ενεργώ, να εργάζωμαι, να ζω, να σκέπτομαι, να υπάρχω, να καίγομαι και να εκδαπανώμαι ολόκληρος για χάριν της Εκκλησίας μας και καθ'ένος από εσάς χωριστά και ως σύνολο. Αυτήν την φιλοδοξία μου, προς δόξαν Θεού πάντοτε, την θέτω στην αγάπη σας, στην κρίση σας, στα χέρια Εκείνου. Ο κόσμος ίσως το εκλαμβάνει ως υπερβολή, για τον δικό σας Κύριλλο όμως η υπόθεση αυτή είναι εσωτερικός πόθος, κι ας κρύβει αυθορμητισμό.

Το κτήριο της Μητροπόλεως είναι και θα είναι πάντοτε ανοικτό, όλο το εικοσιτετράωρο, κάθε ημέρα του χρόνου, και εκεί θα σας περιμένει ο πατέρας και ο ποιμένας σας για να σας ευαγγελίσει με την εν Χριστώ ελπίδα και την αισιοδοξία. Το ωμόφορο αυτό θέλω να σφουγγίσει τα δάκρυα χαράς και λύπης σας. Θέλω να απαλύνει στοργικά τις αστοχίες, τα λάθη σας, να συγχωρεί τα αμαρτήματα. Θέλω να σας προξενή τη χαρά της Αναστάσεως, να σας αναγεννά εν Αγίω Πνεύματι. Θέλω μαζί να χαιρώμαστε και μαζί να λυπώμαστε. Να είμαστε ένα πνεύμα: του

Χριστού, μια αγάπη: του Θεού και Πατρός, και μια κοινωνία: του Αγίου Πνεύματος.

Γ' αυτό και ο λόγος μου αυτός δεν κάνει διακρίσεις ούτε ηλικίας, ούτε αξιωμάτων και ιδιοτήτων, ούτε γένους, ούτε πλούτου ή πτωχείας! Ο λόγος του Επισκόπου σας είναι χριστοειδής και αγκαλιάζει όλους ανεξαιρέτως!

Από τους μικρούς μας μαθητές ως τα υπερήφανα γηρατεία, από τον Άγιο Κήρυκο ως την Αρασιά, από το καστrolίμανο της Τενέδου ως την έκταση της Αγίας Παρασκευής και ως την ιστορία του αγίου μάρτυρος Αβούδημου, του εν Τενέδω αθλήσαντος.

Όμως, ο σύντομος αυτός λόγος, ο επιβατήριος, θέλω να κλείσει κοιτώντας Σας στα μάτια, Παναγιώτατε! Σε αυτά τα μάτια που παντοτινά φέρουν την πρώτη λάμψη του ήλιου, όπως την αντίκρισαν εδώ, στο νησί μας, στην Ίμβρο. Στα μάτια που έκλαψαν, όταν σαν παιδί χτυπούσατε παίζοντας, όταν τυχόν σκοντάφτατε στη διαδρομή για το σχολείο. Στα μάτια που γέμιζαν εφάλμυρο υγρό, κάθε φορά που αποχαιρετούσαν τη μητρική αγκαλιά, το χέρι του πατέρα, που έβλεπαν από το βαπόρι τα ευλογημένα βουνά μας να χάνονται στον ορίζοντα. Ήταν η φωνή του Θεού, που καλούσε στη γη της Επαγγελίας, στο Φανάρι των κάθε είδους δακρύων, Εσάς, τον Ίμβριώτη και συμπατριώτη πλέον, τον ποιμένα τον καλό, τον ευαγγελιστή της άνωθεν επιείκει-

ας. Σε αυτά τα μάτια που με κοίταζαν πριν πολλά χρόνια και αισθάνθηκα την κατά Χριστόν υιοθεσίαν, στρέφεται ο λόγος μου τούτη την εύσημη ώρα: Σας κοιτώ στα μάτια και Σας υπόσχομαι εδώ ενώπιον όλων: την Ίμβρο, την Τένεδο και τα μάτια μου, Παναγιώτατε! Ένα να εύχεσθε: να αγαπήσω αυτή την Επαρχία, έστω το μισό από ό,τι Εσείς και να αγαπηθώ από τους ανθρώπους της μέσα από την καρδιά τους. Να γίνω ένα με όλους, να γίνω τα πάντα τοις πάσι!

Δώστε μου σας παρακαλώ την ευχή Σας να γίνωμαι με τον ίδιο πόθο μέχρι έσχατης μου αναπνοής ο Ίμβρου και Τενέδου, μέχρις ότου με καλέσει στο κριτήριο Του ο δίκαιος Κριτής, ο Κύριος Σαβαώθ, ο Τρισάγιος. Είμαι ευγνώμων για όλα, για όλα, για όλα Παναγιώτατε! Φιλώ με πολλή υικη στοργή το χαριτόβρυτο χέρι Σας!

Από αυτή την εύσημη και ιστορική ώρα, δεν ήταν δυνατόν να λείπουν οι κρατικοί εκπρόσωποι του λαού, γι' αυτό και μέσα από την καρδιά μου απευθύνω αυτά τα λόγια προς τους μουσουλμάνους αδελφούς μας των νησιών εδώ, τα οποία θα αναγνώσει στην τουρκική γλώσσα, ο φίλτατος διευθυντής του Γυμνασίου και του Λυκείου μας κύριος Ιωακείμ Καμπουρόπουλος.

Ήλθα εδώ στα όμορφα νησιά μας, έχοντας πολλή αγάπη στην καρδιά μου. Η αγάπη αυτή, την οποία μας διδάσκει η πίστη μας, είναι η αγάπη που μας χαρίζει ο ίδιος ο Αληθινός Θεός. Είναι μια αγάπη που ξέρει να θυσιάζεται για τον συνάνθρωπο, να κοπιάζει, να αγωνίζεται για τη δικαιοσύνη και την ισονομία, να αναδεικνύει την αλληλεγγύη. Διότι γνήσιος Χριστιανός και διακρίσεις δεν ταιριάζουν μαζί. Είναι εντελώς διαφορετικές έννοιες. Ο Χριστιανός, αν θέλει να λέγεται Χριστιανός, οφείλει στο πρόσωπο του κάθε συνανθρώπου να βλέπει ο αγαπημένο δημιούργημα του Θεού του. Και πολύ σωστά, ο Αποστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, γράφει στις επιστολές του: Εάν όμως κανείς πη ότι αγαπώ τον Θεόν και συγχρόνως μισή τον αδελφόν του, είναι ψεύστης. Διότι εκείνος που δεν αγαπά τον αδελφόν του, τον οποίον είδε και βλέπει κάθε ημέραν, πως είναι δυνατόν να αγαπά τον Θεόν, τον οποίον ποτέ δεν έχει ιδει· (Α' Ιω. δ',20).

Με αυτό το πνεύμα έρχομαι και εγώ στην τοπική κοινωνία των δυο νησιών! Με πνεύμα αγάπης προς το πρόσωπο του κάθε ενός από εσάς! Δεν υπάρχουν για εμένα τον Επίσκοπο του τόπου αυτού Ρωμηοί και Μουσουλμάνοι! Υπάρχουν άνθρωποι! Μοναδικά δημιουργήματα του Θεού. Μια είναι η γη στην οποία θα καταλήξουμε. Τα δάκρυα, ο πόνος, η ασθένεια, οι ανάγκες δεν έχουν θρησκεία! Είναι πανανθρώπινα. Γι' αυτό και σας λέγω, ότι ήρθα για να διακονήσω τις ανάγκες σας, οι οποίες είναι και δικές μου ανάγκες, τα προβλήματα σας είναι και δικά μου προβλήματα!

Μην αποθαρρύνεστε να με πλησιάζετε! Δεν είμαι εδώ μόνο για τους χριστιανούς. Είμαι εδώ για όλους τους ανθρώπους! Είμαι εδώ για να διακονώ την Αλήθεια. Η Αλήθεια όμως του Χριστιανού είναι ο Χριστός, και ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι αγάπη, είναι φως, είναι Ανάσταση, είναι ζωή.

Ανοιγω λοιπόν την αγκαλιά μου για όλους σας ανεξαιρέτως. Θέλω να γίνω ο οικείος σας. Ο φίλος σας. Ο δικός σας άνθρωπος. Ο Χριστιανός πιστεύει, αγαπά και γίνεται το αλάτι αυτής της γης και το φως του κόσμου, μόνο όταν αγαπήσει απόλυτα τον Χριστό. Η ευωδία αυτής της πίστης είναι η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, και η αγάπη αυτή είναι ο πιο ισχυρός μάρτυρας της Αλήθειας της πίστης.

Με αυτές τις σκέψεις κύριε Δήμαρχε κτλ κτλ κτλ, ανοίγω τους ορίζοντες της ζωής μου στην τοπική μας κοινωνία! Έρχομαι, ήρθα κοντά σας! Να με θεωρείτε πολίτη των δύο αυτών νησιών. Ως ένα από εσάς!

Η ευλογία του Θεού να είναι μαζί μας.

Φωτογραφίες: Δημητρίου Αραμπατζή και Βασιλικής Ξεινού

Προσκύνημα στο Βατοπαίδι

Ο Γέροντας Εφραίμ γονατιστός μπροστά στη Τίμια Ζώνη της Παναγίας προσεύχεται για την Σωτηρία της ανθρωπότητας από την πανδημία του κορονοϊού!

Το είχα τάμα από την περίοδο του εγκλεισμού κατά την διάρκεια της καραντίνας να επισκεφτώ το Μεγάλο Μοναστήρι με τα πολλά κι ανεκτίμητα θρησκευτικά κειμήλια, τις πολλές και θαυματουργές εικόνες, τα ευδιάζοντα ιερά λείψανα των Αγίων και των Οσίων!

Μόλις το επέτρεψαν οι συνθήκες και με την ευλογία του σεβαστού μας Γέροντα Εφραίμ, με αξίωσε ο Θεός να ξαναδιαβώ την πύλη της Ιεράς Μονής στα μέσα του καλοκαιριού.

Ήταν μια διαφορετική εμπειρία, οι προσκυνητές λιγοστοί λόγω των περιορισμών που υπάρχουν για την προστασία των μοναχών από την πανδημία.

Η διάθεση όμως των Βατοπαιδινών Πατέρων να υποδεχθούν και να φιλοξενήσουν τους προσκυνητές παραμένει αναλλοίωτη. Πάντα με το χαμόγελο να σε καλωσορίσουν, να σε κεράσουν, να σου προσφέρουν την ανεξάντλητη κι ανυστερόβουλη αγάπη τους, να σε κάνουν να αισθανθείς οικειότητα, να νιώσεις πως είσαι πάντα ευπρόσδεκτος, πάντα καλοδεχούμενος!

Μόλις περνάς την πόρτα της Μονής αλλάζει η διάθεσή σου, ξεχνάς τα προβλήματα της καθημερινότητας. Η γαλήνη και η ηρεμία που επικρατεί σ όλους τους χώρους του Μοναστηριού σε υποχρεώνει να προσαρμοστείς και να κατεβάσεις κι εσύ τους ρυθμούς σου. Άλλωστε έρχεσαι να προσευχηθείς, να βρεθείς πιο κοντά στον Θεό και στην Παναγία. Σε βοηθούν σ αυτό οι κατασκευαστικές ακολουθίες και οι αγρυπνίες!

Ο Γέροντας μας όπως πάντα μια ανοιχτή αγκαλιά, να με δεχθεί, να ακούσει με αμείωτο ενδιαφέρον τα νέα από την Ίμβρο, την πρόοδο που συντελείται χρόνο με το χρόνο στα σχολεία μας με τη συνεχή αύξηση των μαθητών που χάρη και της Δικής του χορηγίας κι ευλογίας απολαμβάνουν όλα τα αγαθά. Το ενδιαφέρον Του όμως δεν σταματά εκεί, θέλει να μάθει για την κατάσταση που επικρατεί στο νησί, για τη συμπεριφορά των τουρκικών αρχών στους παλινοστούντες Ίμβριους, για τις ασχολίες τους, για την εν γένει διαβίωση τους!

Η κουβέντα μας περιστρέφεται γύρω από το νησί και στην επικείμενη ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτη που εκτιμάει πολύ, τις προσδοκίες που γεννιούνται από την εκλογή ενός δραστήριου και ικανού ιεράρχη στον δεσποτικό θρόνο της Ίμβρου, καθώς πληροφορείται τα ενθαρρυντικά μηνύματα που έρχονται από το νησί!

Στην τράπεζα που ακολουθεί μετά τον εσπερινό, η ομιλία του Καθηγουμένου της Μονής είναι αφιερωμένη εξ ολοκλήρου στην Ίμβρο, στο έργο που επιτελείται από όλους τους φορείς και τα Ίμβριακά σωματεία, τον νέο Μητροπολίτη που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε όλους τους Ίμβριους και ιδιαίτερα τους νέους που σπουδάζουν στα σχολεία μας. Με θέρμη αναφέρθηκε στη Θεοσέβεια των Ίμβριών που αποδεικνύεται κι από τα εκατοντάδες ξωκλήσια που υπάρχουν στο νησί, στην προσπάθεια όλων μας να ανακατασκευαστούν και να λειτουργηθούν τα περισσότερα από αυτά, καθώς και την φιλακολουθία του Μητροπολίτη μας που τρέχει νυχθημερόν να ιεουργήσει σ όλες τις εκκλησίες και τα ξωκλήσια!

Κλείνοντας την ομιλία Του ο Γέροντας μας τόνισε πως όλα αυτά τα θαυμαστά που έγιναν και γίνονται στην Ίμβρο οφείλονται στον Οικουμενικό μας Πατριάρχη, Τον Μεγάλο Πατριάρχη όπως τον αποκαλεί που μπορεί να έφτασε στη κορυφή της Ορθοδοξίας αλλά δεν ξέχασε το νησί του, τη γενέτειρα του που την φροντίζει σαν μάνα του, που δεν παραλείπει όπου και να βρίσκεται να μιλά με αγάπη κι ενθουσιασμό για αυτήν, να την επισκέπτεται τακτικά και να βρίσκεται κοντά στους συμπατριώτες του σαν ένας απλός άνθρωπος, σαν ένας Ίμβριος ανάμεσα σε Ίμβριους!

Στη σύντομη αντιφώνηση μου, ευχαρίστησα από καρδιάς τον Γέροντα Εφραίμ για την αγάπη και την εμπιστοσύνη με την οποία μας περιβάλλει από την πρώτη στιγμή που μας γνώρισε, για το μεγάλο εθνικό, φιλανθρωπικό κι εθνικό έργο που επιτελεί, για τη βοήθεια του στην κατασκευή και την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων στην Ίμβρο, για τη συμβολή Του στην έκδοση του φωτογραφικού λευκώματος «Εκκλησίες και Ξωκλήσια της Ίμβρου, εκεί που τα καντήλια δεν έσβησαν ποτέ» καθώς και στη συνεχή κι αδιάλειπτη στήριξη που προσφέρει στις δράσεις και δραστηριότητες του συλλόγου μας!

Υ Γ. Θέλω να εκφράσω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους Βατοπαιδινούς Πατέρες για την αγάπη με την οποία με περιέβαλαν κατά την ολιγόμηρη παραμονή μου στο Μοναστήρι τους!

Γεώργιος Χριστοφορίδης
Γεν. Γραμματέας Ίμβριακής Ένωσης

Ἄρχων Ευταξίας της Μ.τ.Χ.Ε.

ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος

(Διευθυντής Γυμνασίου/Λυκείου Ἴμβρου). ΑΞΙΟΣ!

Ἄρχων Ευταξίας της Μεγάλης Εκκλησίας χειροθετήθηκε στις 20 Αυγούστου 2020 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο Α', κατά την διάρκεια της Πατριαρχικής Χοροστασίας στον Εσπερινό, ο κ. Ιωακείμ Καμπουρόπουλος εξ Αγριδίων της Ἴμβρου, σήμερα Διευθυντής και Φιλόλογος του επαναλειτούργησαντος Ελληνικού Γυμνασίου και Λυκείου της νήσου. Μετά την Χειροθεσία, με θερμά λόγια αγάπης προσφώνησε ο Πατριάρχης τον νέον Ἀρχοντα, ο δε τιμηθείς αντιφώνησε ευχαριστώντας ευγνωμόνως.

Στην τελετή παραβρέθηκε πολύς κόσμος, πλην όμως εάν δεν υπήρχαν τα μέτρα λόγω πανδημίας θα ήταν πολλοί περισσότεροι. Την Ἰμβριακή Ένωση εκπροσώπησε η Καλλιόπη Κανάκη.

Προσφώνησις της Α. Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου κατά την χειροθεσίαν του Ἐντιμολογιωτάτου
κ. Ιωακείμ Καμπουροπούλου εις Ἀρχοντα Εύταξιαν

(«Ἴμβρος, 20 Αύγουστου 2020)

Ἐντιμολογιώτατε καί Λίαν αγαπητέ Ἀρχων Εύταξία κ. Ιωακείμ Καμπουρόπουλε,

Ἡ Αγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Εκκλησία σας απονέμει σήμερα, εις τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ευαγγελισμοῦ της Θεοτόκου Ἀγριδίων, της αγαπημένης γενετήρας σας, διά των χειρῶν της ἡμῶν Μετριότητος, τό ὄφρικιον αὐτῆς τοῦ Ἀρχοντος Εύταξιου.

Οἱ Ἀρχοντες ὄφρικιάλιοι ἦσαν κατά τήν Βυζαντινήν περίοδον ὑψηλόβαθμοι αξιωματοῦχοι τοῦ κράτους καί τῆς Εκκλησίας. Μετά τήν Ἄλωση μέχρι καί σήμερα ἐξηκολούθησαν καί συνεχίζουν νά προσφέρουν τάς υπηρεσίας των εις τήν Μεγάλην Εκκλησίαν, αρωγοί εις τό πολυδιάστατον ἔργον αὐτῆς. Ὡς ἐσημείωσεν ὁ μακαριστός πνευματικός ἡμῶν πατήρ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, ἡ Κωνσταντινουπολίτις Εκκλησία ποιεῖται χρῆσιν τῶν ὄφρικίων «τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, τοῖς ἀναδεικνυόμενοις ἐπί πίστει καί εὐλαβείᾳ καί ἀφοσίωσει καί διακονίᾳ πρὸς Αὐτήν» (Χαλκηδόνια, σ. 165). Ὑψηλὴν διακονίαν προσέφερε καί ὁ Ἀρχων Ευταξίας, ὡς ὑπεύθυνος χῆς «εν τῇ Ἐκκλησίᾳ ευταξίας».

Ἡ Μήτηρ Εκκλησία σας ὑποδέχεται σήμερα, αγαπητέ Ἀρχων, εις τάς τάξεις των ὄφρικιαλίων της, ἐκτιμήσασα τήν ἀφοσίωσίν σας εις αὐτήν, τό ἦθος καί τήν μόρφωσίν σας, τόν σεβασμόν σας διά τόν πολιτισμόν τοῦ Γένους καί, πρό πάντων, τήν προσφορὰν σας εις τήν παιδείαν, καί δῆ εις τήν ὀργάνωσιν της ἐπανεκκινήσεως της ὁμογενειακῆς ἐκπαιδεύσεως εις τήν κοινήν ἡμῶν γενέτειραν, τήν ἔρατεινήν Ἴμβρον.

Δοθῆν. Πρωτ. 536

Τοῖς εὐσεβείᾳ καί ἀρετῇ κεκοσμημένοις καί πολυειδῶς καί πολυτρόπως χρῆσιμοις καί εὐεργετικοῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑαυτοῦς καταδεικνύοντα, ζῆλῳ τε ἐνθῶ περι τὰ κοινὰ ἀμφοπονομήνους, τιμᾶν οἶδε, χαίρουσα, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ὄφρικίων τε ἀπονομαίει τήν πρὸς αὐτοὺς εὐκαιρᾶς ἐνδεκνῶσα εὐνοίαν.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτος ἀγαστός εὐσεβείας καί ἀρετῆς ζῆλος τε φιλοτιμίας καί πρὸς τήν Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσις, προτερήμασι κεκοσμημένος ἀποδέδεικται καί ὁ Ἐλλογιώτατος κύριος Ιωακείμ Καμπουρόπουλος, Λυκειάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου - Λυκείου Ἴμβρου, φιλευσεβῆς καί φιλογενῶς πολυτίμους προσφέρων ὑπηρεσίας τῷ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμένικῳ Θρόνῳ καί τῇ Παιδείᾳ τοῦ Γένους, ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἐπιβαρεῖσθαι βουλομένη τήν τοιαύτην αὐτοῦ ἀφοσίωσιν καί προσήλωσιν, ἔγνω, κατ' ἰδίαν Πατριαρχικῇ αὐτῆς φιλοτιμίᾳ καί προαίρεσιν, ἀπονείμει αὐτῷ τό ὄφρικιον τοῦ Ἀρχοντος Εύταξιου τῆς καθ' ἡμᾶς Αγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς εἰς τό ὄφρικιον τοῦτο προχειρίσεως αὐτοῦ γενομένης ἰδίᾳ ἡμῶν Πατριαρχικαῖς χερσὶ τῆς σημερον, κ' Αὐγούστου ἡ. ἡ., ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ευαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀγριδίων.

Ἐφ' ᾧ καί γράφοντες ἀποφαινόμεθα, ἵνα ὁ ἔξονομασθεὶς Ἐλλογιώτατος κύριος Ιωακείμ Καμπουρόπουλος, ὁπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καί λέγεται Ἐντιμολογιώτατος Ἀρχων Εύταξίας τῆς καθ' ἡμᾶς Αγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς προσηκούσης τῷ ὄφρικίῳ τούτῳ τιμῆς πάντοτε καί παρὰ πάντων ἀπολαύων τε καί ἀξιούμενος.

Ὅθεν, εἰς ἐνδειξίν, ἀπελύθη καί τό παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικόν εὐεργετηριῶν Γράμμα, δοθέν μετ' εὐλογιῶν ἡμῶν τῷ Ἐντιμολογιώτῳ κυρίῳ Ιωακείμ Καμπουροπούλῳ, Ἀρχωνι Εύταξίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς Αγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ βκ', κατὰ μῆνα Αὐγούστου (κ')
Ἐπιτεμήσεως Π'

Είσθε, Έντιμολογιώτατε, σάρξ εκ της σαρκός του νησιού μας, γόνος των Άγριδιών, του χωρίου με τάς ώραιάς παραδόσεις και τους ευσεβείς κατοίκους, τό όποιον έχάρισεν εις τήν Έκκλησίαν πολλούς άξιους κληρικούς και μοναχούς. Περάσατε άπό τά θρανία του σχολείου των Άγριδιών και του Ζωγραφείου, Είσθε άπόφοιτος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έδιδάξατε, ως φιλόλογος καθηγητής, εις τήν Άθωνιάδα, τά «Εκπαιδευτήρια Γείτονα», εις τήν Δημοσίαν Δευτεροβάθμιον Έκπαίδευσιν έν Ελλάδα, και επί πενταετίαν εις τήν Πατριαρχικήν Μεγάλην του Γένους Σχολήν. Όταν σας έκάλεσε τό χρέος, έπεστρέψατε τό 2014 εις τήν Ίμβρον ως Διευθυντής του όμογενειακού Γυμνασίου και, έν συνεχείς, και του Λυκείου, Άπό της θέσεως αυτής προσφέρατε και συνεχίζετε νά προσφέρετε πάμπολλα και αξιόγαστα, άξιος συνεχιστής της θυσιαστικής παραδόσεως των έκπαιδευτικών της Ίμβρου. Ξεκινήσατε άπό τό σχολειόν των Άγριδιών, διδασκόμενος όλα τά μαθήματα εις τήν Τουρκικήν και τώρα είσθε εις τόν ίδιον τόπον, εις τό άνακαινισμένο κτίριον, ό διευθυντής και ό φιλόλογος, διδάσκων την πατρογονική ν μας γλώσσαν.

Ο Ίμβριολάτρης Πατριάρχης σας είναι ιδιαιτέρως συγκεκινημένος, διότι τιμάται σήμερα έν τέκνον της Ίμβρου, τό όποιον διακονεί εύόρκως τήν παιδείαν και έκπαίδευσιν της νέας γενεάς, εις τήν οποίαν στηρίζεται τό μέλλον της Όμογενείας. Υπηρετούντες τήν έκπαίδευσιν, διακονείτε τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, τόν ύπατον θεσμόν του Γένους και προστάτην της παιδείας και του πολιτισμού του.

Είμεθα βέβαιοι, αγαπητέ Άρχων, ότι μεταδίδετε με ζέσιν και ένθουσιασμόν εις τούς μαθητάς και τάς μαθήτριάς σας τήν αγάπην διά τήν πατρφαν πνευματικήν παρακαταθήκη ν, τόν πολιτισμόν της Ορθοδοξίας, τόν σεβασμόν προς ό,τι έσωσε τό Γένος ανά τούς αιώνας, μας σώζει και σήμερα, και είναι ή. έγγύησις διά τό μέλλον μας. Η πρόοδος κτίζεται πάντοτε επί

του θεμελίου της παραδόσεως και επί της δημιουργικής οικειώσεως των τιμαλφών άξιών της. Η ορθή σχέση με τήν παράδοσιν όχι μόνον δέν στενεύει τόν ορίζοντα, δέν μάς εγκλωβίζει εις τό παρελθόν, αλλά άνοίγει νέους ορίζοντας, δημιουργεί μέλλον. Ο γνήσιος παραδοσιακός, ό όποιος προχωρεί προς τό μέλλον με τήν παράδοσιν, διαφέρει ριζικώς άπό τόν συντηρητικό, τόν προσκεκολλημένο εις τό, πάντοτε έξιδανικευμένο, παρελθόν. Παράδοσις είναι ή ζωντανή πείρα, ή οποία παραδίδεται άπό τήν μίαν γενεάν εις τήν έπομένην. Η άληθινή αγάπη προς τήν παράδοσιν συμπορεύεται πάντοτε με σύγχρονον πνεύμα και με έπίγνωσιν των νέων δυνατοτήτων, τάς όποιας παρέχει κάθε εποχή.

Έντιμολογκύτατε Άρχων Εύταξία κύριε Ιωακείμ Καμπουρόπουλε,

Ο Πατριάρχης σας είναι βέβαιος ότι θά άποδειχθήτε άξιος της εμπιστοσύνης του και της προσγινομένης σήμερα τιμής προς τό πρόσωπον σας. Έχετε παιδείαν, εύφυϊαν, δύναμιν, αποφασιστικότητα και αγάπην διά τά πάτρια, διά τά σχολεία μας^ διά τήν νεολαίαν. Σας προτρέπομεν νά συνεχίσετε τό εύλογημένο έργον σας με έμπιστοσύνην εις τήν πρόνοιαν του Θεού, Θά σας συνοδεύουν αί εύχαι όλων μας.

Περαιόντες τόν λόγον, σας συγχαίρομεν και πάλιν κατά τήν ιεράν και εύφρόσυτον ταύτην στιγμήν διά τήν Έντιμολογιότητά σας, τήν άνύψωσιν σας εις Αρχοντα όφφικιάλιον του Οικουμενικού Θρόνου και τήν ένταξιν σας εις τήν Αδελφότητα «Παναγία ή Παμμακάριστος». Απονέμομεν εις ύμάς και εις τήν ήρωϊδα μητέρα σας τήν εύγενή και εύσεβή κυρίαν Βασιλικήν τήν Πατριαρχικήν ήμών εύλογίαν και έπικαλούμεθα επί πάντας τούς παρόντας εις τήν έσπερινήν κατασκευτικήν ταύτην σύναξιν, πρεσβείαις της Πανυμινήτου Παναγίας Θεοτόκου και Ιωακείμ και Άννης, των γεννητόρων Αύτης, τήν χάριν και τό έλεος του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμών Ιησού Χριστού, Ον ύμνούμεν και δοξολογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Αντιφώνηση κ. Ιωακείμ Καμπουρόπουλου

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Ου γαρ ως καταφρονών προσέρχομαι αλλά ως θαρρών τη αφάτω υμών αγάπη και γενναιοδωρία, ανταποκρίνομαι στην τιμή που μου γίνεται σήμερα, σ' αυτόν τον σημειολογικά πολλαπλώς ιερό για μένα χώρο, την Εκκλησία της Ευαγγελιστρίας των Αγριδίων, στην οποία έλαβα το βάπτισμα στο όνομα της Αγίας Τριάδος και όπου κι αν γύρισα στον Κόσμο δεν βρήκα άλλον που να με περικλείει τόσο πολύ και με τρόπο μοναδικό..., τα μάτια μου ούτως ειπείν δεν είδαν τόπον ενδοξότερο από τούτο το αλωνακι. Γι αυτό στην αρχή κι όλας της αντιφώνησής μου παρακαλώ την Παναγιότητα Σας να δεχθεί μύριες ευχαριστίες, σεβάσματα και ευγνωμοσύνη, γιατί όχι μόνο αποφασίσατε να με τιμήσετε, αλλά υποβληθήκατε στον κόπο να ανεβείτε ως εδώ, στα υψώματα των Αγριδίων, που υπάρχει η βιολογική και πνευματική μου μήτρα, σ' αυτό εδώ το Ένδοξο Αλωνακι, που με γέννησε, με ανέθρεψε, που πέθανε και αναστήθηκε και μου επιφύλασσε τη χαρά να δω τους κόπους των μόχθων μας να παίρνουν σάρκα και οστά με τη λειτουργία του Γυμνασίου και του Λυκείου μας, της Παναγίας Φανερωμένης της Κυζίκου συνεργούσης όπως Σας ανέφερα χθες κατ' ιδίαν.

Παναγιώτατε, Σας ευχαριστώ πάλιν και πολλάκις για αυτήν την ύψιστη τιμή. Δεν την επεδίωξα και δεν θεωρώ τον εαυτό μου άξιο μιας τέτοιας τιμής. Πολλοί οι κόποι αναμφίβολα που καταβάλαμε, κυρίως οι αγώνες και οι αγωνίες...Πλην όμως αχρείοι δούλοι εσμέν, ό οφείλομεν ποιήσαι πεποιήκαμεν... Σας ευχαριστώ που με τόσο εναργή τρόπο με επιβραβεύετε σήμερα και γι αυτό ακόμα που έκανα ως όφειλα. Σε κάθε περίπτωση πιστεύω πως τα μεγάλα και θαυμαστά που έγιναν κατορθωτά σε τούτον εδώ τον τόπο τα τελευταία χρόνια τα κάναμε πολλοί μαζί, γιατί τούτην την πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, -για να δανειστώ τα λόγια του Μακρυγιάννη- και σοφοί κι αμαθείς και πλούσιοι και φτωχοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι: όσοι αγωνιστήκαμεν, αναλόγως ο καθείς, έχομεν να ζήσομεν εδώ. Το λοιπόν δουλέψαμεν όλοι μαζί, και να μην λέγει ούτε ο δυνατός «εγώ» ούτε ο αδύνατος, Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς «εγώ»; Όταν αγωνιστεί μόνος του και φκιάσει ή χαλάσει, να λέγει «εγώ» όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λένε «εμείς». Είμαστε εις το «εμείς» κι όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθομεν γνώση, αν θέλομεν να φκιάσομεν χωριόν, να ζήσομεν όλοι μαζί.

Παναγιώτατε, το οφφίκιο αυτό, που η γενναιοδωρία Σας μου απονέμει, με περιποιεί μεγίστη τιμή καθότι προέρχεται από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, την Αγιωτάτη Αρχιεπισκοπή Κωνσταντινουπόλεως, αλλά δεν ανήκει μόνο σε μένα, γι' αυτό επιτρέψτε μου παραλαμβάνοντάς το να μακρηγορήσω επ' ολίγον και να το μοιραστώ με όλους όσους αισθάνομαι ότι συνέ-

βαλαν στην πορεία του βίου μου και με όλους όσους συμπορευτήκαμε μαζί τα τελευταία χρόνια σ αυτήν την προσπάθεια, με την παράκληση να με συγχωρήσουν αυτοί που δεν θα τους αναφέρω λόγω άγνοιας, λήθης ή πλήθος ονομάτων...

Εν πρώτοις να μνημονεύσω τον πατέρα μου Μίμη και όλους τους Ίμβριους πατεράδες, εραστές της μόρφωσης και των γραμμάτων, που μόχθησαν για να φτιαχτούν τα σχολεία μας, έζησαν το πένθος και τον πόνο της διάλυσής τους, και έφυγαν από τον πρόσκαιρο βίο χωρίς να ευτυχίσουν να τα δουν να επαναλειτουργούν όπως πολύ θα ήθελαν. Ας είναι η μνήμη τους αιωνία, γιατί μας έδειξαν τον δρόμο, έθαψαν τον σπόρο κι όταν ήρθε η ώρα ο σπόρος βλάστησε και το δέντρο το εκπαιδευτικό της Ρωμισούνης στην Ίμβρο μεγαλώνει μέρα με τη μέρα κι ανθεί και φέρει κι άλλο...

Τη μητέρα μου Βασιλική και κάθε Ίμβρια μάνα, που δεν δίστασαν να υποβληθούν σε ταλαιπωρίες ων ουκ έστιν αριθμός, για να μπορέσουν να μας προσφέρουν το καλύτερο δυνατό. Εργάστηκαν σκληρά και υπέμειναν αγωγγύστως κάθε είδους θλίψεις και στενοχώριες προκειμένου να μπορέσουμε να σπουδάσουμε. Μπορεί να μην τα καταφέραμε όλοι, αλλά βγήκαμε στο στίβο της ζωής πάνοπλοι, έχοντας στη φαρέτρα μας τα όπλα που αυτές μας εφόδιασαν: το παράδειγμα της σκληρής δουλειάς, της ανυπέβλητης τιμιότητας, της αγάπης, της γενναιοδωρίας και της αυτοθυσίας. Ας είναι πολλά τα χρόνια όσων βρίσκονται στη ζωή και αιωνία η μνήμη όσων απεβίωσαν και μάλιστα μερικές απ' αυτές νωρίς, χωρίς να προλάβουν να χαρούν τους καρπούς των κόπων τους.

Μνημονεύω επίσης με βαθιά συγκίνηση τις γιαγιάδες και όλους τους άσημους και ταπεινούς του χωριού μου, όπως αυτούς που ζούσαν εν ερημίαις πλανώμενοι, τους πτωχούς τω πνεύματι, τους χωλούς και τους κωφάλαλους, οι οποίοι ασκούσαν μια εκπληκτικά παιδευτική επιρροή πάνω μου, την οποία μπόρεσα κάπως να κατανοήσω όταν ανακάλυψα στα μετέπειτα αναγνώσματά μου τον προφήτη Ησαΐα να προφητεύει πως...εν εκείνη τη ημέρα αλείται χωλός ως έλαφος, και τρανή έσται γλώσσα μογγιλάλων...

Και βέβαια υποκλίνομαι με βαθύ σεβασμό, σε όλους τους συμπατριώτες μας, ζώντες και τεθνεώτες, που μείνανε εδώ και στις πιο δύσκολες εποχές και κράτησαν άσβεστη την εστία και τη δυνατότητα της επιστροφής μας.

Ως προς τα του Εκπαιδευτικού Μαραθωνίου μας τώρα χάριτας οφείλω στους άρχοντες οφφικιάλους κ. Λάκη Βίγκα, κ. Πάρη Ασανάκη και κ. Παύλο Σταματίδη που νυχθημερόν ήταν στη διάθεσή μου και προσπαθούσαν να με στηρίζουν έργω και λόγω όπως και σε όλα τα μέλη των Δ.Σ. των Συλλόγων μας σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και όχι μόνο. Στον Μητροπολίτη των

Μύρων Χρυσόστομο, που δεχόταν αδιαμαρτύρητα τα μεταμοσονύχτια ηλεκτρονικά μου μηνύματα και ποτέ δεν μου αρνήθηκε τη βοήθειά Του δηλώνοντας πάντα -με την σοφία που Τον διακρίνει- ότι «...δεν υπόσχομαι τίποτα, θα προσπαθήσω.» Και πάντα προσπαθούσε και πάντα πραγματοποιούσε τελικά, όσα δεν είχε υποσχεθεί. Σ' Αυτόν και βέβαια στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου Αγίου Όρους και προσωπικά στον Ηγούμενο Γέροντα Εφραίμ οφείλουμε πολλά. Μας στηρίζουν αδιάκοπα από την πρώτη στιγμή και είναι ειλημμένη απόφασή τους να συνεχίζουν να μας στηρίζουν και στο Μέλλον. Μνημονεύω με τιμή και ευγνωμοσύνη και όλους τους άλλους Μεγάλους Ευεργέτες, Ευεργέτες και Δωρητές, που τα ονόματά τους βρίσκονται αναρτημένα στην είσοδο του Λυκείου μας.

Χάριτας οφείλω επίσης στην Ιδρύτρια του Δημοτικού κα Άννα Κουτσομάλλη και την Διευθύντρια κα Παρασκευή Μπερμπέρη που ήταν οι πρώτες που εισήλθαν στον αγώνα αυτόν και λειτούργησαν ως οι πρώτοι κυματοθραύστες των δυσκολιών και των εμποδίων και διευκόλυναν την έλευση ημών στη συνέχεια.

Στα μέλη του Δ.Σ. του Εκπαιδευτικού και Πολιτιστικού Συνδέσμου μας, Ιδρυτή και διαχειριστή των σχολείων μας, κα Μαρία Μπαχτσέ, κ. Δημήτρη Γεωργίου, κ. Γιώργο Κατάκαλο και κα Γεωργία Μπίτση, που επωμίστηκαν και όλο τον δικό μου φόρτο ως πρόεδρου, όλους γενικά τους συνεργάτες εκπαιδευτικούς, εργαζόμενους, στους γονείς και τους μαθητές μας. Χωρίς αυτούς τίποτα δεν θα είχε γίνει κατορθωτό.

Τον Μητροπολίτη μας Ίμβρου και Τενέδου κ.κ. Κύριλλο, που παρά το βραχύ της παρουσίας του ανάμεσά μας, αγκάλιασε την προσπάθειά μας από την πρώτη στιγμή, ανέπαυσε τους κεκοπιακότες και στα όρια της κατάρρευσης πεφορτισμένους και πεπεισμένα ότι μένει να δούμε ακόμα έργα μεγάλα και θαυμαστά.

Τον πρώην Έπαρχο Ίμβρου κ. Muhittin Gurel, που με τόλμη και αποφασιστικότητα μας στήριξε και όχι μόνο έβαλε ο ίδιος την υπογραφή του, αλλά έπεισε και πολλούς άλλους κρίσιμους παράγοντες να συναινέσουν. Θα ήταν αγνωμοσύνη να μην συμπεριλαμβανεται σ' αυτήν την τιμητική αναφορά.

Παναγιώτατε, σύμφωνα με τον Dale Carnegie (Ντέηλ Κάρνεγκι), τα σημαντικότερα «πράγματα» του Κόσμου έγιναν από ανθρώπους που συνέχισαν να προσπαθούν όταν δεν υπήρχε πια ελπίδα. Όταν διάβασα τη ρήση του αυτή πριν λίγους μήνες, ο νους μου νοερά μεταφέρθηκε στο Φανάρι και προσωπικά στην Υμετέρα Παναγιότητα: Σκέφτηκα πως σε Σας οφείλουμε τα πάντα, γιατί με το παράδειγμά Σας μας δείξατε το δρόμο: Να συνεχίσουμε να προσπαθούμε κι όταν ακόμα αντικειμενικά φαινόταν πως δεν υπάρχει ελπίδα.

Αυτό κάναμε και δεν διαψευστήκαμε. Να είναι τα έτη Σας πολλά και Ευλογημένα για να συνεχίστε να μας δείχνετε τον δρόμο κι εμείς Σας υποσχομάστε να κάνουμε κάθε φορά αυτό που οφείλουμε, να ιστάμεθα δηλαδή διαρκώς εδώ, τοις Υμών ρήμασι πειθόμενοι.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος, διευθυντής σήμερα του Γυμνασίου – Λυκείου στα Αγρίδια της Ίμβρου, γεννήθηκε στην Ίμβρο, απ' όπου έφυγε σε ηλικία 8 ετών, για να εγκατασταθεί στην Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να φοιτήσει σε ελληνικό σχολείο επειδή η ελληνική παιδεία στην Ίμβρο είχε απαγορευτεί από το 1964. Τελείωσε το Γυμνάσιο και Λύκειο στο Ζωγράφειο της Πόλης και στη συνέχεια σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Δούλεψε 25 χρόνια στην εκπαίδευση στην Ελλάδα, σε ιδιωτικά, δημόσια και εκκλησιαστικά σχολεία. Από αυτά, πέντε χρόνια δίδαξε με απόσπασση στη Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη. Ενώ εργαζόταν στην Αθήνα το 2015, ως φιλόλογος στο 7ο Γυμνάσιο Ηλιούπολης, του ζητήθηκε να αναλάβει το υπό ίδρυση τότε σχολείο στην Ίμβρο, δύο χρόνια μετά την επαναλειτουργία του Δημοτικού. Η προσφορά του στην αναγέννηση της Ιμβριακής Παιδείας στα χώματα της πατρίδας και στην ανασυγκρότηση της Ιμβριακής κοινότητας έχει υπάρξει καθοριστική.

Α ξ ι ο ς

«Ομογενειακή παιδεία: προβλήματα και αναγκαιότητες» του Σταύρου Γιωλτζόγλου

5) Η ελληνομάθεια

Η ελληνομάθεια αξιολογείται ως ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που προβληματίζουν τους αρμόδιους φορείς, το ίδιο σημαντικό με την δημογραφική συρρίκνωση, καθώς σχετίζεται με την πνευματική - πολιτιστική παρουσία της Ρωμιούσνης στον αιώνα μας. Έχω τονίσει κι άλλοτε πως : οι Ρωμιοί της Πόλης ή θα κατέχουν την ελληνική γλώσσα και την ελληνική παιδεία ή δεν θα είναι Ρωμιοί, όπως τουλάχιστον τους γνωρίσαμε στον παρελθόντα ιστορικό χρόνο. Κι αυτή η κρίση συνιστά τεκμηριωμένη ιστορική γνώση, στον βαθμό που ως Ρωμιός ορίζεται ο κατέχων την ελληνική γλώσσα, και δια αυτής την ελληνική παιδεία, χριστιανός ορθόδοξος. Όμως ποιο ακριβώς είναι το ζήτημα;

Το πρόβλημα υποβάθμισης της ελληνικής γλώσσας προέκυψε σταδιακά με την ένταξη στα ομογενειακά σχολεία των αντιοχειανών μαθητών και την έλλειψη ενός κατάλληλου σχεδίου κοινωνικής και γλωσσικής ένταξης, με αποτέλεσμα σταδιακά, κυρίως τα μαθήματα θετικής κατεύθυνσης, να διδάσκονται περισσότερο στην τουρκική γλώσσα. Οι υπάρχουσες αντιπαλότητες μεταξύ των δύο κοινοτήτων (Πολιτών - Αντιοχειανών) και των τριών μεγάλων ομογενειακών σχολείων (ΜΓΣ, Ζάππειο, Ζωγράφειο) οδήγησαν σε μια εντελώς αδικαιολόγητη «μαθητική γκετοποίηση» της ΠΜΓΣ, στην οποία σήμερα φοιτούν σε ποσοστά πάνω από 95% αντιοχειανοί μαθητές, ενώ κάποιες φορές έγιναν δημόσιες αναφορές ακόμη και για «αραβοποίηση» της πλέον ιστορικής σχολής του Γένους μας.

Βέβαιον είναι πως συνέβαλαν κι άλλοι λόγοι στην υποβάθμιση της ελληνομάθειας, όπως ακριβώς έγινε σε όλες τις χώρες με την υποβάθμιση της γλώσσας καθώς οι νέοι τρόποι ζωής, όπως κινητά και μέσα κοινωνικής δικτύωσης, και οι νέες ανάγκες περιορίζουν γενικότερα την ανάγκη για επικοινωνία κι έτσι την ανάπτυξη της γλώσσας

Να τονιστεί όμως πως «περισσότερη τιμή τους πρέπει» στους εκπαιδευτικούς και στους μαθητές εκείνους που μέσα σε αυτό το πολιτισμικά-γλωσσικά δύσκολο περιβάλλον καταφέρνουν και κατακτούν ένα αρκετά αξιοπρεπές επίπεδο ελληνομάθειας, όπως φαίνεται από τις διακρίσεις που κερδίζουν σε ανάλογους διαγωνισμούς στην Ελλάδα. Ακόμη χρειάζεται να αναφερθεί ο σημαντικός ρόλος που παίζει το Δημοσιογραφικό Εργαστήρι - Παιδικός Σταθμός στην γλωσσική,

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

κοινωνική και πνευματική προσαρμογή των μικρών παιδιών πριν την εγγραφή τους στο νηπιαγωγείο του Ζαππείου.

Για το κρίσιμο για την ρωμαϊκή ταυτότητα ζήτημα της ελληνομάθειας έχουμε υποστηρίξει από καιρό α) την εφαρμογή του θεσμού των «ανάδοχων οικογενειών» και της φιλοξενίας ομογενών μαθητών σε ελληνικές οικογένειες με παιδιά ίδιου φύλου και τάξης, ώστε και ως συμμαθητές να παρακολουθούν μαθήματα στο ελληνικό σχολείο κατά την περίοδο των τουρκικών διακοπών, β) την καθιέρωση του θεσμού φιλαναγνωσίας και της δανειστικής βιβλιοθήκης, γ) την άσκηση της «μηνιαίας τριάδας απαγγελίας» με ένα τραγούδι, ένα ποίημα και ένα ανέκδοτο και συμμετοχή των διακρινόμενων σε ανάλογους διασχολικούς αγώνες και στην Ελλάδα, δ) την περαιτέρω ενίσχυση του έργου της Παιδόπολης στην νήσο Πρώτη, ε) την αξιοποίηση του διαδικτύου και των ελληνικών ΜΜΕ.

Στόχος όλων αυτών είναι αφενός η ενίσχυση της ελληνομάθειας των μαθητών αφετέρου των πνευματικών και συναισθηματικών δεσμών τους με την πολιτιστική πηγή τους, τον ελληνικό πολιτισμό και ό,τι άλλο εκφράζει αυτόν, είτε ως ανθρώπους είτε ως γεωγραφία. Κι αυτό θα αποτελούσε ένα σοβαρό κίνητρο για να οξύνει την επιθυμία ενός νέου για να μάθει Ελληνικά. Οι μαθητές θέλουν, η ελληνική Πολιτεία είναι έτοιμη να ανταποκριθεί;

6) Οι εκπαιδευτικές δράσεις και εκδηλώσεις

Η σημασία των ποικίλων σχολικών εκδηλώσεων για την ισόρροπη πνευματική, ψυχική και σωματική ανάπτυξη των μαθητών είναι κοινά αποδεκτή. Τα ομογενειακά σχολεία διοργανώνουν ή συμμετέχουν σε υψηλού επιπέδου εκδηλώσεις και ενδεικτικά θα αναφέρω : τα λογοτεχνικά, επιστημονικά και περιβαλλοντικά συνέδρια, τους καλλιτεχνικούς και αθλητικούς αγώνες, τη συμμετοχή σε διεθνή προγράμματα Εράσμων, την έκδοση μαθητικού περιοδικού και τα μαθήματα ρομποτικής, ενώ οι επισκέψεις σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους ενισχύουν την αυτογνωσία και την πολιτισμική τους ταυτότητα.

Ασκώντας μία καλόπιστη κριτική στις εκδηλώσεις αυτές, κυρίως για το πλήθος τους, πολλές εκ των οποίων κρίνονται, εκ πρώτης όψεως, ξένες προς τον εκπαιδευτικό ρόλο ενός σχολείου, θα λέγαμε πως επηρεάζουν αρνητικά το εκπαιδευτικό έργο με απώλεια

διδασκικών ωρών που σπανίως αναπληρώνονται και εξάντληση του εκπαιδευτικού και μαθητικού δυναμικού εκάστου σχολείου, αλλά από την άλλη πλευρά θα μπορούσαν να αξιολογηθούν και ως ο πλούτος που αφειδώλευτα προσφέρεται όχι μόνον στους μαθητές αλλά και σε ολόκληρη την ομογένεια γενικότερα.

Δύο κριτήρια θα πρέπει να συνεκτιμώνται κατά την επιλογή αυτών: η ενεργός συμμετοχή των μαθητών και το προστιθέμενο παιδαγωγικό όφελος. Βάσει αυτών κρίνεται αναγκαία η ετήσια συμμετοχή των διακρινομένων μαθητών αντιστοίχως σε συνέδρια επιστημονικά, λογοτεχνικά, καλλιτεχνικά και αθλητικά. Η προετοιμασία των μαθητών δεν θα πρέπει να γίνεται ποτέ εις βάρος των μαθημάτων.

Επίσης, για την πνευματική και αισθητική τους καλλιέργεια, εκτός σχολικού προγράμματος αλλά οργανωμένα από την σχολική μονάδα, προτείνονται ο κινηματογράφος, το θέατρο, οι συναυλίες συμφωνικής μουσικής, η όπερα, το μπαλέτο, η επίσκεψη σε επιστημονικά εργαστήρια και αθλητικά κέντρα κτλ.

7) Η λειτουργία των εκπαιδευτικών οργάνων

Πέραν των παραδοσιακών παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας εκάστου σχολείου, αξίζει πρωτίστως να επισημανθεί η σημειολογία δύο νεότευκτων συλλογικών οργάνων που σηματοδοτούν την έναρξη μιας πολλά υποσχόμενης εποχής :

Το πρώτο είναι το εικοσαμελές Συμβούλιο Ομογενειακής Παιδείας (ΣΟΠ), το μεγαλύτερο συλλογικό όργανο της ομογένειας, που ξεκίνησε την λειτουργία του πριν από οκτώ περίπου χρόνια, μέσα σε απίστευτες εντάσεις και ενστάσεις για τον επίσημο ή συμβουλευτικό του ρόλο, ακόμη και για τον τρόπο λειτουργίας του και την αναγκαιότητα της συγκρότησής του. Στο σημείο αυτό οφείλω ως χρέος να μνημονεύσω με ειλικρινή αγάπη και σεβασμό αφενός τον αείμνηστο π.Δοσίθεο, που μάς δίδαξε τι σημαίνει συλλογικότητα και διάλογος αφετέρου τον σεβασμιότατο Μητροπολίτη Αμερικής, κ. Ελπιδοφόρο, που μέσα σε σύντομο διάστημα αναβάθμισε τον ρόλο και την λειτουργία του ΣΟΠ, εισηγούμενος και την ανασύσταση της Συντονιστικής Επιτροπής Παιδείας, που σήμερα είναι οκταμελής. Το ΣΟΠ τα τελευταία δύο χρόνια συνεδριάζει κάθε μήνα, λόγω επειγόντων και σημαντικών θεμάτων.

Το δεύτερο όργανο είναι το Ειδικό Ταμείο Ομογενειακής Παιδείας (ΕΤΟΠ). Το ΕΤΟΠ θα είναι το πρώτο ομογενειακό, οικονομικό όργανο που με απόλυτη διαφάνεια θα διαχειρίζεται χρήματα περίπου είκοσι κοινοτήτων μόνο για τις ανάγκες των σχολείων. Το πενταμελές ΔΣ του ΕΤΟΠ τυγχάνει της απόλυτης εμπιστοσύνης όλων των κοινοτήτων, έχουν συμφωνηθεί τα αναγκαία πρώτα βήματα αυτού, σύντομα θα οριστούν οι πρώτες αρχές λειτουργίας του και η διαδικασία αξιολόγησης στο τέλος της άνοιξης προκειμένου να καθορισθεί ένα πληρέστερο σχέδιο λειτουργίας που θα εφαρμοστεί από το σχολικό έτος 2020-2021.

«Δεί δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων», δηλ. τίποτε σπουδαίο δεν μπορεί να γίνει χωρίς χρήματα, μας υπενθυμίζει από το μακρινό παρελθόν ο Δημοσθένης(382-322 π.Χ.). Οι ρωμαϊκές κοινότητες θα πρέπει να επενδύσουν γενναία για την πραγματική αναβάθμιση της παιδείας, ώστε ο μικρός αριθμός των μαθητών να εκπαιδευτεί με άριστο τρόπο, για να μην χαθεί εντός των γιγαντιαίων αριθμητικών μεγεθών της πόλης.

Η λειτουργία των εκπαιδευτικών οργάνων ΣΟΠ και ΕΤΟΠ αποδεικνύει πως τίποτε από τα ωραία και συλλογικά δεν είναι εύκολο αλλά και τίποτε δεν είναι ακατόρθωτο. Στη λογική αυτή προτείνεται η συμμετοχή στο ΣΟΠ και εκπροσώπων των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων.

Επιπλέον, αποτελεί κοινή διαπίστωση πως η ρωμαϊκή νεολαία απουσιάζει από την δημόσια και συλλογική ζωή της ρωμιοσύνης, για το λόγο αυτό και προκειμένου να ενεργοποιηθεί αυτή εισηγούμαστε αφενός την δημιουργία ενός διασχολικού δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου των λυκείων μας αφετέρου την συγκρότηση ενός δεκαπενταμελούς συμβουλίου Ρωμαϊκής Νεολαίας, 19-35 ετών, που λόγω της σύγχρονης παιδείας τους θα αξιοποιήσουν τις γνώσεις τους για το καλό της ομογένειας χωρίς τις παρεμβάσεις των μεγαλύτερων.

8) Η περίπτωση της Ίμβρου

Η περίπτωση της Ίμβρου αποτελεί μία ιδιαίτερη περίπτωση και αυτό απαιτεί ανάλογα μια ιδιαίτερη προσέγγιση. Η Συνθήκη της Λωζάννης, με το άρθρο 14, πρόβλεπε ειδικό καθεστώς αυτοδιοίκησης για την Ίμβρο και την Τένεδο και εγγυήσεις στους μη μου-

σουλμάνους κατοίκους για την προστασία προσώπων και περιουσιών, όμως το 1927, με τον νόμο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, η τουρκική κυβέρνηση κατήργησε ουσιαστικά το παραπάνω άρθρο της Λωζάννης. Επιπρόσθετα, τη δεκαετία του 1960, οι περιουσίες των Ελλήνων δημεύτηκαν, καταργήθηκε η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και όλοι οι εκπαιδευτικοί απολύθηκαν, ιδρύθηκε προσφυγικός οικισμός για τους εποίκους που εγκαταστάθηκαν στην Ίμβρο από τα βάρη της Τουρκίας, ενώ δημιουργήθηκαν και ανοιχτές αγροτικές φυλακές με αποτέλεσμα, κακοποιά στοιχεία να δρουν ανενόχλητα στο νησί. Το 1974 οι επιθετικές συμπεριφορές σε βάρος των Ελλήνων της Ίμβρου οξύνθηκαν και σταδιακά εγκατέλειψαν το νησί σχεδόν όλοι οι Έλληνες. Από τις εννιά και πλέον χιλιάδες κατοίκους είχαν μείνει μερικές δεκάδες.

Πενήντα χρόνια μετά το κλείσιμο των σχολείων της (1964), ύστερα από έναν εμπνευσμένο και δύσκολο αγώνα ατόμων που πίστεψαν στην υπόθεση αυτή, υπό την υψηλή καθοδήγηση του Ίμβριου Οικουμενικού Πατριάρχη, σήμερα στο νησί ζουν περίπου 450 Ίμβριοι και λειτουργούν νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο με 53 μαθητές και δώδεκα εκπαιδευτικούς.

Ποιο είναι στο στοίχημα; Να δημιουργηθούν οι όροι αναζωογόνησης του νησιού με την επιστροφή Ίμβριων και ένας από αυτούς του όρους ήταν η λειτουργία των προαναφερθέντων σχολείων. Το ζήτημα αυτό έγινε κατανοητό και στην Πόλη και έτσι τα εκπαιδευτικά της ζητήματα, κι όχι μόνον, θεωρούνται πια κοινά και με την συμμετοχή των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών μονάδων της Ίμβρου στο Συμβούλιο Ομογενειακής Παιδείας θα συμβάλουν αποτελεσματικά στην επίλυσή τους.

Τα βασικά προβλήματα αυτών είναι σχεδόν ίδια με τα σχολεία της Κωνσταντινούπολης. Εκείνα που αποκτούν ιδιαίτερο περιεχόμενο στην Ίμβρο είναι : Η έλλειψη του αναγκαίου αριθμού εκπαιδευτικών, κυρίως η απουσία ομογενών, με συνέπεια τις πολλές ώρες διδασκαλίας για τον καθένα, οι δύσκολες συνθήκες διαβίωσης (συγκοινωνία, ιατρική περίθαλψη, διατροφή), η έλλειψη των αναγκαίων σταθερών πόρων για τις λειτουργικές ανάγκες των σχολείων κτλ. Για την αντιμετώπιση αυτών απαιτείται πρώτα η κατανόηση του πολλαπλού μηνύματος που προκύπτει από την επαναλειτουργία των σχολείων της Ίμβρου, η υποχρεωτική εκπαιδευτική υπηρεσία – απόσπασση των νέων ομογενών εκπαιδευτικών στο νησί, η ανάδειξη των ιμβριακών σχολείων μέσω διοργάνωσης κοινών ομογενειακών εκδηλώσεων, συνεδρίων, σεμιναρίων, ακόμη και κατά τους θερινούς μήνες, τέλος δε, ίσως ήρθε ο καιρός, για την διοργάνωση μιας ειδικής ημερίδας ή συνεδρίου για την Ίμβρο.

9) Επίλογος

Συμπερασματικά, μετά την επιγραμματική περιγραφή των εκπαιδευτικών θεμάτων είναι ανάγκη να αρχίσει ο σοβαρός διάλογος για τις δέουσες και επείγου-

σες αποφάσεις αλλά και την απαρέγκλιτη εφαρμογή αυτών, όπως αναπτύχθηκαν ανωτέρω. Προέχει η κοινή πίστη πως όλα τα σενάρια είναι ανοικτά ενώπιόν μας, εμείς θα επιλέξουμε ό,τι μας αξίζει. Και η παρακμή και η ανάταση είναι στα χέρια μας, εμείς τα ορίζουμε κατά την βούλησή μας καθώς «πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶν ἄνθρωπος». Σωτήρες δεν υπάρχουν έξω από την ρωμαϊκή κοινότητα. Αυτή θα πρέπει με σχέδιο και προγραμματισμό να αναζητήσει τις κατάλληλες συνεργασίες με τους αρμόδιους φορείς, εντός και εκτός της χώρας, για να επεξεργαστεί μία ολοκληρωμένη πρόταση για το μέλλον της ομογενειακής παιδείας και της ομογένειας γενικότερα. Ή απογοητευμένοι από το παρόν θα οδηγηθούμε στην παραίτηση και στην ιδιωτέυση, αναμασώντας λαϊκά μοιρολόγια και ιστορικούς θρήνους προς ατομική και συλλογική παραθυρία ή θα διεκδικήσουμε από την Ιστορία για τους Ρωμιούς του παρόντος αλλά και του μέλλοντος την Ιθάκη που μας αξίζει, παρά τα όποια προβλήματα και τις άπειρες δυσκολίες, εν πλήρη επιγνώσει πως

«Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπας, τον άγριο Ποσειδώνα δεν θα συναντήσεις, αν δεν τους κουβανείς μες στην ψυχή σου, αν η ψυχή σου δεν τους στήνει εμπρός σου».

Η εποχή της μετανεωτερικότητας και της παγκοσμιοποίησης εκδηλώνεται με πλήθος ανησυχητικών συμπεριφορών σε πολιτικό, κοινωνικό, πολιτισμικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό επίπεδο. Από την μία η απαξίωση και εξαφάνιση ιστορικών εθνοτικών ομάδων και των ιδιαίτερων πολιτισμικών χαρακτηριστικών τους, όπως η γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα αυτών, από την άλλη η παγκόσμια επιβολή νέων προτύπων ζωής, όπου ο υλικός ευδαιμονισμός και το χρηματιστήριο σηματοδοτούν το περιεχόμενο της επιτυχίας και της ευτυχίας, συνιστούν την σύγχρονη πραγματικότητα και το νέο αξιολογικό σύστημα. Ναι, μέσα σε αυτό το εχθρικό και αρνητικό τοπίο καλούμαστε να πιστέψουμε στους εαυτούς μας και «ως νέοι δόκιμοι θεοί» να δημιουργήσουμε τα μικρά – στο μπόι του ανθρώπου, αλλά πολύ σημαντικά για την ιστορία μας, θαύματα. Φτάνει να το πιστέψουμε!

Αυτό που επειγόντως χρειαζόμαστε είναι να συμφωνήσουμε πως είμαστε έτοιμοι για τον αγώνα αυτό και ότι θα πορευτούμε με απόλυτο σεβασμό στον δημοκρατικό διάλογο, την διαφάνεια, την ενότητα και την σύνθεση των διαφορετικών ιδεών, την λειτουργία των συλλογικών μας οργάνων. Οι διαδικασίες αυτές θα αναδείξουν τους πρωτοπόρους μεταξύ των λαϊκών οργάνων και σε αγαστή συνεργασία με το πνευματικό κέντρο της ρωμιοσύνης και του ελληνισμού θα περιγράψουμε, όσο γίνεται σαφέστερα, και το όνειρο και τα μέσα – τον δρόμο που οδηγεί σε αυτό καθώς οι καιροί, δημογραφικά και πολιτισμικά, είναι «χαλεποί και ου μενετοί».

Κωνσταντινούπολη,
7 Φεβρουαρίου 2020

Αφανείς ήρωες: Γιάννης Λιγδάς

Μια σειρά από μικρά πορτραίτα ανθρώπων που εργάζονται αθόρυβα μέσα στην καραντίνα για το κοινό καλό στη Θεσσαλονίκη. Άνθρωποι που δεν θα γίνουν ποτέ πρωτοσέλιδα, που θα προσφέρουν ώρες ατέλειωτες χωρίς πιθανά κανείς να τους το αναγνωρίσει. Γιάννης Λιγδάς, Ειδικός Θεραπευτής στο street work του OKANA Θεσσαλονίκης Έχουμε στήσει εδώ μέσα στην ΔΕΘ ένα χώρο φιλοξενίας αστέγων για 15 άτομα. Στην πόλη υπήρχαν μόνο δυο δομές, το φιλοξενείο του δήμου με 30 άτομα και ένα ξενοδοχείο που έχει νοικιάσει ο δήμος. Υπήρχε η απαίτηση να γίνει και κάτι για τους χρήστες ουσιών που είναι στο δρόμο. Ο δήμος δέχτηκε, βρήκε το χώρο, ανέλαβε τη σίτιση, την καθαριότητα και τη βραδινή φύλαξη. Ο OKANA έχει αναλάβει την οργάνωση και το συντονισμό, είναι 24ωρης λειτουργίας, βγαίνουν οι άνθρωποι με χαρτάκι για συγκεκριμένο λόγο και ώρα. Οι άστεγοι στην πόλη είναι πάρα πολλοί. Όταν άνοιξε το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι είχε γεμίσει. Ήρθαν πάρα πολλοί, δεν μπορούσαμε να τους δεχτούμε. Έκλαιγαν, παρακαλούσαν μας έβριζαν. Τους εξηγούσα ότι η δομή είναι για 15 ανθρώπους γιατί λόγω ιού πρέπει να έχουν απόσταση τα κρεβάτια. Το πρόβλημα της αστεγίας στην πόλη είναι τεράστιο. Φιλοξενούνται στις δομές γύρω στα 75 άτομα όμως στους δρόμους υπολογίζουμε ότι υπάρχουν 300-400. Έρχονται άνθρωποι με δάκρυα και παρακαλάνε. Εδώ τους θερμομετρούμε, δεν έχει τύχει να βρεθεί κρούσμα. Αν βρεθεί είμαστε σε επαφή με τα νοσοκομεία. Πρέπει να γίνουν απαραίτητα στην πόλη δομές. Σε μια πόλη ενός εκ. δεν μπορεί να έχεις μόνο ένα υπνωτήριο. Υπάρχουν χρήστες, ψυχιατρικά ένα σωρό εκεί έξω. Χρειάζονται επείγοντως δομές. Πολλοί συνάδελφοι που θα μπορούσαν να πάρουν ένα χαρτί και να απαλλαγούν γιατί είναι ομάδες υψηλού κινδύνου δεν το έκαναν. Είναι εδώ, στην πρώτη γραμμή. Δεν κρυφτήκαμε, δεν το αποφύγαμε. Είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε τους ανθρώπους. Το μόνο που ζητάμε είναι μέτρα προστασίας, μάσκες, στολές και τεστ για να κάνουν αυτοί οι άνθρωποι.

Λέξεις-Εικόνες: Αλέξανδρος Αβραμίδης

Πηγή: <https://parallaximag.gr/thessaloniki/afaneisiroes-giannis-ligdas>

“Για άλλη μια φορά δεν χορτάσαμε την Ίμβρο”

Η καταγωγή του πολλά χιλιόμετρα μακριά και όμως κατάφερε να ταξιδέψει και να φοβίσει και τους πιο θαρραλέους εξ ημών. Ο κορονοϊός ξαφνικά άλλαξε την καθημερινότητα όλων μας.

Τα σχέδιά μας προσαρμόστηκαν. Δεν υπάρχουν πολυτέλειες φέτος. Ακόμη κι ο νέος ξέρει και έχει καταλάβει ότι πρέπει να περιορίσει τις εξόδους και τις συναναστροφές του. Το παιδί ξέρει ότι πρέπει να βάλει μάσκα στο σχολείο και ότι οφείλει να προστατεύσει την γιαγιά και τον παππού. Οι γονείς προσέχουν και φυλάνε την οικογένεια, με την αγωνία ζωγραφισμένη στα μάτια τους, που είναι πια τα μόνα ακάλυπτα.

Και μέσα σε αυτό το χάος, υπάρχουν και εκείνα που έπνιξε ο ιός, σαν να μην ήταν δα και τόσο σημαντικά. Σε δεύτερη μοίρα τα έφερε και δεν μας άφησε να τα ικανοποιήσουμε.

Σε αυτά μέσα ήταν και ο πόθος για την πατρίδα. Θα πει κανείς: «στην κατάσταση αυτήν ποιος θα ασχοληθεί με την πατρίδα»; Για ρώτα τον Ίμβριο. Ο Ίμβριος το πήρε βαριά. Ο Ίμβριος που στερήθηκε για χρόνια

τον τόπο του δεν μπορεί να καταλάβει τον ιό. Πέρασε τόσα. Ξεριζώθηκε, ορθοπόδησε στην ξενιτιά, κατάφερε μετά από χρόνια να εξασφαλίσει ξανά την πρόσβασή του στο νησί και τώρα θα του την στερήσει ένα μικρόβιο; Αδιανόητο για αυτόν.

Κι όμως, οι περισσότεροι Ίμβριοι φέτος το καλοκαίρι παρευρεθήκαμε μόνο νοερά στον τόπο μας. Δεν ανοίξαμε το σπίτι μας. Ρωτήσαμε μόνο από το τηλέφωνο τούς συγχωριανούς μας αν φαίνεται καλά απέξω κι αν έχει καμιά ζημιά. Ζητήσαμε να μας στείλουν φωτογραφίες από το χωριό. Θυμηθήκαμε άλλα καλοκαίρια και είπαμε ιστρίες. Για άλλη μια φορά δεν χορτάσαμε την Ίμβρο.

Μικροί - μεγάλοι κρατάμε φέτος την υπόσχεση να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να δώσουμε του χρόνου, πρώτα ο Θεός, το παρόν στο νησί μας. Σώοι και αβλαβείς από κάθε απειλή.

Παναγιώτης Ρεκτσίνης

Α΄ Αντιπρόεδρος τμ. Νεολαίας Ιμβριακής Ένωσης

ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ (1946-2020)

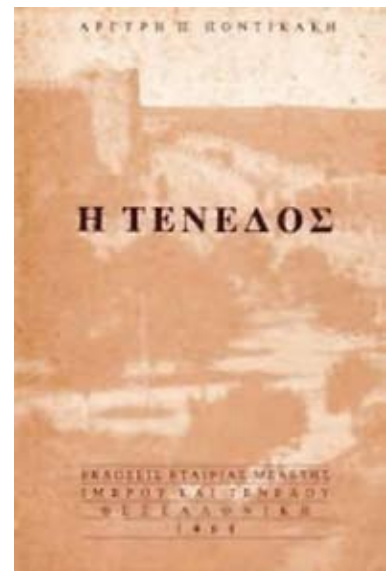
Τα ξημερώματα της 23ης Μαΐου έφυγε από την ζωή σε ηλικία 74 ετών, κατόπιν βαρύτατου εγκεφαλικού επεισοδίου, ο Τενέδιος Αργύρης Ποντικάκης.

Θεολόγος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, από τους νεότερους απόφοιτους της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, Καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης και λυκειάρχης σε πολλά σχολεία της Θεσσαλονίκης, αλλά και ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ της Τενέδου.

Με τη συγγραφή του ιστορικού πονήματος «Η Τένεδος» εξέφρασε την αγάπη του για την αλησμόνητη πατρίδα, στην οποία μετέβαινε με τη σύζυγό του ανελλιπώς τα τελευταία 20 χρόνια.

Η ταπεινότητα και η σεμνότητα του Τενέδιου Θεολόγου δεν επέτρεψαν όλα αυτά τα χρόνια για να μαθευτεί ότι και η Τένεδος έχει τον Ιστορικό της! Συνεργάστηκε πολλές φορές με την Ιμβριακή Ένωση και υπήρξε καλός φίλος με πολλούς Ιμβριούς.

Αιωνία του η μνήμη.

Κοινωνικά

Γάμοι

Κυριακή Σταμίδου
και Γεώργιος Τέτος

Την Παρασκευή 7 Αυγούστου 2020 παντρεύτηκαν ο Θάνος Κουλουμπάνης και η Χριστίνα Τολλίλη, στο Δημαρχείο Πυλαίας - Χορτιάτη.

Την Κυριακή 16 Αυγούστου 2020 παντρεύτηκαν η Κυριακή Σταμίδου, κόρη της Βενετίας Μακαρίου από το Σχοινούδι της Ίμβρου και του Φώτη Σταμίδη, και ο Γεώργιος Τέτος, στον Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης, Νέας Μηχανιώνας.

Βαπτίσεις

Η Ελένη Καρφάκη κόρη της Μαρίας Μακαρίου από το Σχοινούδι της Ίμβρου και του Φώτη Καρφάκη, και ο Νικόλαος Σπανός βάπτισαν την κόρη τους, την Τετάρτη 19 Αυγούστου 2020 στον Ιερό Ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, Άνω Περαία. Το όνομα της μικρής νεοφώτιστης Μαρία - Ιωάννα.

Η Κυριακή Σταμίδου κόρη της Βενετίας Μακαρίου από το Σχοινούδι της Ίμβρου και του Φώτη Σταμίδη, και ο Γεώργιος Τέτος βάπτισαν την κόρη τους, την Κυριακή 23 Αυγούστου 2020 στον Ιερό Ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, Άνω Περαία. Το όνομα της μικρής νεοφώτιστης Μαρία

Επιτυχόντες στο Πανεπιστήμιο

Μαυριανός
Βαλέντζας

Κων/ντίνα
Σακκελαρίδη

Στέλιος
Καρανικόλας

Νικόλας
Ζορλός

Ο Μαυριανός Βελέντζας, γιός της Βασιλικής Γραφιαδέλλη και εγγονός του αείμνηστου Μαυριανού Γραφιαδέλλη, πέρασε στην Αρχιτεκτονική Θεσσαλονίκης.

Η Κωνσταντίνα Σακκελαρίδη κόρη της Ελένης Απόστολα πέρασε Φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Ο Στέλιος Καρανικόλας γιός του Παναγιώτη Καρανικόλα πέρασε στο Τμήμα Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

Ευσέβεια
Ντάλλη

Κων/νος
Χούλης

Μαρία
Τσιώλα

Ο Νικόλας Ζορλός γιός της Μαρίας Κούτρα και του Παναγιώτη Ζορλού πέρασε στη Σχολή εφαρμοσμένων μαθηματικών και φυσικών επιστημών στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Ο Κωνσταντίνος Χούλης γιός της Αικατερίνης Καλαμπαλίκη και του Γεωργίου Χούλη πέρασε Πληροφορική στο Πανεπιστήμιο Πειραιά.

Η Ευσέβεια Ντάλλη κόρη του Κώστα Ντάλλη πέρασε στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο στο Τμήμα μουσικών σπουδών.

Η Μαρία Τσιώλα κόρη του Στέργιου Τσιώλα και της Θεοδώρας Σταγιά πέρασε στο τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής του Α.Π.Θ.

Τα θερμά μας συγχαρητήρια. Ευχόμαστε σε όλα τα παιδιά πάντα επιτυχίες στη ζωή τους.

Θάνατοι

Ευστράτιος
Ζεγκίνης

Στις 23 Μαΐου 2020 πέθανε σε ηλικία 74 ετών ο Αργύρης Ποντικάκης, απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής Χάλκης, από την Τένεδο.

Στις 6 Ιουλίου 2020 πέθανε στην Αδελαΐδα Νοτίου Αυστραλίας η Μαρία Μπακανιώζου το γένος Ισκάβρου, σε ηλικία 87 ετών, από τα Αγρίδια της Ίμβρου.

Στις 4 Αυγούστου 2020 πέθανε σε ηλικία 79 ετών ο Τάσος Φούτσος, μαθηματικός.

Ο Αρχων Μαΐστρω της Μ.τ.Χ.Ε. Ευστράτιος Ζεγκίνης από το Ευλάμπιο της Ίμβρου, πέθανε στις 13 Αυγούστου 2020. Γεννήθηκε στην Ίμβρο το 1938.

Μαρίας
Μπακανιώζου

Ευστράτιος Ζεγκίνης

(1938 - 2020)

Παραμονές του Δεκαπενταύγουστου έφυγε από κοντά μας, χτυπημένος από την πανδημία, ο Άρχων Μαΐστρος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Ευστράτιος Ζεγκίνης, κάνοντας φτωχότερη την πνευματική παρουσία της Ίμβρου.

Ο Στράτος γεννήθηκε το 1938 στο Ευλάμπιο της Ίμβρου και ήταν το πρώτο από τα τρία παιδιά του Χρυσόστομου και της Χρυσάνθης Ζεγκίνη. Τελείωσε το Τουρκικό Δημοτικό στην Παναγία, επειδή με απόφαση του κράτους από το 1927 είχαν κλείσει τα ελληνικά σχολεία. Διδάχθηκε ελληνικά κρυφά από τον παπα-Πανάρετο Μπόντζα στο νάρθηκα της Αγίας Βαρβάρας και συνέχισε στο Ελληνικό Μειονοτικό Γυμνάσιο το οποίο άρχισε εντωμεταξύ να λειτουργεί το 1951. Για τις λυκειακές σπουδές μετέβη στην Κωνσταντινούπολη στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης κατόπιν προτροπής και διαμεσολάβησης του Μητροπολίτη Ίμβρου Μελίτωνος και του γυμνασιάρχη Ι. Αναστασιάδη.

Με την αποφοίτησή του το 1961 γράφτηκε στο Θεολογικό Τμήμα της ίδιας Σχολής όπου παρακολούθησε τον τετραετή κύκλο των Θεολογικών μαθημάτων και της Τουρκικής γλώσσας και φιλολογίας. Υπήρξε πνευματικό τέκνο του αείμνηστου Οικ. Πατριάρχου Αθηναγόρα, ο οποίος τον ενθάρρυνε να συνεχίσει τις σπουδές του μετά την αποφοίτησή του τον Ιούνιο του 1965. Ως υπότροφος του Πατριαρχείου πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών Ρώμης. Εκεί μεταξύ άλλων μαθημάτων διδάχτηκε την ιστορία, τη γραμματολογία, τον ισλαμικό μυστικισμό και πολιτισμό των λαών της Μέσης Ανατολής. Στη Ρώμη επίσης παρακολούθησε μαθήματα δύο άλλων σχολών, της Σχολής Βιβλιοθηκονομίας και της Σχολής Αρχειονομίας - Παλαιογραφίας του Βατικανού. Το 1968 επί ένα έτος παρακολούθησε στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης μαθήματα της Ιστορίας των Θρησκειών.

Ενώ ήταν ακόμη φοιτητής μετέβη στην Ίμβρο για να δει τους γονείς του και παρ' όλου που είχε ακόμη αναβολή από το στρατό για εκπαιδευτικούς λόγους, συνελήφθη από τους Τούρκους μόλις αποβιβάστηκε στο Κάστρο και εξαναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Τουρκία, ειδάλλως έπρεπε να καταταγεί στο στρατό.

Περατώνοντας τις σπουδές του ήρθε στην Ελλάδα, όπου άγνωστος μεταξύ αγνώστων πέρασε πολύ δύσκολες μέρες μέχρι να τακτοποιηθεί. Αρχικά εργάστηκε ως καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης και στη συνέχεια στην ΕΜΣ (Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών) ως Δ/ντής της Βιβλιοθήκης καθώς και στη Σχολή Βαλκανικών Σπουδών του ΙΜΧΑ (Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου).

Παράλληλα με την επιστημονική του δραστηριότητα στα ιδρύματα αυτά από το 1969 και επί μια δεκαετία δίδαξε ως έκτακτος καθηγητής στην Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσ/νίκης την τουρκική γλώσσα και φιλολογία στους ημεδαπούς μουσουλμάνους σπουδαστές της Δυτικής Θράκης. Το 1979 κατέλαβε και οργανικά τη θέση του Τουρκολόγου καθηγητή στη Σχολή αυτή, θέση την οποία διατήρησε μέχρι το Νοέμβριο του 1993.

Το 1986 αναγορεύτηκε διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ με το βαθμό «άριστα» αφού εκπόνησε διατριβή με θέμα «Μπεκτασισμός στη Δυτική Θράκη. Συμβολή στην ιστορία της διαδόσεως του μουσουλμανισμού στον Ελλαδικό χώρο».

Το Νοέμβριο του 1993 εκλέχτηκε αναπληρωτής καθηγητής στην Παιδαγωγική Σχολή Φλώρινας του ΑΠΘ με γνωστικό αντικείμενο Ιστορία και Πολιτισμός του Ισλάμ στο Βαλκανικό χώρο. Τον Απρίλιο του 2002 έγινε πρωτοβάθμιος καθηγητής και τον Ιανουάριο του 2003 καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ με το ίδιο γνωστικό αντικείμενο. Περάτωσε την ενεργό υπηρεσία στο ΑΠΘ το 2005, ενώ το 2008 του απενεμήθη ο τίτλος του Ομότιμου καθηγητή στο τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του ΑΠΘ.

Έλαβε μέρος σε πολλά Πανελλήνια και Διεθνή συνέδρια καθώς και σε ερευνητικά προγράμματα. Ήταν μέλος πολλών επιστημονικών Σωματείων και Ίδρυμάτων και έχει γράψει σημαντικό αριθμό πρωτοτύπων μελετών με θεματολογία που αφορά την ιστορική, κοινωνική, θρησκευτική και πολιτισμική κατάσταση των Μουσουλμάνων της Δυτικής Θράκης και των Βαλκανίων γενικότερα, τον ισλαμικό μυστικισμό και τα δερβισικά τάγματα, τις χριστιανοϊσλαμικές σχέσεις κ.ά.

Από το συγγραφικό του έργο ξεχωρίζουν:

Ιστορία της τουρκικής λογοτεχνίας, Θεσ/νίκη 1983.

İLKO KUMA (ALFABE), (Αλφαβητάριο για τα μειονοτικά σχολεία της Θράκης), Υπ. Παιδείας, ΟΕΔΒ 1991.

TÜRKÇE DİL BİLGİSİ KİTABI (Γραμματική για τα μειονοτικά σχολεία της Θράκης), Υπ. Παιδείας, ΟΕΔΒ 1992.

Οι Μουσουλμάνοι Αθίγγανοι της Θράκης, ΙΜΧΑ 1994.

Τουρκική Γραμματική (TÜRKÇE DİL BİLGİSİ), εκδ. Βάνιας, Θεσ/νίκη 1995, (συνεργασία με τον Π. Χιδίρογλου).

Ο μπεκτασισμός στη Δ. Θράκη, εκδ. Π. Πουρναράς, Θεσ/νίκη 2001.

Γενίτσαροι και μπεκτασισμός, εκδ. Βάνιας, Θεσ/νίκη 2002.

Κατάργηση του Σουλτανάτου και της Χαλιφείας στην Τουρκία, εκδ. Βάνιας, Θεσ/νίκη 2002.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας- Θράκης μόλις πληροφορήθηκε με μεγάλη του θλίψη τον θάνατο του Ευστρατίου Χ. Ζεγκίνη, Άρχοντα Μαΐστορα της Μ.τ.Χ.Ε., Ομότιμου Καθηγητή του Α.Π.Θ. και επιφανούς μέλους της Ιμβριακής Ένωσης

Αποφάσισε,

Να εκπροσωπηθεί στη νεκρώσιμη ακολουθία και να εκφωνήσει επικήδειο λόγο ο Πρόεδρος του, Άρχων Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Παύλος Σταματίδης

Να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους του εκλιπόντος

Να καταθέσει στεφάνι

Να δημοσιεύσει το παρόν ψήφισμα και το βιογραφικό του Ευστρατίου Ζεγκίνη στο περιοδικό «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ» και στις σελίδες της Ιμβριακής Ένωσης στα κοινωνικά δίκτυα.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο της Ι.Ε.Μ.Θ.

Ο Πρόεδρος
Παύλος Σταματίδης

Ο Γενικός Γραμματέας
Γεώργιος Χριστοφορίδης

Άλλες μελέτες του:

Νικηφόρος Γλυκάς ο Ίμβριος, μια πολύπλευρη πνευματική προσωπικότητα. Πρακτικά Συμποσίου «Η πνευματική παρουσία των Ιμβριών στον Ελληνισμό», Ε.Μ.Ι.Τ. Θεσ/νίκης 2002.

Μπεκτασίδες δερβίσηδες και εθνικό κίνημα στην Αλβανία, εκδ. Ισνάφι, 2005.

Το 2002 με τη βιβλιοθηκονόμο κόρη του Χρυσάνθη και ομάδες εθελοντών προχώρησε στη δημιουργία ηλεκτρονικού καταλόγου για τη βιβλιοθήκη της Ι.Θ.Σ. Χάλκης στα πλαίσια του προγράμματος της Επιτροπής Ερευνών του ΑΠΘ «Μνημόνιο για την Ι.Θ.Σ. Χάλκης».

Την πρωτοχρονιά του 2005, στον Πατριαρχικό Ναό, του απονεμήθηκε για το έργο του το οφφίκιο του Άρχοντος Μαΐστορος από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο.

Μετά την αφυπνέρησή του από το Πανεπιστήμιο ο Οικ. Πατριάρχης ανέθεσε στο Στράτο Ζεγκίνη το επίτιμο έργο της αρχειοθέτησης και τεκμηρίωσης του Πατριαρχικού Αρχιεπισκοπικού Αρχείου ορίζοντάς τον Διευθυντή του Ιστορικού Αρχείου του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Στο έργο αυτό αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά τα δεκαπέντε τελευταία χρόνια της ζωής του. Ερχόταν για λίγες μέρες στην οικογένειά του στη Θεσσαλονίκη και αδημονούσε τότε να επιστρέψει στο Αρχείο στην Κωνσταντινούπολη. Θεωρούσε τον εαυτό του ευτυχή, που έπιασε στα χέρια του και μελέτησε όλους αυτούς του θησαυρούς του Πατριαρχείου. Προικισμένος με καταπληκτική μνήμη, εργατικότητα, μεθοδικότητα, επιστημονσύνη, με ανεξάντλητο απόθεμα ιστορικών γνώσεων και κατευθύνοντας τους συνεργάτες της ομάδας του κατάφεραν να αναδείξουν το σημαντικότερο τμήμα του αρχιεπισκοπικού. Είχε όμως πολύ δρόμο ακόμα και η απώλειά του θα είναι δυσαναπλήρωτη.

Άνθρωπος δραστήριος και ανήσυχος δεν αρκέστηκε μόνο στα της Αρχιεπισκοπίας. Μετέφρασε τα τελευταία χρόνια στα τουρκικά, εκκλησιαστικά βιβλία για τους Μουσουλμάνους που επιθυμούσαν να ασπαστούν το Χριστιανισμό, επίσης έκανε έρευνα να τους Ντονμέδες (εξισλαμισθέντες Εβραίους) την οποία όμως δυστυχώς δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει.

Εκτός από τα πνευματικά του ενδιαφέροντα είχε άλλες δύο αγάπες. Η πρώτη ήταν η πατρίδα του, η Ίμβρος, την οποία επισκεπτόταν τα τελευταία χρόνια ανελλιπώς, ενώ δεν έλειπε από το πανηγύρι του χωριού του στη γιορτή της Αγίας Βαρβάρας. Η δεύτερη ήταν το κτήμα του στην Λεπτοκαρυά, όπου με περηφάνια έδειχνε στους φίλους τα δεκάδες ήδη φυτών που καλλιεργούσε και είχε φέρει από κάθε μέρος που επισκεπτόταν. Η αγάπη του αυτή για τη γη ξεκίνησε από παιδί, όταν βοηθούσε τον πατέρα του στο θερισμό και σ' όλες τις αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες.

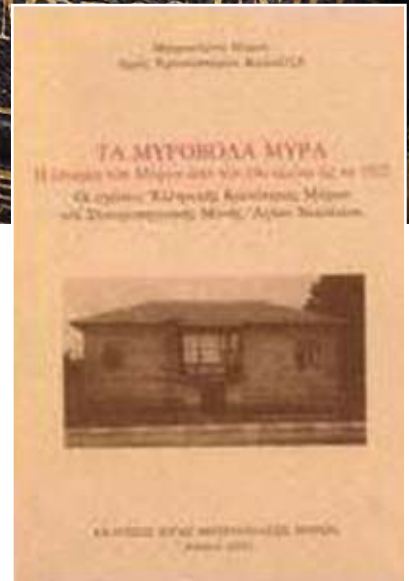
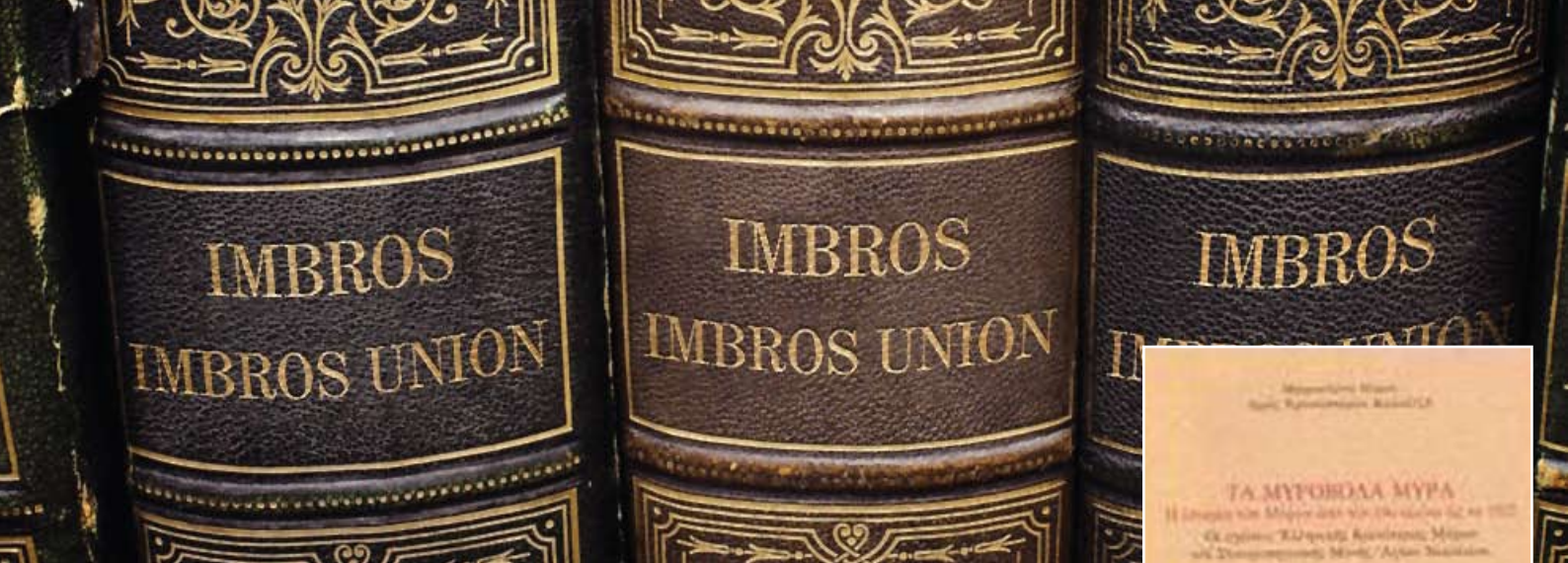
Ήταν παντρεμένος με την Άντζελα και είχε τρία παιδιά, τη Χρυσάνθη, το Νίκο και το Χρυσόστομο.

Ο θάνατός του στις 13 Αυγούστου σκόρπισε θλίψη στους οικείους του, στους κόλπους του Πατριαρχείου και στην Ακαδημαϊκή κοινότητα. Το διαδίκτυο κατακλίστηκε από συλλυπητήριες αναρτήσεις πλήθους συναδέλφων του, φίλων, μαθητών του ή απλώς γνωστών του, όπου εξήραν τον ακάματο εργάτη της επιστήμης και της εκκλησίας, το ΔΑΣΚΑΛΟ με το σπάνιο ήθος, που ήταν πρότυπο σεμνότητας, αρετής, ευσέβειας και επιστημονικής ευσυνειδησίας. Εξέδωσαν ψηφίσματα για την εκδημία του η Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ, η Αδελφότης Οφφικιαίων του Οικ. Πατριαρχείου «Παναγία η Παμμακάριστος» και η Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την επομένη στα κοιμητήρια της «Αναστάσεως του Κυρίου» όπου τον Οικ. Πατριάρχη εκπροσώπησε η Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Την ίδια μέρα η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος συνδεόταν με μακρόχρονη φιλία με τον εκλιπόντα, τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του στον ιερό ναό της Αγίας Βαρβάρας στο χωριό του το Ευλάμπιο, παρουσία συγχωριανών του. Εκεί αναφέρθηκε στην προσωπικότητά του, την αγάπη του προς την πατρίδα του, και την ανεκτίμητη προσφορά του προς τη μητέρα εκκλησία, αλλά και προς τον ακαδημαϊκό κόσμο.

Ελένη Μητσιάλα - Ζεγκίνη

Μητροπολίτη Μύρων

Δρος Χρυσόστομου Καλαϊτζή

ΤΑ ΜΥΡΟΒΟΛΑ ΜΥΡΑ

Η ιστορία των Μύρων από τον 19ο αιώνα έως το 1922

Οι σχέσεις Ελληνικής κοινότητας Μύρων και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίου Νικολάου.

Εκδόσεις Ιεράς Μητροπόλεως Μύρων-Αθήνα 2002

Σ αυτό το βιβλίο, ο πολυγραφότατος ιστορικός ερευνητής και συγγραφέας, Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος καταγράφει την ιστορική πορεία των Μύρων της Λυκίας αλλά και της ευρύτερης περιοχής από την εποχή που ολοκληρώνεται ο εκχριστιανισμός των κατοίκων μέχρι τον ξεριζωμό τους το 1922.

Μας παρουσιάζει με χωροταξικές λεπτομέρειες την Σταυροπηγιακή Μονή του Αγίου Νικολάου στα Μύρα, καθώς και τις σχέσεις των κατοίκων της γύρω περιοχής με τη Μονή.

Παραθέτει ιστορικά στοιχεία και ντοκουμέντα για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Μονής και τους διατελέσαντες ηγουμένους δίχως να παραλείπει τους μητροπολίτες που διαποίμαναν την επαρχία του.

Της προσοχής του δεν διέφυγαν και οι σχέσεις των χριστιανών που ζούσαν στη περιοχή των Μύρων με τους Οθωμανούς συντοπίτες τους!

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στο σύγγραμμα στα διοικητικά και εκπαιδευτικά θέματα των Ελλήνων χριστιανών κατοίκων της επαρχίας.

Ακόμα παρουσιάζει τα εκκλησιαστικά κειμήλια και τις επιγραφές που βρέθηκαν κατά καιρούς στις ανασκαφές και τις λεηλασίες που έλαβαν χώρα στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου!

Είναι τόσο λεπτομερειακή και εμπειριστατωμένη η μελέτη του που φτάνει μέχρι την καταγραφή των κτημάτων και περιουσιακών στοιχείων της Μονής και των δωρεών που έκαναν οι πιστοί σ αυτήν.

Κλείνοντας το πρώτο μέρος του βιβλίου του ο σεβ. Μητροπολίτης Μύρων δεν θα μπορούσε να μην αναφερθεί στις τελευταίες μέρες των χριστιανών κατοίκων των Μύρων και στην προσφυγιά τους στα απέναντι ελληνικά νησιά.

Το δεύτερο μέρος του βιβλίου του το αφιερώνει στη σύγχρονη εποχή, στο ξαναζωντάνεμα της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου από τον ίδιο, στις προσπάθειες του να καταφέρει να λειτουργείται κάθε χρόνο η εκκλησία του Αγίου Νικολάου, στα κηρύγματα του κατά τις λειτουργίες που έγιναν και στο ετήσιο προσκύνημα που οργανώνει η μητρόπολη Μύρων στην ευρύτερη περιοχή στις μέρες που γιορτάζει ο Άγιος Νικόλαος!

Κλείνοντας και το δεύτερο μέρος του συγγράμματός του, παραθέτει κείμενα κληρικών και λαϊκών με τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα που βίωσαν κατά την παραμονή τους στα Μύρα και στο προσκύνημα τους στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου.

Ο συγγραφέας όντας έμπειρος ερευνητής παραθέτει πλούσια βιβλιογραφία και παραπομπές στις πηγές από τις οποίες άντλησε πληροφορίες για το σύγγραμμα του!

Γεώργιος Χριστοφορίδης
Γεν. Γραμματέας Ιμβριακής Ένωσης

Εόρτιο

(Στην Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, με την ευκαιρία της επετείου των ονομαστηρίων Του)

Στου χρέους Σου τον αργαλειό την Ιστορία υφαίνεις,
Στις θύελλες το δοιάκι Σου ορθός γερά κραδαίνεις,
καρφώνοντας τα μάτια Σου στην πίστης την πυξίδα
και της γαλήνης τ'όραμα προβάλλοντας η ελπίδα.

Κήρυκας της ανάστασης στη σταυρική οδύνη
και στρατηγός στον πόλεμο για την αιώνια ειρήνη.
Καθάρια είν'η σκέψη Σου-νερό γάργαρης βρύσης-,
γι'αυτό μπορείς, χωρίς δεσμά, ορθά συχνά να κρίνεις.

Θεριά της Αποκάλυψης όταν παντού σκορπίσαν
του θάνατου τα σπέρματα, τη γη μας μαγαρίσαν
«η Πίστη όχι, μα οι πιστοί» είπες πως κινδυνεύουν
απ'τους εχθρούς π'άορατοι παντού παραμονεύουν.

Στη ζυγαριά της κρίσης Σου αφού είδες τις χρείες,
τις ζωντανές, προτίμησες να σώσεις εκκλησίες,
να τελεσθεί μέσα σ'αυτές η θεία λειτουργία,
όπου του Αγίου Πνεύματος είναι η κατοικία.

Την Ίμβρο, όπου πρωτάνοιξες τα μάτια Σου, λατρεύεις,
που κι όταν είσαι μακριά, μέσα Σου αγναντεύεις
κι οι παιδικές οι μνήμες Σου πετούν, σαν χελιδόνια
που ψάχνουν την παλιά φωλιά μεσ' στην ζωής τα χιόνια.

Σαν δέντρον αιωνόβιο, στέρεα ριζωμένο
στο χώμα το πανάρχαιο και τρισευλογημένο,
στον κόσμο την πρωτεύουσα, στην πόλεων την πόλη,
να δίνεις τους γλυκούς καρπούς στο θεϊκό περβόλι!

11/06/2020 Δημήτρης Δεμιρτζής

ΕΛΒΙΟΪΑΚ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟ/ΝΙΑ ΧΑΡΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ
Ε. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ Α.Ε.
10ο χλμ. Πακ. Εθν. Οδού Θεσσαλονίκης - Κιλκίς, 570 08 Ιωάννα, Τ.Θ. 193
Τηλ.: 2310 784.737, 694 325.853, Fax: 2310 784.738

com&com
COMMUNICATION & COMMERCE
BALEAN CENTER, 9ο χλμ Θεσσαλονίκης - Θεσσαλονίκη, Κτίριο Α, Τ.Θ. 60054, Τ.Κ.57001 - Θεσσαλονίκη | Τηλ: 231.182.3700 & 231.050.3220 | FAX: 231.050.2222 | email: info@comcom.gr
webSite: www.comcom.gr

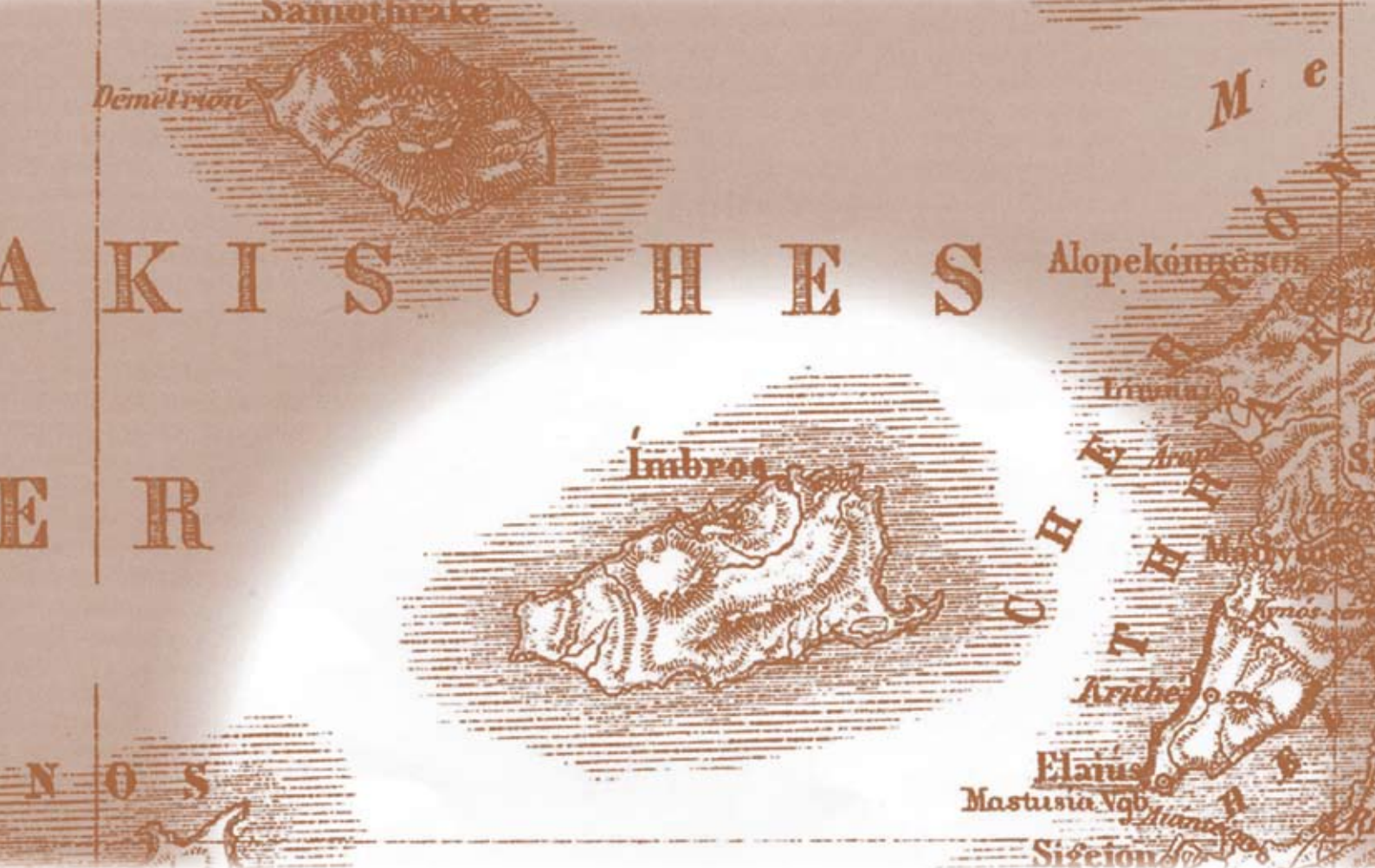
ΟΠΤΙΚΑ
B. Ούγος 125
Tη 2310 648 093
Θεσσαλονίκη
Επι. ονοματ. όλων των Τεχνών
Πασαλίνης

ΑΠΟΨΗ
Κουφώματα (Συνθετικά - Αλουμινίου) •
Κουζίνα - Ντουλάπα •
Έπιπλο Μπάνιου •
Θωρακισμένες Πόρτες •
Εσωτερικές Πόρτες •
Κουνοπιέρες •
Υπεύθυνος Πωλήσεων
Ταγαράς Γιώργος Τηλ.: 6944 423.430
Λαγκαδά 301 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 588.167, Fax: 2310 588.163

KANAKARI SERVICE
SERVICE - ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ - ΖΥΓΟΙΣΤΑΘΜΙΣΗ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΒΛΑΒΩΝ
ΚΑΡΤΑ ΚΑΥΣΑΕΡΙΩΝ - ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ - ΦΡΕΝΟΜΕΤΡΟ
Χαλεδικής 79, Θεσ/νίκη 54248 - Τηλ: 2310 838848
www.kanakariservice.gr - info@kanakariservice.gr

Ιωάννα Β. Γιαραμάνη
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Tηλ 2310 270376
φαξ 2310 270576
κιν 6981 443282
Βιτωρούδου Ουγκώ 14
& Εασ. Ηρακλείου 2
Θεσσαλονίκη
lgjaramani@gmail.com

KANAKIS S.A.
TRANSPORT & LOGISTIC SERVICES
INTERNATIONAL TRANSPORT
THESSALONIKINI GREECE
TEL. 2310 761412 FAX. 2310 764933
TRANSPORT SINCE 1975
KANAKIS S.A.
INTERNATIONAL TRANSPORT
THESSALONIKINI GREECE
<http://www.kanaki-sa.gr>

Συνθήκη της Λωζάννης

24 Ιουλίου 1923

Άρθρο 14, καθεστώς Ίμβρου και Τενέδου

«Αι νήσοι Ίμβρος και Τένεδος, παραμένουσαι υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν, θα απολαύουν ειδικής διοικητικής οργανώσεως, αποτελουμένης υπό τοπικών στοιχείων και παρεχούσης πάσαν εγγύησιν εις τον αυτόχθονα μη μουσουλμανικόν πληθυσμόν όσον αφορά την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την προστασίαν των ατόμων και των αγαθών.

Η τήρησις της τάξεως θα διασφαλίζεται υπό αστυνομίας στρατολογουμένης εκ του αυτόχθονος πληθυσμού, μερίμνη της ως άνω προβλεπομένης τοπικής διοικήσεως και υπό τας διαταγάς αυτής τιθεμένης».

Αι συνομολογηθείσαι ή συνομολογηθησόμεναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συμφωνίαι, αι αφορώσαι την ανταλλαγήν των Ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών, δεν θα εφαρμοσθώσιν εις τους κατοίκους των νήσων Ίμβρου και Τενέδου.